

1947 — 1987

அளவில்

செய்யாறு

தொகுதி

ஆக்கப்பணிகள்

— செய்யாறு தொகுதி தி. மு. க.

அறிமுகம்

—:0:—

1947 முதல் 1967 வரை காங்கிரஸ் அரசும், 1967 முதல் 1975 வரை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசும், 1977 முதல் 1987 வரை அ. இ. அ. தி. மு. க. அரசும், நடைபெற்றன என்றாலும், செய்யாறு தொகுதியில் நடைபெற்றுள்ள ஆக்கப்பணிகள் அனைத்தும், தி. மு. க. ஆட்சியில் தான் நிறைவேற்றி வைக்கப்பட்டன. காங்கிரசும் அ. இ. அ. தி. மு. க. வும் ஆக்கத் தவறியதால் செய்யாற்றை விட்டுக் கைவிட்டுப் போன சில நற்பணிகளை, மீண்டும் கொண்டு வந்து நிலைபெறச் செய்தவர்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், புலவரும், பாபு ஜனார்த்தனமும் தான். காங்கிரஸ் கழகத்தை மதிக்கத் தவறினாலும், மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு என்ற அண்ணாவின் பொன்னுரை ஏற்றுக் காங்கிரஸை மதித்தது தி. மு. க. என்பனவற்றை விளக்குவதே இச்சிறு வெளியீடு.

செய்யாறு தி. மு. க.

க. அன்பழகன் , எம். ஏ.,

பொதுச்செயலாளர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

நாள் : 2—1—89

வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் செய்யாறு தொகுதியில் கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாக நடைபெற்ற ஆக்கப் பணிகளையும், ஏற்பட்ட சில தடைகளையும் விவரித்துள்ளது இந்த ஏடு.

செய்யாறு தொகுதியின் மறுபெயர் புலவர் தொகுதி. தொகுதி மக்களின் முன்னேற்றத்தில் அவர் கொண்டிருந்த ஆர்வமும், கடமை யுணர்வும் மற்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கட்கெல்லாம் ஒரு எடுத்துக் காட்டு, புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள், தமிழுக்கு ஆக்கந்தரும் நூல்கள் பலவற்றை எழுதிய பெருமைக்குரியவர். ஆயினும் 'மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு', 'கல்விப் பணியே கடவுட் பணி' என்று உள்ளங்கெண்டு, தமது வாழ் நாள் கடமையாக ஏற்று அயராது பாடுபட்டு வருபவர். உழைப்பால் ஊக்கம் பெறும் உள்ளம் அவரது நெஞ்சம். மக்கள் அரசியல் வேறுபாடு கருதாது பாராட்டும் சிறப்பினைப் பெற்றவர்.

அவருடைய அருமை தோழர் பாபு ஜனார்த்தனம் அவர்களும் மற்ற நண்பர் பலரும் அவரது வழி காட்டுதலை ஏற்றுச் செயல் பட்டதன் பயனாக, அறிஞர் அண்ணா அரசினர் கல்லூரியும், புதிய உயர் நிலைப்பள்ளியும், தரைப்பாலங்களும், சாலைகளும் உருவான விவரம் இத்த ஏட்டில் காணலாம். மக்கள் நலனை மதித்துச் செயற் படாத ஆட்சியினரால் விளைந்த கேடுகளும் இதில் விளக்கம் பெறு கின்றது.

தொகுதி வாழ் மக்கள், தி. மு. கழகத்தின் ஆட்சிக் காலத்தில் பெற்ற பயனைப் புரிந்துகொள்ளவும், ஆக்கவழியில் செல்ல, ஆதரித்து நிற்க வேண்டிய கட்சி எதுவெனத் தெளியவும் இந்த ஏடு துணையாவது.

புலவரின் அயராத தொண்டுக்கும், தளராத முயற்சிக்கும் வழி காட்டும் திறனுக்கும் எனது உளமார்ந்த வாழ்த்துக்கள் உரியவாம்.

அன்பன்,

க. அன்பழகன்

	பக்கம்
1. கல்விப் பணிகள்	... 1
2. தண்டரை அணை	... 10
3. தரைப்பாலங்கள், சாலைகள்	... 23
4. அரசு மருத்துவ மனை	... 33
5. கோயில், திருமண மண்டபம்	... 36
6. உரிமை இயல் நடுவர் மன்றம்	... 38
7. துணை ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம்	... 41
8. அரிசன நலன்	... 43
9. வீட்டு வசதிகள்	... 46
10. கூட்டுறவுப் பால் உற்பத்தியாளர் சங்கம்	... 49
11. கூட்டுறவு நகர வங்கி	... 50
12. மண்ணின் மதிப்பு உயர்ந்ததும் தி.மு.க. சாதனை	53
13. செய்யாறு கூட்டுறவு சக்கரை ஆலை	... 55
14. அண்ணா அருளகம்	... 59
15. இராணிப்பேட்டை - திண்டிவனம் இரயில் இணைப்பு	... 68
16. தி.மு.க. வின் பண்பாடும் காங்கிரசின் பண்பாடினமையும்	... 74
17. பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடு	... 82
18. மின்சாரப் பணிகள்	... 85

1. கல்விப்பணிகள்

அறிஞர் அண்ணா அரசினர் கலைக்கல்லூரி

—:0:—

1962-ல் வ. ஆ. மாவட்டத்திற்கு, அப்போதைய காங்கிரஸ் அரசு ஒரு கலைக்கல்லூரி கொடுக்கத் தீர்மானித்தது. வ.ஆ. மாவட்டத்தில், வேலூரில் ஊரிஸ் கல்லூரியும், வாணியம்பாடியில் இஸ்லாமியக் கல்லூரியும் 1962-க்கு முன்பாகவே இருந்து வந்தன. அதனால் அரசு அனுமதித்த கல்லூரி செய்யாறு கோட்டத்தில் அமைந்திருக்க வேண்டும். அல்லது திருவண்ணாமலை கோட்டத்தில் அமைந்திருக்க வேண்டும். அப்போது காங்கிரஸ் கட்சியில் மிக செல்வாக்கு உடைய வரான ஆளுங்கட்சி கொறடாவைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியது, செய்யாறு கோட்டத்து நான்கு தொகுதிகளில் ஒன்றான பெரள மல்லூர் தொகுதிதான். மற்றொரு தொகுதியான ஆரணியிலும் காங்கிரசே வெற்றி பெற்றிருந்தது. காங்கிரஸ் நினைத்திருந்தால், அக்கல்லூரி, கல்லூரியே இல்லாத செய்யாறுக்கு வந்திருக்கும். ஆனால், அத்தகைய எண்ணமே காங்கிரசுக்கு இல்லாத காரணத்தால், அக்கல்லூரி, ஏற்கனவே ஊரிஸ் கல்லூரி இருந்துவரும் வேலூருக்குச் சென்றுவிட்டது.

1966 மார்ச்சு அன்று தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் நிதி ஒதுக்க மசோதாமீதான விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட, நம் தொகுதி உறுப்பினர் புலவர் “எங்கள் பகுதியில் கல்லூரியே இல்லை; அங்கு ஒரு அரசினர் கல்லூரி அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும்” என்ற வேண்டு கோளை வைத்து, செய்யாற்றில் கல்லூரி அமைக்க வேண்டிய கட்டாயம் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆனால், அமைச்சரோ அல்லது இப்பகுதி ஆளும் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோ, அதற்கான முயற்சி எதையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

1967 வந்தது. தி.மு.க. ஆட்சி மலர்ந்தது. அறிஞர் அண்ணா முதலமைச்சர் ஆனார். கல்லூரிக்குழு அமைத்து அரசுக்கு வேண்டு கோள் வைத்தோம். கல்லூரிக்கு அனுமதித்து, எம். எஸ். 947 (கல்வி) எண்ணிட்ட அரசு ஆணை, 17-6-67-ல் பிறப்பிக்கப் பட்டது. 60 ஏக்கர் நிலம், கொடநகர், பைங்கிணர், கீழ்ப்புதுப்பாக்கம் பகுதிகளில் கையகப் படுத்தப்பட்டது. (அன்று அந்த நிலங்களுக்குக் கொடுத்த விலை 1,44,897. ஆனால், இன்றைய அரசு மதிப்புப்படி அவற்றின் விலை 1 கோடி 81 லட்சத்து 64 ஆயிரம் ஆகும்)

தொகுதியெல்லாம் சென்று நன்கொடை திரட்டினோம். 3½ லட்சம் மதிப்புள்ள கட்டிடத்தை ஒரே திங்களில் கட்டி முடித்து 17-7-67-ல் அண்ணா அவர்கள் கல்லூரியையும் துவக்கி வைத்துப் புதிய கட்டிடத்தையும் திறந்து வைத்தார்கள்.

புகழக வகுப்போடுதான் கல்லூரி துவக்கப்பட்டது. பட்டப் படிப்பிற்கு வகை செய்யாது விட்டால் இப்பகுதி மாணவர்கள் புகழக வகுப்போடு நின்று விடுவார்கள்; ஆகவே பட்டப்படிப்பிற்கு அடுத்த ஆண்டே அனுமதிக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோள் வைக்கப்பட்டது. போதிய கட்டிடத்திற்கு வழி செய்து கொடுத்தால் பட்டப்படிப்பிற்கு அனுமதி தரப்படும் என்ற உறுதி மொழியை, விழா மேடையிலேயே வழங்கினார் அண்ணா.

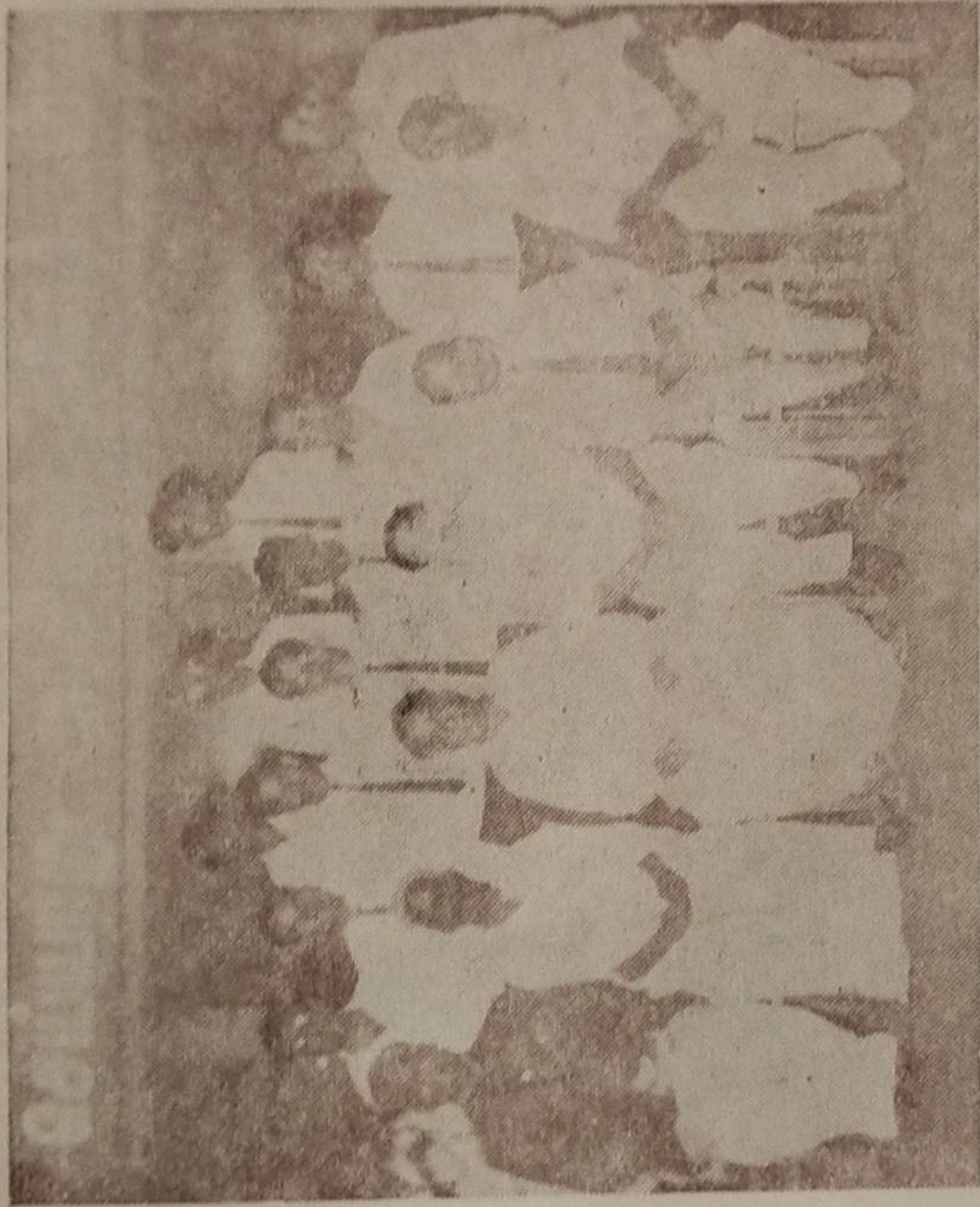
மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கொடுத்த மாவட்ட நலநிதி, நன்கொடைகளைக் கொண்டு 4½ லட்சம் மதிப்புள்ள இருமாடிக் கட்டிடம் ஒரே ஆண்டில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. பி. ஏ., பி. எஸ்ஸி. பட்டப் படிப்புகளைத் துவக்குவதற்கு எம்.எஸ். 522 (கல்வி) எண் ஆணை மூலம், 18-4-68-ல் அரசு அனுமதி வழங்கிவிட்டது. இருமாடிக் கட்டிடத் திறப்பு விழா, பட்டப்படிப்புத் துவக்க விழாக்களுக்கு 14-9-68-ல் நாள் குறிப்பிடப்பட்டு விட்டது. அண்ணா நோய்வாய்ப்பட்டு, பொது மருத்துவமனையில் இருந்தமையால் அவருக்குப் பதிலாக அன்றைய கல்வி அமைச்சர் வந்து கட்டிடத்தைத் திறந்து வைத்துப் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளையும் துவக்கி வைத்தார்.

அண்ணா துவக்கி வைத்த முதல் கல்லூரி, செய்யறு கல்லூரி. ஆனால் அக்கல்லூரிக்குத் தம் பெயர் சூட்டப்படுவதை அவர் விரும்பவில்லை. அதனால் 1969 பிப்ரவரி வரை, அது செய்யறு அரசினர் கலைக்கல்லூரி என்றுதான் அழைக்கப்பட்டு வந்தது. அண்ணா 3-2-69-ல் மறைந்து விட்டார். கல்லூரிக்கு அண்ணாவின் பெயர் சூட்ட விரும்பினோம். அரசும் எங்கள் வேண்டுகோளை ஏற்று, எம்.எஸ். 259 (கல்வி) எண் ஆணை மூலம் 12-3-69-ல், அண்ணா பெயர் சூட்ட அனுமதி வழங்கி விட்டது. அன்றைய ஆளுநர் மேதகு உஜ்ஜல் சிங் அவர்கள் வந்து “அறிஞர் அண்ணா அரசினர் கலைக் கல்லூரி” என்ற, நீல ஒளி விளக்குப் பெயர்ப் பலகையைத் திறத்து வைத்துப் பெயர் சூட்டினார்கள்.

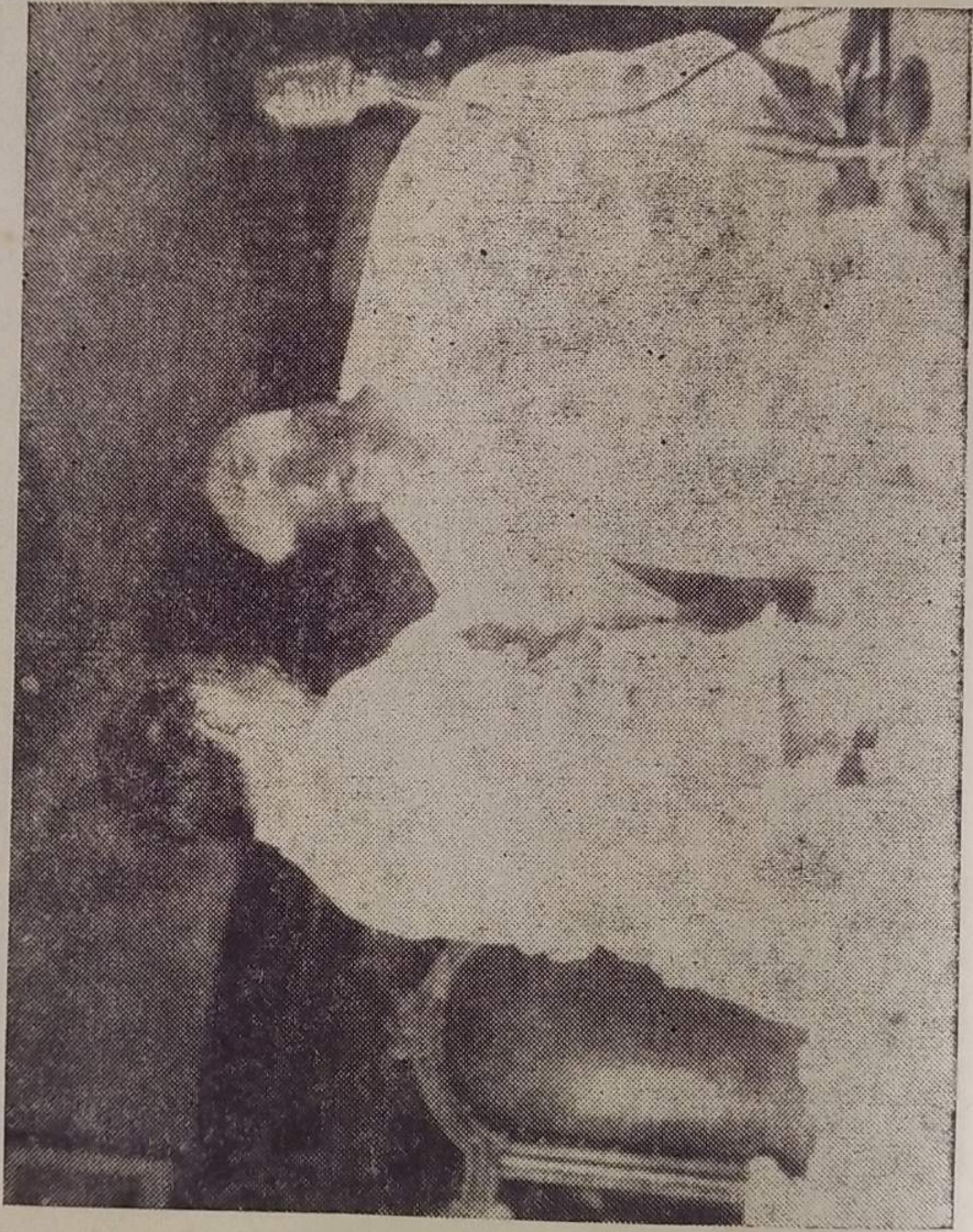
1972-73-ல் பி.காம். வகுப்பில் சேர்ந்து மூன்று ஆண்டளவில் முடித்துவிடும் மாணவர்கள், அத்துறை பட்டமேற்படிப்பாம் எம்.காம். வகுப்பிற்கு வேறுகல்லூரிக்குச் சென்று அலையக் கூடாது என்பதால், அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்க, அரசு, எம்.காம். வகுப்பிற்கு 1975-76 லேயே அனுமதி வழங்கி விட்டது.

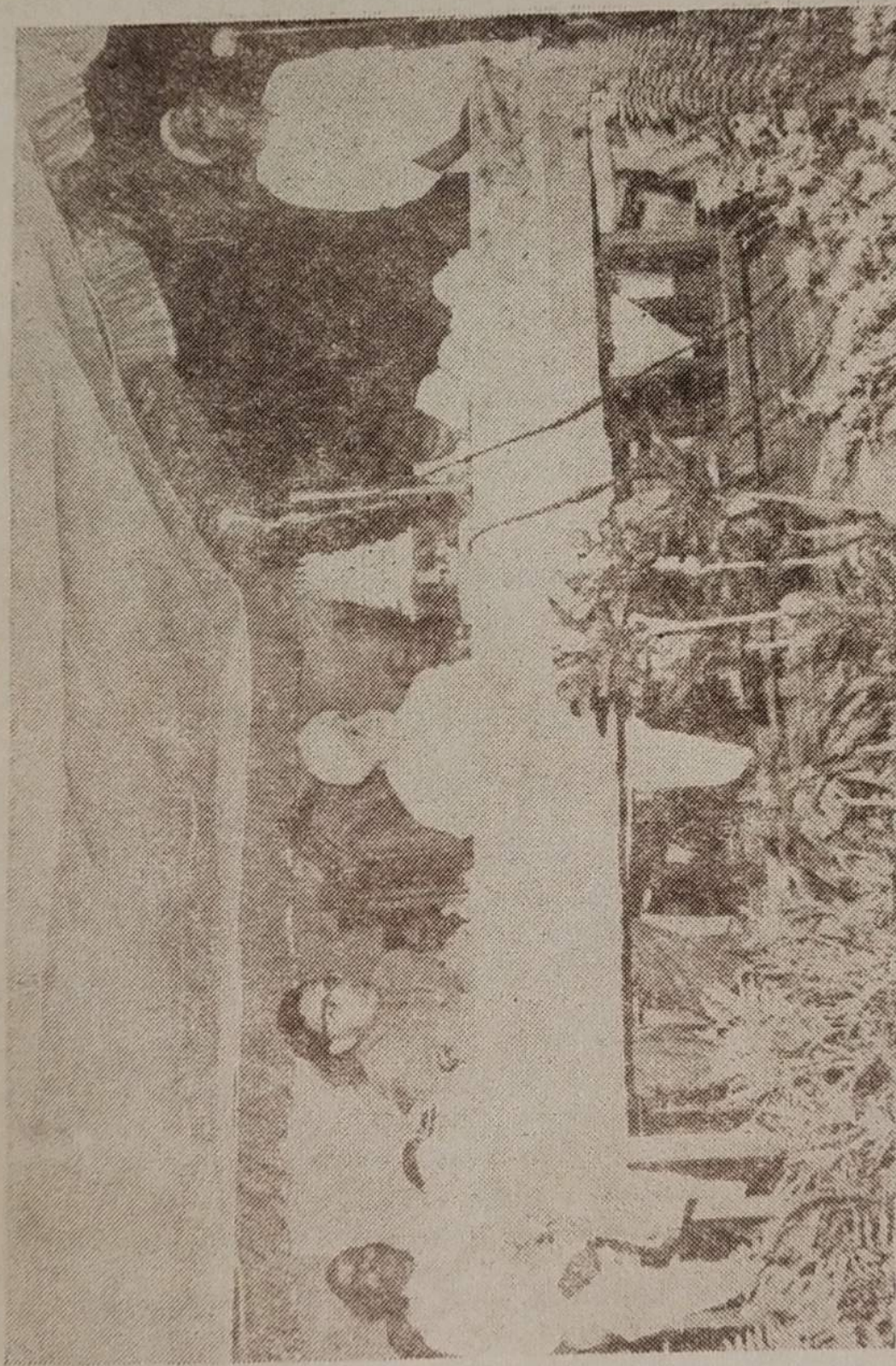

கல்லூரிக் கட்டிட முகப்பில் அண்ணா, புலவர், கல்லூரி முதல்வர் திரு. பெருமாள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு. பெல்லியப்பா, கோட்டாட்சித் தலைவர் திரு. வடிவேல் பிள்ளை

கல்லூரிக் கட்டிடக்குழு தலைவர், புலவருக்கு, அண்ணா பொன்னாடை போர்த்துகிரர்

செய்யாறு கலைக்கல்லூரிக்கு அறிஞர் அண்ணா கலைக்கல்லூரி எனப் பெயர்
குட்டுகிறார் ஆளுதர் உஜ்ஜல் சிங் அவர்கள்

செய்யாறு மகளிர் பள்ளிக் கட்டிடம்

புதிய உயர்நிலைப் பள்ளியை வாங்கித்தந்த தி. மு. க. அப் பள்ளிகளுக்குப் போதிய கட்டிடம் கட்டித் தருவதில் கருத்துச் செலுத்தாமல் இல்லை.

செய்யாறு மகளிர் மேல்நிலைப் பள்ளி, 1960-ஆம் ஆண்டு ஜூலைத்திங்கள் நான்காம் நாள் துவக்கப்பட்டது. அதற்குப் பதினைந்து நாட்களுக்கு முன்பே, மகளிர் பள்ளிக் கட்டிடக் குழுவில் அப்போது பொருளாளர் பொறுப்பேற்றிருந்த புலவர், பள்ளிக் கட்டிடத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யத் தொடங்கி விட்டார். தான் உறுப்பினராக இருந்த திருவத்திபுரம் ஊராட்சி மன்றத்தில், 1960 ஜூன் 2-ல் “நமது நகரில் புதியதாக பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி அமைப்பது முன்னிட்டு, தற்போது இருந்து வரும் கிரிதரன்பேட்டை ஆரம்பப் பாடசாலையை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற ஏற்படும் வாடகை ரூபாய் 40/-ஐ நம் பஞ்சாயத்து நிதியிலிருந்து செலவு செய்ய தீர்மானிக்கிறது” என்ற தீர்மானத்தை, 162-ஆம் எண் தீர்மானமாகக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றி வைத்தார். அதன் பயனாக கிரிதரன்பேட்டை துவக்கப் பள்ளியை வேறு வாடகை இடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டு, அது நடைபெற்று வந்த, ஆஸ்பத்திரி தெருவில் இருந்த பள்ளிக் கட்டிடத்தில் மகளிர் பள்ளி செயல்படச் செய்தார்.

தனியார் வீடுகளுக்குக் குடிநீர்க்குழாய் இணைப்பு கொடுக்க, ஊராட்சிக்கு அரசு அனுமதித்தது. உறுப்பினர்கள் பரிந்துரை செய்பவர்களுக்குத்தான் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டும் எனச் சில உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். ஆனால், புலவர், அதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல், மகளிர் பள்ளிக்கு யார் 100/- ரூபாய் நன்கொடை தருகிறார்களோ, அவர்களுக்குத்தான் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டும் என வாதாடி, அதை மற்ற உறுப்பினர்களை ஏற்கச் செய்துவிட்டார். அதனால், கனிசமான நிதியும் சேர்ந்தது. 1961 மே 10-ஆம் தேதிய ஊராட்சி மன்றக்கூட்டத்தில் “நம் ஊரில் புதியதாக வந்திருக்கும் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி கட்டிடம் இல்லாக்குறையால் எடுபட்டுப் போகும் நிலை உண்டாகியிருப்பதால், தனிப்பட்ட வீடுகளுக்குத் தண்ணீர் சப்ளை செய்வதற்காக வசூலிக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து ரூபாய் 2000/- பாடசாலை நிதிக்கமிட்டியாரிடம் கொடுக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டது” என்ற தீர்மானத்தை, 21 ஆம் எண் தீர்மானமாக நிறைவேற்றி, மகளிர் பள்ளிக் கட்டிடத்திற்கு ஓரளவு நிதி சேரவும் வழி செய்தார் புலவர்.

மகளிர் பள்ளிக்குப் புதிய கட்டிடம் கட்டத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆடவர் பள்ளி இப்போதுள்ள இடத்திற்கு 1933-ல் செல்வதற்கு

முன்பு செயல் பட்டிருந்த சிறிய இடம்தான் இருந்தது. அது போதாது. அதனால் புலவர் தான் குடியிருக்கும் கிரிதரன்பேட்டை செங்குந்தர் சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமானதும், அவர்களின் நெசவுத் தொழிலுக்குத் துணையான பாவு ஓடவும், தோயவும் பயன்பட்டு வந்ததுமான. பரிதிபுரம் 38/பி. 7 என்ற சர்வே எண் உள்ள 2 ஏக்கர் 50 சென்ட் நிலத்தைத் தன் பேட்டை சமுதாய மக்களின் பெரிய எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாமல் 5500/- ரூபாய்க்கு மகளிர் பள்ளிக்கு முதன்மைக் கல்வி அதிகாரி பெயரில் 1963 டிசம்பர் 13-ல் வாங்கி, பள்ளிக்குரிய இடம் விரிவு பெறவும் வழி செய்து விட்டார்.

இந்நிலையில், மக்கள் 12500 கொடுத்தால், அரசு 12500 கொடுக்கும் என்ற திட்டத்தின் கீழ் இரண்டு வகுப்புகள் கொண்ட ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்ட கட்டிடக்குழு தீர்மானித்தது. அதற்கான அடிக்கல்லை 1963 டிசம்பர் 17-ல், அதாவது, நிலம் வாங்கிய நான்கு நாட்களுக் கெல்லாம், நாட்டுவது என்றும், அதற்கு அன்றைய தமிழ் நாடு முதல் அமைச்சர் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களை அழைப்பது என்றும் கட்டிடக்குழு முடிவு செய்தது.

உடனே புலவர், 1963 டிசம்பர் 2-ஆம் நாளன்றே, திருவத்தி புரம் ஊராட்சி மன்றக் கூடத்தைக் கூட்டச் செய்து “17-12-63 அன்று நம் நகருக்கு வருகை தரும் தமிழ்நாடு முதல் அமைச்சர் கனம் பக்தவத்சலம் பி. ஏ. பி. எல்., அவர்களுக்கு நமது ஊராட்சி நல் வர வேற்பு அளிக்க மன்றம் தீர்மானிக்கிறது” என்ற தீர்மானத்தை 103-ஆம் எண் தீர்மானமாக நிறைவேற்றி வைத்தார்.

அடிக்கல் நாட்டு விழாவுக்கு யார் தலைமை தாங்குவது என்ற கேள்வி கட்டிடக் குழுவில் எழுந்தது. கட்டிடக் குழுவின் தலைவர், உபதலைவர் இருவருமே காங்கிரஸ்காரர்கள். அதனால், பள்ளிக்கு அரசு நிதி தேவைப்படும் பெரணமல்லுர் தொகுதி உறுப்பினரும், அன்றைய ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சட்டமன்ற அரசுக் கொறடாவுமான திரு. பா. ராமச்சந்திரன் அவர்களைத் தலைமை தாங்க வைத்தால், அரசு நிதிகள் பெறத் துணை நிற்பார்; ஆகவே, அவரைத் தலைமை தாங்க வைப்பது தான் நலம் என்று கூறினார்கள்.

புலவர், அப்பள்ளிக் கட்டிடக்குழுவின் பொருளாளர். நிதி திரட்டித் தந்தவர்; 2.50 ஏக்கர் நிலத்திற்கு வழி செய்தவர். செய்யாறு தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர். அடிக்கல் நாட்ட இருப்பது செய்யாறு மகளிர் பள்ளிக் கட்டிடத்திற்கு. அதனால், அந்நிகழ்ச்சிக்கு அவர் தலைமை தாங்குவது தான் முறை. ஆனால், தலைவரும் உப தலைவரும் அதற்கு மாறான கருத்துக் கூறிய நிலையில், புலவர்

“என் தொகுதியில் ஒரு பள்ளிக்கு அரசு நிதி கிடைக்க வழி செய்வது தான் முக்கியமே ஒழிய, அந்த நிகழ்ச்சிக்கு நான் தலைமை தாங்குவது அவ்வளவு முக்கியம் இல்லை. அதனால், திரு. பா. ராமச்சத்திரன் தலைமை தாங்குவதை நானும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் சுய மரியாதை இயக்கத்தில் வளர்ந்தவன் நான். நிகழ்ச்சி என் தொகுதியில். நான் பொருளாளனாக இருக்கும் குழு சார்பில். இந்நிலையில், வேறு ஒரு தொதி உறுப்பினரைத் தலைமை தாங்கத் தீர்மானிக்கும் குழுவில் தொடர்ந்து இருக்க என் மனச் சாட்சி இடம் தரவில்லை. ஆகவே குழுவிலிருந்து விலகிக் கொள்ளிறேன்” எனக் கூறி விலகி விட்டார்.

அடிக்கல் நாட்டவரும் முதல் அமைச்சருக்கு வர வேற்பு கொடுக்க ஊராட்சி மன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றவைத்த தி. மு. க. வின் பெருந்தன்மை எங்கே! மகளிர் பள்ளியின் துவக்கத் திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் பெருந்தொண்டு புரிந்தவரும். அத் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினருமாகிய புலவரைப் புறக்கணித்துவிட்டு வேறு தொகுதி உறுப்புனரைத் தலைமை தாங்கச் செய்த காங்கிரஸின் இழிவு தன்மை என்னே! எனப், பொது மக்கள் பரவலாகப் பேசவும் செய்தனர்.

இருத்தும் விழா அவர்கள் நினைத்தபடியே நடந்து முடிந்தது. புலவர் இல்லாத கட்டிடக் குழுவினரால் மேற்கொண்டு எதுவும் செய்ய முடிய வில்லை. நன்கு ஆண்டு கால அளவில், கட்டிடம் தரை மட்டத்திலிருந்து நான்கு அடி உயரமே கட்டப்பட்டு கைவிடப்பட்டது.

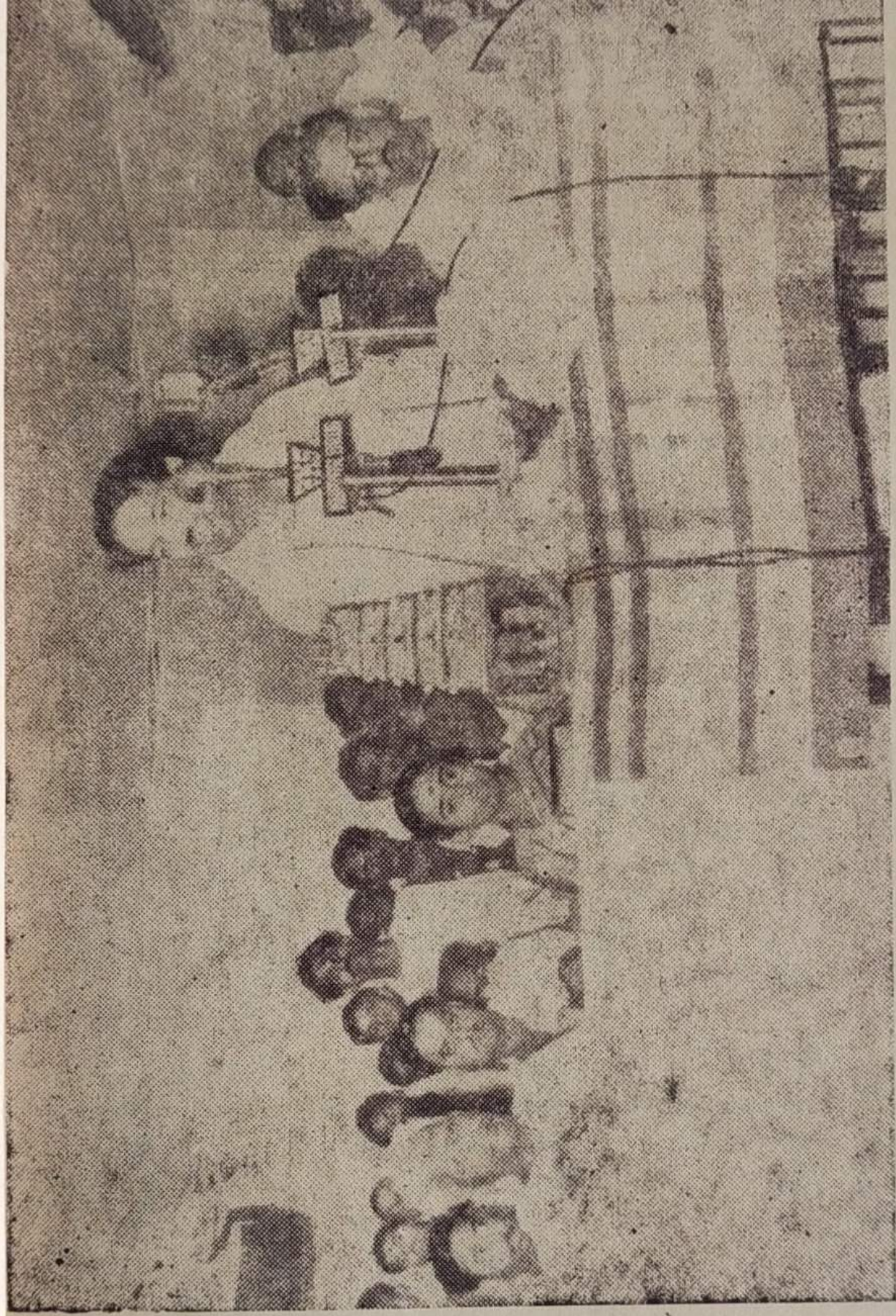
1967 பிறந்தது. தி. மு. க. ஆட்சி மலர்ந்தது. புலவர் தலைமையில், புதியகட்டிடக்குழு உருவாயிற்று. கல்லூரிக்கட்டிடமோ, எனப் பார்ப்பவர் வியக்குமளவு 3½ லட்சம் மதிப்புள்ள கட்டிடம் கட்ட முடிவு செய்யப்பட்டது. கட்டிடக்குழு அரசுக்கு முறையிட்டது. அரசு பாதி, மக்கள் பாதி என்ற அடிப்படையில், அரசு 1,17,500 கொடுத்தது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு. பெல்லியப்பா அவர்கள், மாவட்ட நிதியிலிருந்து 50,000 கொடுத்தார்.

14-9-68-ல் புலவர் தலைமையில், திருமதி மாயா பெல்லியப்பா அடிக்கல் நாட்டினார். கட்டிடம் ஒரே ஆண்டில் கட்டி முடிக்கப் பட்டது. முதல்வர் கலைஞர் அவர்களும், புலவரும் வாழ்த்த, திருமதி தயாளு கருணாநிதி அம்மையார் 20-9-69-ல் கட்டிடத்தைத் திறந்து வைத்தார்கள்.

தி. மு. க. வின் மகத்தான சாதனை இது.

செய்யாறு மகளிர் அரசினர் மேனிலைப் பள்ளிக்குக் கட்டிடக்குழு தலைவர் புலவர் தலைமையில்
மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் துணைவியார் திரு. மாயா பெல்லியப்பா அடிக்கல் நாட்டுகிறார்

செய்யாறு, மகளிர் அரசு மேனிலைப் பள்ளிக் கட்டிடத்தைப் புலவர் தலைமையில் முதல்வர் கலைஞர், கல்வி அமைச்சர் நாவலர் வாழ்த்த, முதல்வரின் துணைவியார் திரு. தயானா அம்மையார் திறந்து வைக்கி

கட்டிடத்திற்கான மொத்த செலவு 3½ லட்சம் : பொது மக்கள் பாதி, அரசு பாதி என்ற வகையில் குழு செலவிட்டிருக்கும் அதிக தொகையைத் தருமாறு அரசிடம் கேட்கப்பட்டது. பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர், தம்முடைய ந. க. 186605/டி 9.174 4-10-74 கடிதம் மூலம் 22500 ஐத் தந்துவிடுமாறு அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்தார். இந்தத் தொகை கட்டிட மதிப்பு 3 லட்சத்து ஐந்தாயிரம் எனத் தவறாகக் கருதிச் செய்த முடிவு. ஆனால் கட்டிடச் செலவு 3½ லட்சம் ஆகவே, அரசு கொடுக்க வேண்டியது 45000. இதை நினைவூட்டி அரசுக்கு எழுதப்பட்டு வருகிறது. அ. இ. அ. மு. க. அரசு அதைக் காதில் போட்டுக் கொண்டதாகவே காட்டிக் கொள்ள வில்லை. ஆக, மகளிர் கட்டிட வகையில், புலவர் தலைமையிலான கட்டிடக் குழுவிற்கு அரசு கொடுக்கவேண்டிய கடன் 45000 அப்படியே நிற்கிறது.

ஆடவர் பள்ளி பொன்விழா மண்டபம்

செய்யாறு ஆடவர் பள்ளி 50 ஆண்டு நிரம்பியதையொட்டி 1968-ல் புலவர் தலைமையில் ஒரு குழு அமைந்தது. பொன் விழா நினைவாக 2 லட்சம் மதிப்புள்ள கட்டிடம் கட்ட முடிவெடுத்து அரசுக்கு முறையிட்டதில், அரசு பாதி மக்கள் பாதி என்ற அடிப்படையில் 90000/- அனுமதித்து அதைப் பெருவழித்துறைக் கோட்டப் பொறியாளரிடம் ஒப்படைத்தது.

இரும்புத் தூண்களை நாட்டி, இரும்புத் தூலங்கள் சட்டங்கள் பொறுத்தி சிமெண்டு ஓடு மூடும் ஆர்டர், அம்பத்தூர் டான்சி நிறுவனத்துக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அவர்களும் ஓடு மூடுவது தவிர்த்து மற்றப் பணிகளை முடித்துவிட்டார்கள். அதன் மதிப்பு 36000/- கடகால், ஜல்லி, செங்கல், கட்டுவேலை பெருவழித்துறை மேற்பார்வைவில் குழுவே செய்தது. அதற்கான 47000-ஐக் குழு பெற்றுக்கொண்டது. டான்சிக்கு இரு தவணைகளில் 20000 கொடுத்தது.

இந்நிலையில், மகளிர் பள்ளியில் 45000, கல்லூரியில் 55000 அதிகம் செலவாகிவிட்டமையால், குழுவிடம் நிதி வறண்டு விட்டது. அதனால், கட்டிடப்பணி தடைப்பட்டது, நிலைமையை விலக்கி, மகளிர் பள்ளிக்கும், கல்லூரிக்கும் கொடுக்க வேண்டிய நிதியைக் கொடுத்து உதவுமாறு அரசுக்குப் பலமுறை முறையிடப்பட்டது. ஆனால் அரசோ எதையும் காதில் போட்டுக் கொள்ளவில்லை.

இதற்கிடையில், டான்சி நிறுவனம் தனக்குச் சேரவேண்டிய 16000-ஐத் தருமாறு தொடர்த்து வற்புறுத்தியது. அரசு தரவேண்டிய 45000 திருவண்ணாமலை கோட்ட பொறியாளரிடம் இருக்கும்

நாற்பத்திமுன்னுயிரத்திலிருந்து 16000-ஐக் கொடுக்குமாறு அரசுக்கும் கோட்டப் பொறியாளர்க்கும் பல கடிதம் எழுதினேன். யாரும் அதற்கான முயற்சி எதுவும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. மாறாக டான்சிநிறுவனம் செங்கல்பட்டு, கூடுதல் சப்-ஆர்டினைட் கோர்ட்டில் புலவர் மீது வழக்கு தொடுத்து எக்ஸ்பார்ட்டி டிகிரியும் பெற்று வட்டி செலவு உட்பட பெற ஆரணி சப்-ஆர்டினைட் நடுவர் கோர்ட்டில் எக்ஸ்கூஷனுக்கு முறையீடு செய்து வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது.

இரும்புத்தூண்களும், தூலங்களும் மழைக்கும் வெய்யிலுக்கும் பலியாகிப் பாழ்பட்டும் போகிறது. அதைச் காப்பாற்றுங்கள் கட்டிடத்தை முடியுங்கள் என முதல் அமைச்சரிடமும், கல்வி அமைச்சரிடமும், உரிய அதிகாரிகளிடமும், நேரிலும் கடிதம் மூலமும் தொடர்ந்து முறையிடப்பட்டு வருகிறது. கல்வி அமைச்சராக இருந்த திரு. அரங்கதாயகம் நேரிலும் இருமுறை வந்து பார்வை இட்டார். ஆனால், அக்கட்டிடத்தை முடிக்க எந்த வித நடவடிக்கை எடுப்பதும் செய்யாமல், கட்டிடக்குழுவிற்கு மகளிர் பள்ளி, கல்லூரி வகைகளில் அரசு கொடுக்க வேண்டிய ஒரு லட்சத்தைக் கொடுப்பதும் செய்யாமல் டான்சிக்குக் கட்டிடக்குழு தரவேண்டிய பாக்கியைப்புலவரிடம் வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது.

அ. இ. அ. தி. மு. க. அரசின் வெட்கம் கெட்ட இச்செயலைப் பொது மக்கள் என்னி நகையாடுவார்கள் என்பது உறுதி.

கல்வித்துறையில் தி. மு. க.வின் பணி, உயர்நிலைப்பள்ளி அளவோடு நின்றவிடவில்லை. 300 மக்கள் தொகையும் பள்ளி செல்லும் வயதுடைய 30 பிள்ளைகளும் கொண்ட சிற்றூர்தோறும் துவக்கப் பள்ளிகள் அமைக்கப்பட வேண்டும் எனத் திட்டமிட்டது தி. மு. க. விடம் இருந்த 22 ஆண்டுகால அளவில், தொகுதியில் அமைக்கப்பட்ட துவக்கப் பள்ளிகளின் பட்டியல் இதோ ;

1. பைங்கினர் எல்லை அண்ணா நகர்
2. அரிகிருஷ்ணபுரம்
3. பூமாந்தாங்கல்
4. சிறுங்கட்டுர்
5. மோரணம் விவசாயக் குடியேற்றக் காலனி
6. மேலப்புதேரி
7. துரைராஜ் நகர்
8. ராந்தம் காலனி
9. வேங்கடத்தான் குடிசை
10. பூந்தண்டலம்

11. மேல்பேட்டை
12. கல்பட்டு
13. சிறுநாவல்பட்டு
14. வெங்கட்ராயன் பேட்டை
15. சித்தாத்தூர் பண்டை
16. சேணிய நல்லூர்
17. பகவந்தபுரம்
18. சித்தாலபாக்கம்
19. பல்லிமேட்டுக்காலனி
20. கரந்நைக்காலனி
21. உக்கல்பண்டை
22. தேத்துறைக் காட்டுக் குடிசை
23. வெங்கோடு பொன்னங்குளம்
24. முனுகப்பட்டு மேல்புத்தூர்
25. கழனிப்பாக்கம்
26. துறை யூர்
27. வீரம்பாக்கப் புதூர்
28. சிந்தாத்தூர் மதுரா கனகம்பாக்கம்

2. தண்டரை அணை

—:0:—

பாலாற்றில், புதுப்பாடியில் கட்டியிருக்கும் அணைக்கட்டிலி ருந்து புறப்படும் தூகிக்கால்வாய், வடஇலுப்பைக்கு அருகில் தொடங்கும் ராஜாக்கால்வாய் ஆகிய இரண்டு கால்வாய்களே துகி-மாமண்டூர் ஏரி நிறையத் துணை புரிந்து வந்தன.

பாலாறு வறண்டுவிடவே பாலாற்று நீரை நம்பிப் பயன் இல்லை என உணர்ந்த, அந்த ஏரியின் ஆயக்கட்டுதாரர்கள், செய்யாற்று நீரின் துணையை நாடினார்கள். தண்டரை அருகில் அணை கட்டி வெள்ள நீரைத் தடுத்து, துகி-மாமண்டூர் ஏரிக்குக் கொண்டு செல்லும் முயற்சி, 1904 லேயே மேற்கொள்ளப்பட்டது. தண்டரை தொடங்கி, பல்லிவரை கால்வாயும் வெட்டப்பட்டது. அது மாமண்டூரான் கால்வாய் என அழைக்கப்பட்டும் வந்தது. ஆனால் அந்த முயற்சி ஏனோ கைவிடப் பட்டது.

ஆனாலும் விவசாயிகள், தங்கள் முயற்சியைக் கைவிட்டார் அல்லர். 1943-ல் “செய்யாறு நீர்த் தேக்கக் குழு” என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டு தொடர்ந்து முயற்சித்து வந்தார்கள்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 26-3-58-ல், 1958-59 ஆண்டு பாசனம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தில் பங்கு கொண்டு “செய்யாறு திட்டத்தைப்பற்றி நீண்ட நாளைக்கு முன்னதாகவே நம்முடைய மராமத்து இலாக்கா அமைச்சருக்குத் தெரியும். இதற்கு அதிகமான பணம் தேவையில்லை. இந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இவர்கள் என்னென்ன தகுதிகள் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களோ, அத்தனை தகுதிகளும் இந்தத் திட்டத்தில் இருக்கின்றன. செலவு குறைவு. பலன் அதிகம். அதிகமான சிக்கல்கள் இல்லை. கட்சி மாறுபாடு இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், பிற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கூட்டாகச் சேர்ந்து செய்யாறு நீர்த்தேக்கத் திட்டத்தைப்பற்றி அமைச்சர் இடத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அமைச்சர்கூட அங்கே சென்று பார்த்து நிலைமையை ஆராய்ந்து வந்திருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய அறிக்கையில் செய்யாறு திட்டத்தைப் பற்றி ஏதாவது குறிப்பு இருக்குமா என்று

துருவித் துருவிப் பார்த்தேன். ஆனால் குறிப்பு எதுவும் இல்லை. இப்படி இருக்கிற திட்டங்களை நிறைவேற்றாமல், புதிய வழிமுறைகளை கண்டுபிடிக்காமல், “இங்கே ஆறுகள் அதிகம் இல்லை. ஆகவே நீர்ப்பாசனத்திற்கு வசதியில்லை” என்று சொன்னால், நாட்டிலே இருக்கிற விவசாயத்தை நீங்கள் எப்படி வளர்க்கப்போகிறீர்கள்?” என்றும், 13-9-59-ல், 1959-60 ஆம் ஆண்டு பாசனம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தில் பங்கு கொண்டு “வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் செய்யாறு திட்டத்தைப்பற்றி அமைச்சரிடத்தில் பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கூட அந்தப் பக்கத்தில்போய் அதைப் பார்த்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். வேகவதி திட்டத்தைப்பற்றி பத்தாண்டு காலமாகச் சொல்லி வருகிறார்கள். அது எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. சென்ற வருஷத்தில் சொன்னோன். பார்த்து விட்டு வாருங்கள் என்று. பல இடத்திற்குப் போகிறார், சில இடங்களை பார்க்கிறார். சில இடங்களை மறந்துவிடுகிறார் என்று நான் குற்றம் சாட்டவேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு. திரு. பி. கக்கன் :-மறந்துவிடவில்லை, கவனிக்கிறோம்.

திரு. சி. என் அண்ணாதுரை :-அதற்காகத்தான் சில இடங்களை அவர் பார்க்கிறார், சில இடங்களைக் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். கடைசியில் எல்லாவற்றையும் மறந்து விடுகிறார் என்று சொன்னேன். ஆகையால், எதையும் மறக்காமல் உடனடியாக இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்கள் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இதை நான் கழகத்தின் சார்பில், கட்சிச் சார்பிலே அல்ல, இந்த மாநில மக்களின் சார்பிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்” என்று பேசி அணைக்காக வாதிட்டார்கள்.

தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை எதிர்கட்சித் தலைவராக இருந்த திரு. வி. கே இராமசாமி முதலியார் அவர்களும், 26-3-1958-ல் “பாலாறு திட்டத்தைப் பற்றியும், செய்யாறு திட்டத்தைப் பற்றியும் பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இவைகளைப் பற்றி நானும் முன்பு அநேகம் தடவைகளில் சொல்லியிருக்கிறேன். கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்” என்று பேசி வாதிட்டார்கள்.

புலவர், செய்யாறு தொகுதியில் வெற்றி பெற்றது 1962-ல். அவர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஆவதற்கு முன்பே, தண்டரை அணைக் கட்டு திட்டத்தில் அக்கறை கொண்டிருந்தார். திருவந்திபுரம் ஊராட்சி உறுப்பினராக இருந்தபோதே 1960 ஜூன் 29-ல் நடைபெற்ற, திருவந்திபுரம் ஊராட்சி மன்றத்தில், “செய்யாற்றில்,

தண்டரையில் கட்ட இருக்கும் செய்யாறு நீர்த்தேக்கதிட்டத்தை, உடனடியாக, 3-வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் முடித்துத் தருமாறு சென்னை முதல் அமைச்சரையும், மராமத்து அமைச்சரையும் வேண்டிக்கொள்ள இம்மன்றம் தீர்மானிக்கிறது என்ற தீர்மானத்தை 160 ஆம் தீர்மானமாகக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி வைத்தார்.

இவ்வளவு முயற்சிகளுக்குப் பின்னர் தமிழக அரசும் ஓரளவு அசைந்து கொடுத்தது. 1960-ல் அரசு வெளியிட்ட மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட வரைவேட்டில், 44, 45-வது பக்கங்களில் பாசனப் பகுதியில், “ஏ” பிரியாரிட்டின் கீழ் 14 திட்டங்களையும், “பி” பிரியாரிட்டின் கீழ், 8 திட்டங்களையும் எடுத்துக் கொள்ளப் போவதாக அறிவித்திருந்தது. உடனடியாக எடுத்து முடிக்கப்பட வேண்டியவை எனக் கூறப்பட்ட “ஏ” பிரியாரிட்டி பட்டியலில் தண்டரை திட்டத்தை ஏழாவது இடத்தில் வைத்து, அதற்காக 77 லட்சம் ஒதுக்கவும் செய்தது. அத்திட்டத்தால் 5500 ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாசனம் உறுதி செய்யப்படும் என்றும், அதன் மூலம் 2750 டன் கூடுதல் உணவுப் பொருள் கிடைக்கும் என்றும் விளக்கம் அளித்தது.

1962 வந்தது; செய்யாறு தொகுதியில் தி. மு. க. வெற்றி பெற்று விட்டது; அவ்வளவுதான். திட்டத்தைக் கிடப்பில் போட்டு விட்டது காங்கிரஸ் அரசு. ஆனால் செய்யாறு தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் வாய்முடிக்கிடந்து விடவில்லை. தமிழ் நாடு சட்டமன்றத்தில் தொடர்ந்து வாதிட்டு வந்தார்; அவர் எடுத்து வைத்த வாதங்கள் வருமாறு :

1963-64-ம் ஆண்டிற்கான இறுதி துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதான விவாதத்தில் பங்கு கொண்டு 27-3-63 அன்று பேசியது.

“திருவத்திபுரத்திற்குப் பக்கத்தில் செய்யாற்றில் நீர் தேக்கம் ஒன்று அமைக்க வேண்டுமென்ற முயற்சி நீண்டகாலமாக இருந்து வந்தது. அந்த முயற்சியைச் செயல்படுத்தும் முறையில், அப்பொழுது ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்த கனம் மாணிக்கவேலர் அவர்களும், பொதுப் பணித்துறை அமைச்சராக இருந்து இப்பொழுது விவசாயத் துறை அமைச்சராக இருக்கும் கனம் கக்கன் அவர்களும் அங்கே வந்து இடத்தைப் பார்வையிட்டு, திட்டத்தை தீட்டினார்கள். அந்த திட்டத்தை உருவாக்க இப்பொழுது இம்மன்ற உறுப்பினராக இருக்கும் திரு. ஸ்ரீனிவாச ரெட்டியார் தலைமையில் நீர்த்தேக்கக் குழு நீண்ட நெடுங்காலமாக பணியாற்றி

வந்தது. நீர்த்தேக்கம் கட்டினால், ஆற்றின் கீழே உள்ள நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று கூறி வந்திருக்கிறார்கள், தலைவர்களும், பொறி இயல் அறிஞர்களும் அந்த திட்டத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து, நீர்த்தேக்கமாக இருப்பது அவ்வளவு பயன்படக்கூடியதாக இருக்காது அதை ஒரு அணைக்கட்டாகக் கட்டினால், ஏராளமாக வரும் வெள்ள நீரைத் தடுத்து பல ஏரிகளுக்கும் நீர் பாய்ச்சும் ஒரு திட்டத்தை மேற்கொண்டார்கள். சர்க்கார் ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் திட்டங்களை எடுத்து இரண்டு வகையாகப் பிரித்தார்கள். 'ஏ' ப்ரையாரிடி திட்டங்கள் என்றும், 'பி' ப்ரையாரிடி என்றும், செய்யாறு அணைக்கட்டு திட்டம் 'ஏ' ப்ரையாரிடி திட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்கு இந்த ஆண்டு ரூ. 20 லட்சமும், அடுத்த ஆண்டில் ரூ. 40 லட்சமும், 65-66-ம் ஆண்டில் ரூ. 17 லட்சமும் ஆக ரூ. 77 லட்சம் செலவில் அந்த திட்டத்தை நடத்துவதாக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது இந்த ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில், அந்தத் திட்டம் இந்த ஆண்டு எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய நிலையில் இல்லை என்று அறிகிறோம். அது அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு மெத்த வருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. என்பதை இந்த சபையில் தங்கள் மூலம் தெரிவிக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, உடனடியாக எடுக்க வேண்டிய திட்டம் இம்மாதிரி கைவிடப் பட்டிருக்கும்போது, 'பி' ப்ரையாரிடி திட்டங்கள் எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன''.

1965-66-ம் ஆண்டு பாசனம் பற்றிய மானியக்கோரிக்கை விவாதத்தில் பங்குகொண்டு 19-3-1965 அன்று பேசியது.

“தலைவர் அவர்களே, பாசனத்துறை மீது உண்டான இந்த விவாதத்தில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் “தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற ஒரு துளித் தண்ணீரைக் கூட வீணாக்காமல் பயன்படுத்திக் கொண்டோம்” என்ற கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது ஓரளவுக்கு உண்மைதான், என்றாலும் என்னுடைய தொகுதியில் இன்னும் கொஞ்சம் தண்ணீர் இருக்கிறது. அதைப் பயன் படுத்திக் கொள்ளக்கூடத் தவறிவிட்டிருக்கிறது அரசாங்கம்” என்று நான் கூறி வந்திருக்கிறேன். நான் மட்டுமல்ல, இந்த மன்றத்தில் முன்னால் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்களும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் அந்தக் குறையைப் பலமுறை இந்த மன்றத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை யொட்டி செய்யாற்றில் தண்டரைக்கருகில் அணைக்கும் திட்டம் சர்க்காரால் பரிசீலிக்கப்பட்டு, 77 லட்ச ரூபாய் அதற்காக மதிப்பீடு போடப்பட்டு, 1963-64-ம் ஆண்டில் 20 லட்சம் ரூபாயும் 1964-65-ம் ஆண்டில் 40 லட்சம் ரூபாயும், 1965-66-ம் ஆண்டில் 17 லட்சம்

ரூபாயும் செலவு செய்து முடிக்கவேண்டும் என்ற முடிவு எடுக்கப்பட்டு அது முன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டவரைவிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால், எந்தக் காரணத்தினாலோ கைவிடப்பட்டது. நான் அதைத் தலைமை பொறியர் அவர்களிடம் வற்புறுத்திக் கூறிய காரணத்தினாலும் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் பல முறை எடுத்துக் கூறிய காரணத்தினாலும், அது மீண்டும் பரிசீலிக்கப்பட்டது.

இப்போது அண்மையில் குப்பரின்தெண்டிங் எஞ்சினியர் அவர்கள் வந்து பார்த்து தண்ணீர் இருக்கிறது என்று சொன்ன பிற்பாடு, தலைமைப் பொறியாளரும் கூட அதை ஆராய்ந்து தண்ணீர் இருக்கிறது என்ற அளவில் முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். அலியாபாத், ஆவணியாபுரம் அணைக்கட்டுக்கும் கீழ் இருக்கிற ஆயக்கட்டுகளுக்குத் தண்ணீர் போக, உத்திரமேரூர் அணைக்கட்டு ஆயக்கட்டுகளுக்குத் தண்ணீர் போக, பாக்கித் தண்ணீர் ஏராளமாக இருக்கிறது. அது சமவெளிப் பிரதேசமாக இருப்பதினால் பெரிய அணையைக்கட்ட வசதி இல்லை. தண்ணீரைத் தேக்க சிறிய அணையைக் கட்டி மழைக் காலங்களில் ஓடி வருகிற தண்ணீரைத் தேக்கிப் பக்கத்தில் உள்ள ஏரிகளுக்குப் பாய்ச்சிக்கொள்ளலாம் என்பதாக எஸ். இ. கூறிப்பிடுக்கிறார்கள். அதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து அந்தத் திட்டத்தை முடித்துத் தருமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன்”.

1966-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கீடு மசோதா விவாதம்
29-3-1966 (பக்கம் : 334, 335)

“கடைசியாக என் தொகுதியில் நான் நீண்ட நாட்களாகக் கேட்டு வருவது தண்டரை அணை. முன்ருவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திலேயே, இதற்கு ‘ஏ’ பிரியாரிட்டி கொடுக்கப்பட்டு, உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு முடிக்கப்படவேண்டி திட்டமாக இது சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. இதற்கு 77 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1965-66-ல் முடிக்க வேண்டும் என்ற அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. இருந்தும் கூட, இந்தத் திட்டம் இன்னமும் எந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்பதைக்கூடக் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை. தண்ணீர் ஒரு சொட்டுக்கூட வீணாகாமல் பயன்படுத்தியாகிவிட்டது என்று அமைச்சர் கூறினார்கள். வடாற்காடு மாவட்டத்தில் பாலாறு, செய்யாறு என்ற இரண்டு ஆறுகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் மணல் ஓடுகிற ஆறாகிய பாலாற்றில் அணைகட்டி, அதனுடைய இம்புருவ்மெண்டுக்காக ரூ. 44, 45 லட்சம் பணம் கூட செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நீர் ஓடுகிற ஆற்றில் அணையைக் கட்டாமல், அந்த மாவட்டம் வளர்ச்சி பெற முடியாத நிலைமையில்

இருப்பது வருந்தத்தக்கது. இதில் அரசியல் நோக்கம் இருக்குமானால் நான் மிகவும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உறுதிமொழி தருகிறேன். இந்தச் செய்யாற்றில் அணை கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டால் நான் என்னுடைய தொகுதியில் போட்டியிடாமல் கூட நின்றுவிடுகிறேன் என்று நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிகவும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அந்த அணையைக் கட்டி முடித்துத் தர வேண்டும் எனத் தலைவர் அவர்களே தங்கள் மூலம் உணவு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : அமைச்சர் அவர்கள் உங்களுடைய தொகுதியில் நிற்கவில்லையாம். அதனால், இது, பிரயோசனம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர் காதில், இந்த வாதம் எதுவும் விழவில்லை. “அணைகட்ட ஏற்பாடு செய்துவிட்டால் செய்யாறு தொகுதியில் நான் போட்டி இடாமல் கூட இருத்து விடுகிறேன்” எனக் கூறிப் புலவர் வாதிட்டதற்கு இன்றைய குடியரசுத் தலைவரும், அன்றைய நமிழ்நாடு தொழில்துறை அமைச்சராகவும் இருந்த மாண்புமிகு ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்களிடமிருந்து, “அமைச்சர் உங்கள் தொகுதியில் நிற்கவில்லையாம்; அதனால் பிரயோசனம் இல்லை” என்ற நையாண்டி பதில்தான் வந்தது.

1967 பிறந்தது. அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் கழக ஆட்சி அமைந்தது. அப்போது பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் பொறுப் பேற்றிருந்த கழகத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், ஆட்சியில் பொறுப்பேற்ற இரண்டே திங்களில், 24-5-67-ல் அணைகட்ட இருக்கும் பகுதியைப் பார்வை இட்டார்.

இதற்கிடையில், அண்ணா அவர்கள் 3-2-69-ல் நம்மைவிட்டு மறைந்து விட்டார்கள், அதனால் அணைக்கட்டுப் பணி சிறிதே தாமதப் பட்டது.

கழகத்தலைவர் கலைஞர் முதல் அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதும் முதல் பணியாக இத்திட்டத்திற்கான அடிக்கல்லை 13-6-69-ல் நாட்டிக், கால்வாய் திறப்பு விழாவினை 20-11-75-ல் செய்து வைத்துச், செய்யாறுவெள்ள நீரைத், துகி-மாமண்டூர் ஏரியில் கொண்டுவிடுத்து விவசாயிகளை மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் மிதக்க விட்டார்கள்.

ஆக வெள்ளையன் ஆட்சிகாலத்தில், 1904-ல் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்ட இப்பணி, 1947 வரை நடைபெற்ற 43 ஆண்டுகால வெள்ளையன் ஆட்சிக் காலத்திலும் முடியவில்லை. அறிஞர் அண்ணா, திரு. V. K. இராசாமி முதலியார் போன்ற பெரியவர்களும், புலவரும் வாதாடியும், 1947 முதல் 1967 வரையான 20 ஆண்டுகால காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும் முடியவில்லை. 1967-ல் ஆட்சியில் பொறுப்பெற்ற தி. மு. க. ஆட்சியில்தான், அது ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட எட்டாண்டு காலத்திற்குள் முடிவு பெற்றது.

தி. மு. கழக ஆட்சியின் சாதனைகளில் தலை சிறந்த சாதனை இது.

அ. இ. அ. தி. மு. கவின் அழிவுப்பணி

தி.மு.க. அரசு ஒரு நல்ல ஆக்கப்பணியைச் செய்து கொடுத்து செய்யாறு விவசாயப் பெருமக்களை வாழ வைத்தது. அடுத்து வந்தது அ. இ. அ. தி. மு. க. அரசு 1977 தொடங்கி 1987 வரை பத்தாண்டுகாலம் ஆட்சி பீடத்தில் இருந்தது. அந்தப் பத்தாண்டு காலத்தில், செய்யாறு தொகுதிக்கு ஒரு சிறு துரும்பு ஆக்கப்பணி கூட செய்து தரவில்லை; ஆக்கப்பணி செய்யாது போகட்டும், தி.மு.க. அரசு செய்த (நல்ல திட்டங்களின் அழிவுக்கு வழிகோலும்) முயற்சியையாவது கைவிட்டதா என்றால், இல்லை.

தி. மு. க. அளித்த தண்டரை அணைத் திட்டத்தைப் பாழ் படுத்தும், பயனற்றதாக்கும் பெரிய அழிவு வேலையை, வேக வேகமாகச் செய்யத் துணிந்துவிட்டது அ. இ. அ. தி. மு. க. அரசு. நல்ல காலம் சட்டசபையில், தி. மு. க. எதிர்கட்சி வரிசையில் இருந்தது. அதனால், அ. இ. அ. தி. மு. க. மேற்கொண்ட அழிவுச் செயல் நடைமுறைக்கு வராதவாறு அணை போட்டுத் தடுத்து நிறுத்தப் பட்டது.

தண்டரை அணைத் திட்டத்தை அழிக்க அ. இ. அ. தி. மு. க. எடுத்த பல்வேறு நடவடிக்கைகளையும், அது நடைமுறைக்கு வராதவாறு வாதிட்டு, அணைக்கு வர இருத்த அழிவை, ஆட்சியில் இல்லாத போதும் தடுத்து நிறுத்திய தி. மு. க. வின் சாதனைகளையும், கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சட்டசபை நடவடிக்கை குறிப்புகளிலிருந்து செய்யாறு மக்களே! உணர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

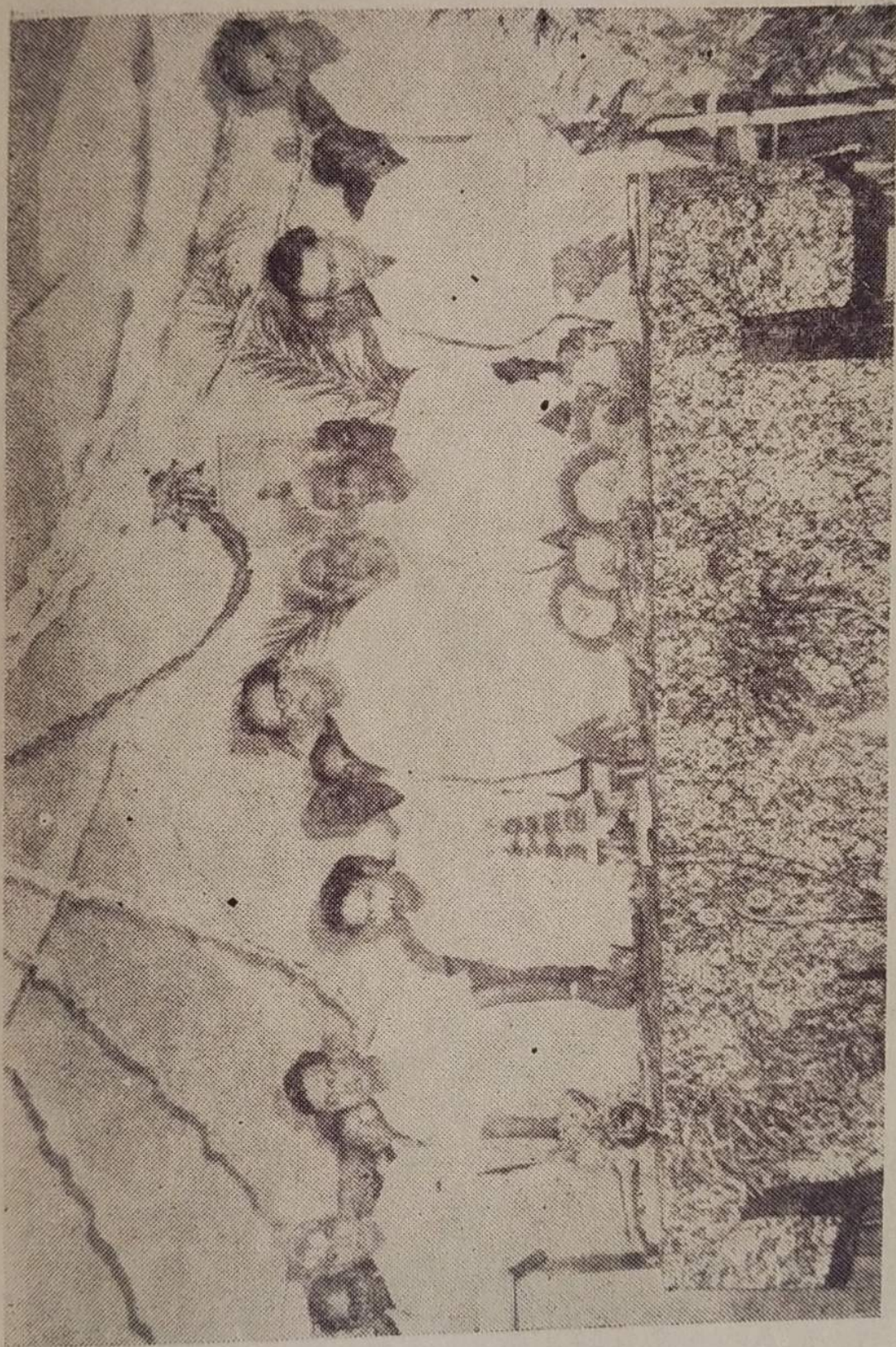
25-11-75-ல் தண்டரை அணை திறக்கப்பட்டது. தி. மு. க. ஆட்சியின் கடைசி நிகழ்ச்சி அதுவே. இந்தியப் பேரரசு பிறப்பித்த நெருக்கடி நிலையை எதிர்த்தது என்பதற்காக, தி. மு. க. ஆட்சி

தண்டரை அணைக்கப்பட்டபுடும் இடத்தைப் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சராக இருந்து
கலைஞர் பார்வை இருகிறார். உடன், புலவர், பாபு ஜனார்த்தனம்,
நகர செயலாளர், K. R. கண்ணன், திரு. பாலசுப்பிரமணியம்

தண்டரை அண்ணைக்கட்டி வன் வரைபடத்தை முதல்வர் கலைநர் பார்வை இடுகிறார்

தண்டரை அலைக்கட்டுக்கு, முதல்வர் கலைஞர் அடிக்கல் நாட்டுகிறார்

கலைக்கப்பட்டு, 1977-ல் அ. இ. அ. தி. மு. க. ஆட்சி அமைந்தது. அது செய்யாற்றில், செங்கம் அருகே குப்பநத்தம் எனும் இடத்தில் ஒருநீர்த்தேக்கம், செய்யாற்றின் கிளைநதிகளில் ஒன்றான கமண்டல நதியில், போளூர் வட்டம் படவேடு அருகில் செண்பகத்தோப்பு எனும் இடத்தில் ஒரு நீர்த்தேக்கம், மற்றொரு கிளை நதியான நாக நதியில் அமிரிதி எனும் இடத்தில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் ஆகிய மூன்று நீர்த் தேக்கங்களைக் கட்ட திட்டமிட்டது.

திட்டமிட்டதுமல்லாமல் அன்றைய நிதி அமைச்சர், 1977 ஜூலை 25-ல் சட்டபேரவை முன் வைத்த 1977-78-ஆம் ஆண்டு வரவு செலவு அறிக்கையிலும், அப்போதைய பாசனத்துறை அமைச்சர், 1977 ஆகஸ்டு 19-ல் அவைமுன் வைத்த பாசனக் கோரிக்கை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு அறிக்கையிலும் “வட ஆற்காடு மாவட்டம் போளூர் வட்டம் செண்பகத்தோப்பில் கமண்டல ஆற்றின் குறுக்கே நீர்த்தேக்கம் கட்டுவதற்கான திட்டம் ஒன்று நடப்பாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. இத்திட்டத்தின் மதிப்பீடு செலவு ரூ. 3 கோடி 55 இலட்சம், இத்திட்டத்தின் மூலம் 1692 ஏக்கர் நிலம் புதிதாகப் பாசனம் பெறும். ஏற்கனவே பாசனம் பெறும் 10385 ஏக்கர் நிலம், இத்திட்டம் மூலம் இடையருப் பாசனம் பெறும்” என்று அறிவித்து அந்த ஆண்டிற்காக 25 லட்சத்தை அனுமதித்து விட்டது, அ. இ. அ. தி. மு. க. அரசு.

அதுமட்டுமல்லாமல், 1977 ஆகஸ்டு 8-ம் தேதிய கேள்வி நேரத்தின்போது, உறுப்பினர்கள் 32, 33 எண்ணிட்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிக்கும் வகையில், பாசனத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு எஸ் இராமச்சத்திரன் அவர்கள், “போளூர் வட்டம் படவேடு பகுதி செண்பகத்தோப்பு அருகில் கமண்டலாற்றின் குறுக்கே ஒரு நீர்த்தேக்கம் அமைக்கப்படும். இத்திட்டம் நடப்பாண்டில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இத்திட்டத்திற்கு இறுதி ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுவிட்டது” எனக் கூறியதன் மூலம், செண்பகத்தோப்பு நீர்த்தேக்கம் கட்டப்படுவதை உறுதி செய்து விட்டது. அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசு.

ஆனால், அப்போது சட்டமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இடம்பெற்றிருந்த புலவர் அவர்கள், அந்நீர்த்தேக்கம் கட்டப்படுவது கூடாது என்பதற்கான காரணங்களை அடுக்கடுக்காக எடுத்து வைத்து அருமையாக எதிர்த்து வாதிட்டார்.

அதன்பயனாய் பிறிதொரு நாள் கேள்வி நேரத்தில் அந்நீர்த்தேக்கம் கட்டப்படவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் வகையில், சில

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்ட 716-ஆம் கேள்விக்கு விடையளித்த அதே பாசனத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு இராாமசந்திரன் அவர்கள் “இத்திட்டத்திற்குப் போதிய அளவிற்கு உபரி நீர் உண்மையில் கிடைக்குமா என்பதை அறிய ஆற்றின் நிலை. நீர் வரத்து போன்ற தகவல்களை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து அறிவிக்கு மாறு வருவாய்த்துறை, உணவுத்துறை வாரிய ஆணையாளர்கள் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியிடம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. அக்கமிட்டி அறிந்த அளவில் பரிசீலனை செய்து போதிய நீரோட்டம் இல்லை, அத்திட்டத்தை எடுப்பதால் பயன் இல்லை என்று அறிக்கை கொடுத்து விட்டது என நம்புமாறு செய்துவிட்டது.

என்றாலும் அந்த அறிவிப்போடு நில்லாமல் “அதில் உள்ள நீரோட்டம், ஹைட்ராலிஜி ஆகியவைகளைப் பரிசீலிக்குமாறு பாசனத்துறைகளுக்கு உத்திரவு இட்டிருக்கிறது எனக் கூறியதன் மூலம், போன உயிரை மீண்டும் கொண்டு வந்து 'புகுத்து' ம் எண்ணத்தைக் கைவிடவில்லை என்பதையும் காட்டி வைத்தார்.

1980-ல் பாசனப்பொறுப்பை மாண்புமிகு குழந்தைவேலு அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார். 1980 பிப்ரவரி 5 அன்றைய கேள்வி நேரத்தில் ஒரு உறுப்பினர் கேட்ட கேள்விக்கு விடையாக, மாண்பு மிகு அமைச்சர், “செங்கம் தொகுதியில் செய்யாற்றின் குறுக்கே குப்ப நத்தம் கிராமம் அருகில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் அமைக்கும் திட்டம் ஆய்வில் உள்ளது. அதன் மதிப்பீடு 2 கோடியே 13 லட்சம் ஆகும். ஆய்வு முடிவுற்று செயல்படுத்துவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் பற்றி அறிக்கை கிடைத்தபின்னர், அரசு முடிவு எடுக்கும்” என்ற தகவலைத் தந்தார். உடனே புலவர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு “பேரவைத்தலைவரவர்களே, செய்யாற்றின் உபநதிகளில் ஒன்றான கமண்டல நதியில் செண்பகத்தோப்பு அருகே ஒரு அணை கட்டப் படும் என்று ஆளுநர் அறிக்கையிலே அறிவிக்கப்பட்டு பின்னர் செய்யாற்றிலே உள்ள செய்யாறு அணைக்கட்டு, தண்டரை அணைக் கட்டு, உத்திரமேரூர் அணைக்கட்டு ஆகிய மூன்று அணைக்கட்டு களைச் சேர்ந்த ஆயக்கட்டுகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்று ஆயக்கட்டு காரர்கள் இந்த அணை கட்டினால் தங்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும் என்று அரசுக்கு முறையிட்ட காரணத்தாலே அந்தத் திட்டம் ஓரளவுக்கு மறு ஆய்வுக்கு விடப்பட்டிருக்கின்றது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அதேபோன்றுதான் குப்பநத்தத்திலே நீர்த்தேக்கம் கட்டினாலும் நான் முன்பு கூறியபடி செய்யாறு, தண்டரை, உத்திரமேரூர் ஆகிய மூன்று அணைக்கட்டுகளையும் சேர்ந்த ஆயக்கட்டுகாரர்கள் பாதிக்கப்படுவார் என்ற காரணத் தாலே மேலே நீர்த்தேக்கம் கட்டுகின்ற இந்த திட்டத்தை அரசு

கைவிடுமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்'' எனக்கூறி மறுப்பு தெரிவித்தார்.

அமைச்சர், புலவருக்கு ''தலைவர் அவர்களே, கமண்டலம் ஆற்றின் குறுக்கே செண்பகத்தோப்பு அணைக்கட்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி ஏற்கெனவே ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்காக (ஹைட்ராலஜி) நீர் வரத்து எவ்வளவு இருக்கிறது என்று அறிய ஆய்வு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் ஓரிரு ஆண்டுகளில் அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே அந்த அணைக்கட்டுத் திட்டம் எந்த இடத்தில் கட்டப்பட வேண்டும் என்று இங்கு இருக்கிற உறுப்பினர் அவர்கள் நினைக்கின்றார்களோ அந்த இடத்தை நானும் போய் பார்த்தேன். நீர் வரத்து இருக்கிறது என்று எனக்கே கண்கூடாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, அங்கே இருக்கக்கூடிய சில அதிகாரிகளையெல்லாம் நான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆய்வு பணிகளை முடித்த பின்னாலே அந்த அணை கட்டும் திட்டம் உடனடியாக நடவடிக்கைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்''. இவ்வாறு பதில் அளித்து, நீர்த்தேக்கங்கட்டுவது உறுதி என உரத்த குரலில் கூறினார்.

புலவர் அவர்கள் மீண்டும் குறிக்கிட்டு ''பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த ஒரு இடம் மட்டும் அல்ல. செண்பகத்தோப்பு குப்பநத்தத்தைபோலவே அம்ரிதி என்ற இடத்திலும் அணைக்கட்ட வேண்டும் என்ற ஒரு திட்டம் நீண்ட நாளாகச் செயல்பட்டு வரும் திட்டம். அந்த இடத்தை அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்தேன் என்று சொன்னார்கள். அந்த இடத்தை நானும் பலமுறை பார்த்திருக்கிறேன். மூன்று இடங்களையும் பார்த்திருக்கிறேன். அந்த மூன்று இடங்களிலேயும், இந்த நீர்த்தேக்கம் கட்டினால் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், எப்படி காவிரி ஆற்றின் மீது அணை கட்டினால் நம்முடைய தஞ்சை ஜில்லா பாதிக்கப்படும் என்று சொல்கிறோமோ அப்படியே இந்த மூன்று இடங்களில் அணை கட்டினால் நிச்சயமாக வடாற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கிற செய்யாறு வட்டத்திலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலும் இருக்கிற இத்த மூன்று அணைக்கட்டுகளின் ஆயக்கட்டுகள் பாதிக்கப்படும். அதை நாங்கள் பலமுறை எடுத்துச் சொன்ன காரணத்தினாலேதான் ஆளுநர் உரையிலே சொல்லி, அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு பெற்றும் கூட மறு ஆய்வு செய்யக்கூடிய நிலைமை இந்த அரசுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, தண்ணீர் வருகிறது என்ற காரணத்தைக் காட்டி கீழே உள்ள ஆயக்கட்டுக் காரர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை மேற்கொள்வது

நல்லதல்ல. ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட அரசு முன்வருமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி இல்லை அரசு புரிந்துசெய்தது என்று சொன்னால் கீழே உள்ள ஆயக்கட்டுதாரர்கள் தங்களுக்கு வேறுபரிகாரம் தேடவேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதை அரசு உணருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.” எனப்பேசி கடுமையான கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டதோடு தொடர்த்து, புலவர் அவர்கள் மீண்டும் குறுக்கிட்டு “வடாற்காடு மாவட்டத்தில் ஏற்கனவே மைசூர் மாநிலத்தில் அணை கட்டிய காரணத்தால் பாலாற்று அணைக்கட்டிலிருந்து செய்யாறு வட்டத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் வருவதில்லை. ஆயக்கட்டு இருக்கிறது. அணைக்கட்டு இருக்கிறது. கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஏரி நிரம்புவது இல்லை. எந்த ஏரிக்கும் தண்ணீர் வருவதில்லை. வறண்டு போய் விட்டது பாலாறு. அதுபோல் செய்யாற்றின் மேல் மூன்று இடங்களில் அணை கட்டினால் செய்யாறு வறண்டுவிடும், செய்யாறு அணைக்கட்டு, தண்டரை அணைக்கட்டு, உத்திரமேரூர் அணைக்கட்டு இந்த மூன்று அணைக்கட்டுகளில் உள்ள ஆயக்கட்டுகள் நிச்சயமாக பாதிக்கப்பட்டுவிடும். இதிலே மறுப்பு இருக்க முடியாது. இது நிச்சயமாக எங்களைப் பாதிக்கிறது. இதை நான் இந்த ஆட்சி வந்தபிறகு சொல்லவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்தபோதே கூறியிருக்கிறேன். எங்கள் ஆயக்கட்டுகளின் உரிமையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள நீதிமன்றம் செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அகவே இதை மனதில் வைத்து மறு ஆய்வு செய்யக்கூடிய நிலையை உருவாக்கி இந்திட்டத்தைக் கைவிட அரசு முன் வருமா? எனக்கேட்டு தன் கண்டனத்தை வெளியிட்டார்.

ஆனால், அமைச்சர் அவர்கள் “உண்மையிலேயே, இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டாலும் அப்படி எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட பின்னரும் அதை எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறது என்று அதிகாரிகள் தெரிவித்த பின்னரும், அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய நான், அந்த இடத்திற்குச் சென்று அந்த அணை கட்டப்படத்தான் வேண்டும் என்கிற சூழ்நிலையை இன்று உருவாக்கி கொண்டிருக்கிறோம். காரணம், அந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், இந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்தின் மூலமாகத்தான் பாசன வசதியைப் பெற முடியுமே தவிர, வேறு பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால் அது ஒரு பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அந்த நிலைமைகளை எல்லாம் அனுசரித்துத்தான், இந்த அணையைக் கட்டுவதற்கு உண்டான ஆய்வு நடவடிக்கைகளை தடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.” இவ்வாறு கூறினார்.

புலவர் அவர்கள், உடனே எழுந்து “பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அளிக்கின்ற பதிலிலே பெரிய ஆபத்து இருக்கின்றது என்பதை உணர்ந்து சுட்டிகாட்ட விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் அறிவித்து விட்டார்கள். அப்படி அறிவித்து விட்ட பிறகு, அதிகாரிகள் அதைக் கட்டுவது முறையல்ல என்று கருத்து தெரிவித்த பின்னரும், அமைச்சர் அவர்கள் தான் நேரிலே போய்ப் பார்த்து கட்டலாம் என்று சொன்னேன் என்று சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் கருத்தைச் சொல்லிவிட்டபிறகு அதை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வது அவ்வளவு முறையல்ல. அதிகாரிகள் கட்டக்கூடாது என்று சொல்லிய பிறகும், நான் போய்ப் பார்த்தேன், அனுமதி தருகிறேன் என்று சொல்வது முறையல்ல. ஆகவே அரசு இதை மறுபரிசீலனை செய்து, கைவிட முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்”. இவ்வாறு கூறி ஒரு வேண்டுகோள் வைத்தார்.

அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள், “தலைவர் அவர்களே, கைவிட்டு விடும் யோசனை தற்போது அரசினுடைய ஆய்வில் இல்லை. ஆனால், அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கான நடவடிக்கைகள் முனைப்பாக அதற்கான முன் ஏற்பாடுகள்தான் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. கைவிடும் யோசனை இல்லை என்பதை நான் மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இந்த அணைக்கட்டு கட்டப்பட வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், ஒருவர் மட்டுமே முன்னாள் சபாநாயகராக இருக்கக்கூடிய ஒரு உறுப்பினர் மட்டுமே அதைக் கட்டக்கூடாது என்று சொல்வது ஏதோ தனக்காக அல்ல தன்னுடைய நண்பர்களுக்காக அதைச் சொல்லுகின்றாரோ?” இவ்வாறு கூறிக் கட்டித்தான் தீர்வேன் என்பதை உறுதிப்படுத்தினார்.

உடனே எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவராக இருந்த பேராசிரியர் அவர்கள், “தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எந்தக் கேள்வியைக் கேட்டாலும், அவர்கள் தனக்காகக் கேட்கின்றார்கள் என்ற அடிப்படையில் பேசுவது சட்டமன்ற மரபுக்கு மாறுபட்டது. இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட கேள்விகளில் நான் ஒரு பொதுப்படை யான கேள்வியை அரசிடம் கேட்க விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே பயன்பெறும் ஆயக்கட்டுக்காரர்கள் “பிரியாரிடு ரைட்” “முன்னுரிமை” என்பது அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கை. அந்த ஆயக்கட்டுக்காரர்கள் ஏற்கனவே தாங்கள் பெற்றுள்ள முன்னுரிமை பாதிக்காத வகையில் அதற்கான விதி முறைகளை இந்த அரசு பரிசீலித்து, ஏற்கனவே அந்தப் பகுதிகளில் இருக்கின்ற ஆயக்கட்டுதாரர்கள் உரிமைகள் பறிக்காத அடிப்

படையில், அத்த உத்திரவாதத்தின் அடிப்பையிலே அரசாங்கம் செயல்பட முன்வருமா ;'' இவ்வறு கூறி விளக்கம் அளித்தார்.

அதன் பிறகும் அமைச்சர் அவர்கள் '' நான் ஏற்றவே பாசன வசதி பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற விவசாய பெருங்குடி மக்களுடைய முன்னுரிமை பாதிக்காத வண்ணந்தான் அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறோம் என்பதைக் கூறி இருக்கிறேன்.'' இவ்வாறு கூறித் தம் பிடிவாதத்தையே நிலைநாட்டி வைத்தார்.

ஆபீஸும், புலவர் அவர்கள், அந்நீர்த்தேக்கங்கள் கட்டுவது பற்றிய தம்முடைய கண்டனத்தை உரிய நேர்த்தில் எல்லா அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்துக் கொண்டிருந்மையால், அந்த ஆபத்தைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்துள்ளார்.

தண்டரை அணைக்கட்டு ஆயக்கட்டுதாரர்களின் உரிமையைப் பறிக்கும் பணியில் அ. இ. அ. தி. மு. க. எவ்வளவு விரைந்து செயல்பட்டு வந்தது என்பதையும், தி. மு. க. விழிப்போடு இருந்து அந்த அழிவு வேலைக்கு அணைப்போட்டுத் தடுத்து வத்ததையும், இல்லையேல், தண்டரை அணையை அ. இ. அ. தி. மு. க. அரசு அறவே பயனற்றதாக்கி விட்டிருக்கும் என்பதையும் மேலே எடுத்து வைத்த சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகள் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன.

ஆக தண்டரை அணையைக் கொண்டுவந்ததோடு நில்லாமல் அதைச் செயலற்றதாக்க திட்டமிட்டு செயல்பட்ட அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசின் முயற்சியை முறியடித்து காவல் நாய்போல் விழிப்போடு இருந்து, காப்பாற்றியிருப்பதும், தி. மு. க. வின் சாதனைதான்.

3. தரைப்பாலங்கள் : சாலைகள்

வட இலுப்பைப் பெரும்பாக்கம்

தரைப்பாலம்

—:0:—

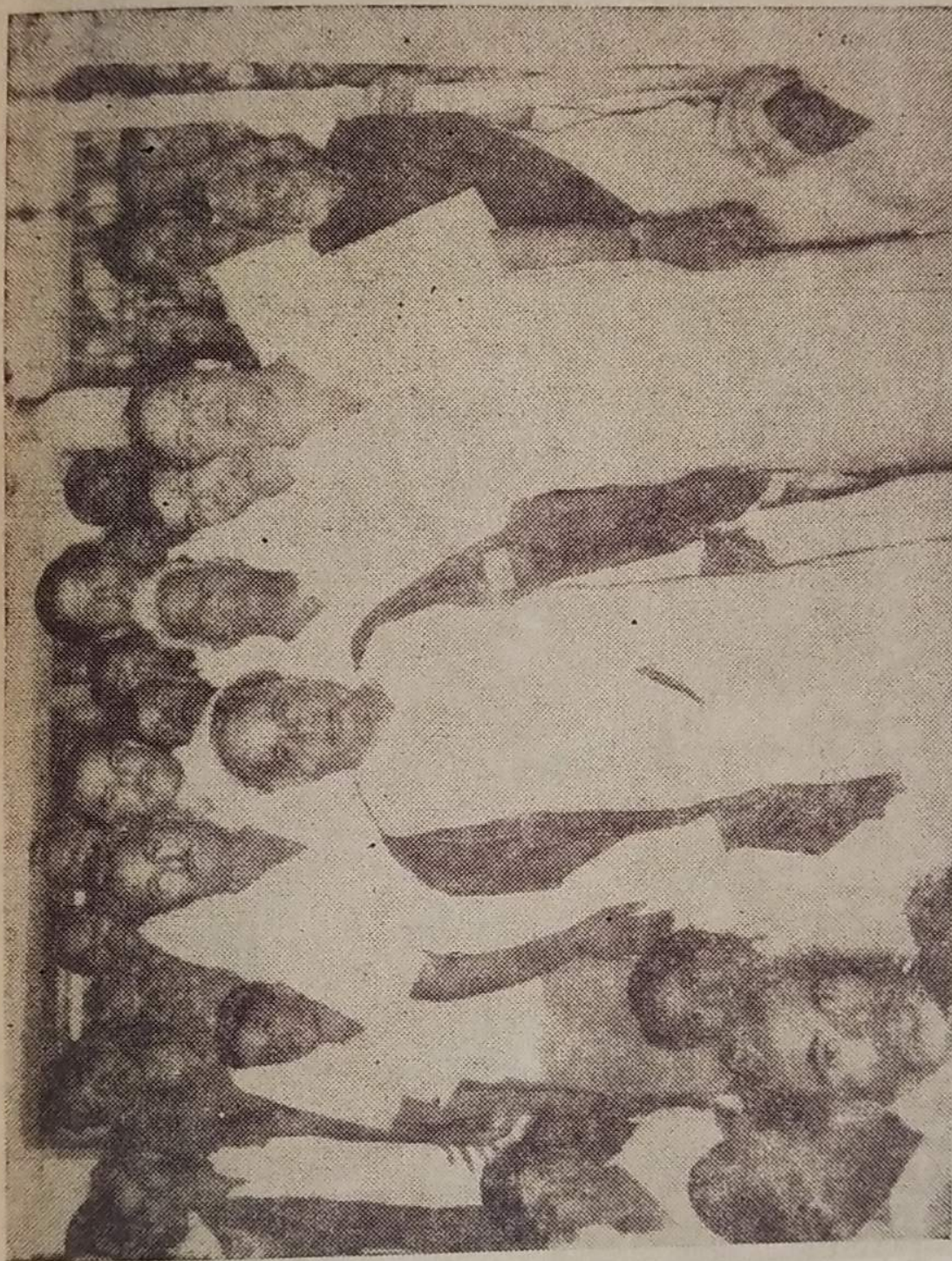
1962-ல் செய்யாறு தொகுதியில் தி. மு. க. வெற்றி பெற்ற பின்னர்த் தூசி மாமண்டூர் ஏரிக்குப் பாலாற்றுத் தண்ணீரைக் கொண்டுவரும் ராஜாக்கால்வாயின் தலைப்பைக்கான தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் புலவர், அதிகாரிகளோடு, அங்கு சென்ற போதெல்லாம், நெல் மூட்டை ஏற்றப்பட்ட மாட்டு வண்டிகள், பாலாற்றைக் கடக்க முடியாமல் மணலில் சிக்கி, இடர்ப்படுவதைக் காண நேர்ந்தது. அப்போதே, வட இலுப்பை பெரும்பாக்கத்துக்கு இடையில் ஒரு தரைப்பாலத்திற்கு வழி செய்ய வேண்டும் என்ற உறுதி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

1967 மார்ச்சில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் தி. மு. க. அரசு அமைந்தது. அண்ணா உருவாக்கிய புதிய திட்டங்களில், சீரணி திட்டமும் ஒன்று. வேலை வாய்ப்பு இல்லாத வீட்டில் அடைபட்டு இருப்போரின் உடல் உழைப்பை சமுதாய வளர்ச்சிக்குப் பயன் படுத்திக் கொள்ளும் அரிய திட்டம் அது.

அத்திட்டத்தை வேலூரில் துவக்கி வைக்க 12-11-1967 தேதி கொடுத்திருந்தார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை வட இலுப்பை, பெரும்பாக்கம் தரைப்பால அமைப்பிற்குப் பயன் படுத்திக் கொள்ள திட்டமிட்டோம்.

வேலூரில் சீரணி விழா முடிந்ததும், இசையனூரில் கழகக் கட்டிடத் திறப்பு விழாவிற்கும், வளவனூர் நண்பர் திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் இல்லத்தில் இரவு உணவிற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு வணக்கம், அன்புடையீர் 12-11-67 ஞாயிறு அன்று வ.ஆ. மாவட்டம் சீரணி துவக்க விழாவிற்கு வரும் தாங்கள், ஊர் திரும்பும் வழியில் இசையனூர் கழகக் கட்டிடத் திறப்பு விழாவை முடித்துக்கொண்டு என்னுடைய இல்லத்தில் விருந்துண்டு செல்ல வேண்டுகிறேன். அன்புள்ள, வளவனூர் சுப்பிரமணியம்.

வேலூர் சீரணி துவக்க விழாவிற்கு வருகை தந்த அண்ணா, வளவனார் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இல்லத்தில் விருந்து உண்டு விடையெறும் காட்சி

வட இலுப்பைப் பெரும்பாக்கம் தரைப்பாலத்தை திரு. சாதிக்க பாட்சா அவர்கள்
தலைமையில் முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் திறந்து வைக்கிறார்

அதும்பட்டும் அன்று 1962 வரை செய்யாறு தொகுதியில் எந்த ஊருக்கும் முறையான இணைப்புச் சாலையே இல்லை. மாட்டு வண்டிகள் கூட பெரிய இடர்ப்பாடுகளுக்கு இடையேதான் நகர்ந்து செல்லும். 1962-ல் தேர்தல் பணி ஆற்றச் செல்லும்போது பாதையில் உள்ள மேடு பள்ளங்களைச் சரி செய்து கொண்டு செல்ல காரில் கடப்பாறை, மண்வெட்டிகளை உடன் கொண்டு செல்ல வேண்டிய கொடுமை. அதனால் தி.மு.க. வெற்றி பெற்றதும் சாலை அமைப்பில் முழுக்கவனம் செலுத்திற்று.

1966 வறட்சிப் பணி தணிப்புக்காக தி. மு. க. அரசு ஒதுக்கிய நிதியில் பெருந்தொகையைச் செய்யாறு தொகுதிக்குப் பெற்று, இல்லாத இணைப்புச் சாலைகளைப் புதிதாக அமைத்தும், போக்கு வரத்துக்குத் தகுதியற்றிருந்த சாலைகளை மேம்படுத்தியும், தொகுதியில் இணைப்புச் சாலையே இல்லாத ஊரே இல்லை என எண்ணும் அளவு எண்ணற்ற சாலைகளைப் பெருந்து வண்டிகள் ஓடும் தகுதி யுடைய சாலைகளாக அமைத்து விட்டது தி. மு. க.

தி. மு. க. அமைத்த சாலைகளின் பட்டியல் இதோ :

1. பெரும்பள்ளம் - செங்கட்டான் குண்டில் சாலை
2. வடுகப்பட்டு - ஏனாதவாடி - செங்கட்டான் குண்டில் சிறுங்கட்டுர் சாலை
3. பாப்பாந்தாங்கல் - பரதன் தாங்கல் சாலை
4. பாப்பாந்தாங்கல் - ஐடேரி - குண்ணத்தூர் - சுமங்கலி சாலை
5. ஐடேரி - மேலப்பட்டு சாலை
6. மேலப்பட்டு - பெருங்கட்டுர் சாலை
7. சிறுங்கட்டுர் - அரும்பருத்தி சாலை
8. மோரணம் - புளிந்தை - தளரபாடி சாலை
9. ராத்தம் - வளவனூர் சாலை
10. ராத்தம் - நாயந்தாங்கல் - தென்னப்பட்டு சாலை
11. ராத்தம் - வளவனூர் சாலையிலிருந்து - சிறுவஞ்சிப் பட்டு சாலை
12. ராத்தம் - வளவனூர் சாலையிலிருந்து வேங்கடத்தான் குடிசை சாலை
13. மேல்புதேரி - பிரம்மதேசம்புதூர் சாலை
14. பெருமாத்தாங்கல் - தண்டப்பந்தாங்கல் சாலை
15. கம்மந்தாங்கல் சாலை
16. பிரம்மதேசம் சீமளம் - செய்யனூர் சாலை
17. பிரம்மதேசம் - செய்யனூர் சாலையிலிருந்து சீமளம் அருந்தி பாளையம் சாலை

18. சீவாம் - சிலுநாவல்பட்டுச் சாலை
19. புளியாம்பாக்கம் - விண்ணவாடி - காகனம் - சுமங்கிலி அழி
படைதாங்கி - குத்தனூர் - வடஇலுப்பை சாலை
20. மாரியதல்லூர் - வடபூண்டிப்பட்டு - குளவிமேடு இருமந்
தாங்கல் சாலை
21. வெம்பாக்கம் - அழிபடைதாங்கி - குத்தனூர் பொக்க சமுத்திர
சாலை
22. குத்தனூர் - கீழ்க்கஞ்சாங்குழி சாலை
23. மேலேரி கல்பட்டு சாலை
24. செய்யனூர் - வெங்களத்தூர் - அரசங்குப்பம் - வெள்ளகுளம்
சாலை
25. ஐயங்கார்டுளம் கூட்ரோடு - பல்லாவரம் - கணிகிலுப்பை -
மேனல்லூர் - எழாச்சேரி - புன்னை - புதுப்பாளையம் சாலை
26. மோரணம் - காஞ்சீபுரம் சாலையிலிருந்து நமண்டி - அரிஅரட்
பாக்கம் சாலையும் மாமண்டூரான் கால்வாய் மீது பெரிய
பாலமும்
27. தூசி - குரங்கணில் முட்டம் சாலை
28. சின்ன எழாச்சேரி - அரசாணிபாலை - வயலாத்தூர் சாலையும்
உக்கல்மடுவின் மீது பாலமும்
29. உக்கப்பெரும்பாக்கம் - சிறுநல்லூர் சாலையும் ஏரியின் இடையில்
பெரிய தரைப்பாலமும்
30. உக்கம் பெரும்பாக்கம், மகாசனம்பாக்கம், ஆக்கூர், நேத்த
பாக்கம், மடிப்பாக்கம், காரணை, பாண்டியன் பாக்கம் சாலை
31. தேத்துறை - காட்டுக்குடிசை சாலை
32. குரும்பூர் - நரமாபள்ளம் சாலை
33. கீழ்நீர்குன்றம், இளநீர்குன்றம், அத்தி காழியூர், புளியரட்
பாக்கம் சாலையும், பெருநகர் மடுவில் பாலமும்
34. வெங்கோடு - பொண்ணங்குளம் சாலை
35. ஆலத்தூர் - நெமிலி சாலை
36. மேல் நரமா - பையூர் சாலையும், ஏரியில் பெரிய தரைப்பாலமும்
37. தென் இலுப்பை - நூர்த்தாம்பாடி சாலை
38. வீரம்பாக்கம் புதூர் - தென்கல்பாக்கம் சாலை
இடையில் இரண்டு பெரிய பாலங்கள்
39. அனப்பத்தூர் - வட ஆளப்பிறந்தான் நெடுங்கல் சாலை
40. கடுகனூர் - மேல் நாகரம்பேடு; கொருக்காத்தூர் சாலை
41. ஜெங்கம் பூண்டி - மாவிகைப்பட்டு சாலை

இரண்டு ஊர்களுக்கும் இடையிலான இணைப்புச் சாலைகளில் மட்டும் அல்லாமல், ஊருக்கும் காலனிக்கும் இடையிலான இணைப்புச் சாலைகள் அமைப்பிலும் தி. மு. க. முயற்சி மேற்கொண்டது. அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட காலனி இணைப்புச் சாலைகளின் பட்டியல் இதோ :

1. கீழ்ப்புதுப்பாக்கம் - காலனி சாலை
2. ராந்தம் - காலனி சாலையும்; ஆற்றுச்சகால்வாய் மீது பாலமும்
3. அரியூர் - காலனிக்கு இடையில் ஆற்றுக்கால்வாய் மீது பாலம்
4. சுணைப்பட்டிக்கும் - காலனிக்கும் இடையில் நாட்டான் கால்வாய் மீது பாலம்
5. புதூர்க்காலனி சாலை
6. செய்யனூர் காலனி சாலை
7. அரசங்குப்பம் காலனிக்கு, மாமண்டூர் இராசாக் கால்வாய் மீது பெரிய பாலம்
8. வெம்பாக்கம் - திருப்பனமூர் மேட்டுக் காலனி சாலை
9. கரந்தைக் காலனிக்குக் கலிங்குக் கால்வாய் மீது தரைப்பாலம்
10. தேத்துறை காலனி சாலை
11. இளநீர் குன்றம் சாலைக்குப் பெருநகர்க் கால்வாய் மீது பெரிய பாலம்
12. புதுப்பானையம் சாலையிலிருந்து - சோதியம்பாக்கம் காலனிக்குச் சாலை
13. பெருங்களத்தூர் - காலனி சாலை
14. பல்லிமேட்டுக் காலனிக்குச் சாலையும், ஏரியின் இடையில் பாலமும்
15. பல்லாவரம் - வளத்தோட்டம் சாலையும் இடையில் பாலமும்

1947 முதல் 1967 வரையான 20 ஆண்டுக்காலக் காங்கிரஸ் ஆட்சியில், செய்யாறு தொகுதியில் எந்த ஆக்கப்மணியும் நடைபெறவில்லை எனக் குற்றம் காட்டுகிறீர்களே, திருவத்திபுரம் அருகில் செய்யாற்றின் மீது 14,90,000 செலவில் கட்டப்பட்டிருக்கும் பெரிய பாலம் உங்கள் கண்களில் படவில்லையா? அது 1962 தேர்தலுக்கு முன்பே, செய்யாறு தொகுதியில், தி. மு. க. வெற்றி பெறுவதற்கு முன்பே, திறக்கப் பட்டுவிட்டதே; இந்த மிகப் பெரிய பாலம் காங்கிரஸின் சாதனை அல்லவோ. எனக் காங்கிரஸ்காரர்கள் கேட்கும் கேள்வி, தி. மு. க. வினர் காதுகளில் விழாமல் இல்லை. அதைக் கேட்க மறுக்கும் கேளாக் காதினர் அல்ல, செய்யாறு தி.மு.க. வினர்.

காங்கிரஸ் அரசின் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு கக்கன் அவர்கள் தலைமையில், முதல் அமைச்சர் மாண்புமிகு காமராசர் அவர்கள் 20-10-1957-ல் அடிக்கல் நாட்டிய காட்சியையும், 1962 பொதுத்தேர்தல் நெருங்கிவிட்ட நிலையில், 10-11-1961-ல் செய்யாறு தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. பா. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் தலைமையில், திரு. காமராஜ் அவர்கள் அதனைத் திறந்து வைத்துவிட்டு, செய்யாறு தொகுதியில் காங்கிரசை எதிர்த்து நின்று 1952-ல் காங்கிரசைத் தோற்கடித்தவரும், 1957-ல் காங்கிரசிடம் தோல்வி கண்டவருமாகிய உக்கல் பெரியவர் தருமலிங்க நாயக்கர் அவர்களையே காங்கிரசின் வேட்பாளராக்கி, அவரோடும், அவரை வெற்றிகொண்ட திரு. பா. ராமச்சந்திரன் அவர்களோடும் அப்பாலம் நெடுக உலாவந்த காட்சியையும் கண்டுகொள்ளாத குருடர் அல்லர், செய்யாறு தி. மு. க. வினர்.

அடிக்கல் நாட்டு விழாவும், திறப்பு விழாவும் நடைபெற்றது காங்கிரஸ் ஆட்சியில்தான் என்றாலும், பாலத்தைக் கொண்டு வந்தது தி. மு. க. தான்! பாலத்திற்கான அடிக்கல்லை 1958-ல் நாட்டியவர் அன்றைய முதல்வர் காமராஜர்தான் என்றாலும், அந்தப் பாலந்திற்கான அனுமதி வழங்கியவர், முதல்வர் ஓமந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார் ஆவர். அதற்கான முயற்சிகளை மேற் கொண்டவர் அப்போதைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திருவாளர் ராமான்ஜுலு ரெட்டியார் அவர்கள் ஆவர். அவர்களும் காங்கிரஸ்காரர்கள் தானே எனக் கேட்கக் கூடும்; ஆம் அவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான், என்றாலும், காங்கிரஸ்காரர் திரு. ஓமந்தூராரைத் தாடியில்லாத பெரியார் என அழைத்துத் தனிமைப் படுத்தியே வைத்திருந்தனர், அதேபோல், திரு. ராமான்ஜுலு ரெட்டியாரையும், காலை வாரி விட்டது.; அவர், சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஆனது காங்கிரஸ்காரரால் அல்ல; மாறுக, முன்னேற்றக் கழகத்தவரால். இது தான் உண்மை என்பதை உறுதி செய்ய சிறு விளக்கம். அது அப்போதைய செய்யாறு காங்கிரஸ், எவ்வளவு யோக்கியமற்ற கட்சி என்பதை விளக்கவும் துணை புரியும்,

காங்கிரசின் ஆதிகாரபூர்வ வேட்பாளர், திரு. ராமான்ஜுலு ரெட்டியார் தான். ஆனால், செய்யாறு காங்கிரசுக்கு, அவரைச் சட்டமன்ற உறுப்பினிராக்க விருப்பம் இல்லை. அதனால், ஆராகூர் வேணு என்பவரைச் சுயேட்சையாக வேட்பு மனு தாக்கல் செய்ய வைத்து விட்டனர். பகலெல்லாம், கார்களில் காங்கிரஸ் கொடியைக் கட்டிக்கொண்டு மஞ்சள் பெட்டிக்கு ஓட்டு கேட்பார்கள். இரவு வந்ததும். காங்கிரஸ் கொடியை அவிழ்த்து வைத்துவிட்டு வேணு அய்யரின் வெள்ளை பெட்டிக்கு ஓட்டு வேட்டை ஆடுவார்கள்.

காங்கிரஸின் இந்த நாடகத்தைக் கண்டுகொண்டது இந்த கழகம். வேட்பாளர் இருவருமே காங்கிரஸ்காரர் தாம் என்றாலும், திரு. இராமானுசலு ரெட்டியார், திராவிடர். ஒரு திராவிடர் தோற்க, ஒரு பார்ப்பனர் வெற்றி பெறுவதைத் தாங்கிக் கொள்ளாது கழகம். அதனால் கழகம் தெர்தல் களத்தில் இறங்கியது; திரு. ரெட்டியாருக்காகக் கடுமையாக உழைத்தது. ரெட்டியார் வெற்றி பெற்று விட்டார். ஆக, இராமானுசலு ரெட்டியார், திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்ற உறுப்பினரேயல்லது, காங்கிரஸ் சட்டமன்ற உறுப்பினர் அல்லர். அவர் முயற்சியால் வந்தது பாலம் என்றால், அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டு வந்த பாலம் அல்லவா?

20-10-58-ல் அடிக்கல் நாட்டுகிறார் மாண்புமிகு முதல்வர் காமராஜர். அந்நிலையில் சிறிது எண்ணிப் பார்த்திருக்க வேண்டாமா? திருவத்திபுரம் எதிர்காலத்தில் வளர்ச்சி பெறும், இப்போதுள்ள கடைவீதி, இன்னும் பத்தாண்டு காலத்தில் பெருகிவிடும் போக்கு வரத்தைத் தாங்காது. ஆகவே. கட்டும் பாலத்தைத் தொடர்ந்து அமைக்க இருக்கும் சாலையை, நேர்வடக்கில், கடைவீதிக்கு மேற்கில் நீட்டித்து ஒரு மாற்றுப் பாதையை இப்போதே அமைத்தல் நலம் என்பதை அப்போதே உணர்த்தி அதற்கு வழி செய்திருக்க வேண்டாமா? அந்தத் தொலைநோக்கு காங்கிரசுக்கு இல்லை. ஆனால், அது தி. மு. க. வுக்கு இருந்தது. அடிக்கல் நாட்டியது 1958 அக் டோபர் 22-ல். பணி தொடங்கிவிட்டது, மாற்றுப் பாதைக்கான முயற்சியை இப்போதே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை உணர்ந்த தி. மு. க., தலைவர் காங்கிரஸ்காரராக இருத்தாலும், தி. மு. க. வே பெரும் பான்மையாக இருக்கும், திருவத்திபுரம் பேரூராட்சியில், “தற்போது இருக்கும் காந்தி ரோட்டில், பஸ் வண்டி போக்கு வரத்துக்கு இடைஞ்சலாய் இருப்பதைத் தவிர்க்க, பஸ்ஸ்டாண்டில் தொடங்கி, செட்டத் தெரு வழியாக, அருத்தி நகருக்கு கீழண்டை, ஓரமாகவும், திரு. பாபு நாயுடு, திரு. சீனிவாசலு நாயுடு, திரு. ரங்க சாமி நாயுடு, திரு. ஜெயராம நாயுடு அவர்கள் நிலம் வழியாகவும், கொடநகர் கால்வாய் மேல்புரம் திரு. ஆறுமுகம், திரு. அப்பாசாமி முதலியார் அன்சன்ஸ் நிலங்கள் வழியாகவும், ஜில்லா போர்டு காலி மனை வழியாக, வாரச்சந்தையின் மூலம், வந்தவாசி - வேலூர் ரோட்டில் சேர்த்து டைவர்ஷன் ரோட்டு அமைக்க வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை 1959, மே, 13-ல், அதாவது, பாலத்துக்கு அடிக்கல் நாட்டிப் பணி தொடங்கிய ஆறு மாதத்திற்கெல்லாம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி வைத்தார், தி. மு. க. உறுப்பினர் திரு. T. M. A. கோவிந்தன் அவர்கள். தன் தலன் கருதாது பொதுநலம் கருதுவது தி. மு. க. அதனால் தான், தங்கள் நிலம் போனாலும் பரவாயில்லை!

மாற்றுப்பாதை வேண்டும் என்று அப்பாதை, தன்னுடைய தந்தை, தன்னுடைய சிறிய தந்தை, தன்னுடைய அத்தை மகன் ஆகியோர் நிலவழியே செல்லத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்.

சொந்தபுத்தி இல்லை; சொல்புத்தியையாவது கேட்டிருக்க வேண்டாமா? தீர்மானத்தைத் தலைவராக இருந்து நிரைவேற்றிய திரு. அ. குமாரசாமி முதலியார். அப்போது காங்கிரசில் தானே இருந்தார். அவர் அதற்கான நடவடிக்கையினை எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டாமா? அவர் எடுத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார், காரணம் அவருக்குச் சொந்தமான நிலம், சொந்தமாக்கிக்கொள்ள அவர் திட்டமிட்டிருந்த அரசு நிலம் ஆகியவை வழியாக அல்லவோ மாற்றுப் பாதை கேட்டும் தீர்மானம் வந்துள்ளது. அவர் காங்கிரசில் இருந்தது இல்லாததைப் பெற்றவே அல்லது, உள்ளதை இழக்க அல்லவே. அவர் சொல்லியிருக்க மாட்டார். அவர் சொல்லாவிட்டாலும் தீர்மானம் அரசுக்கு முறைப்படி அனுப்பப்பட்டிருக்கும். அது உணர்ந்தாவது, மாற்றுப் பாதைக்கு வழி செய்திருக்க வேண்டாமா? செய்ய வில்லை காங்கிரஸ்.

திருவத்திபுரம் கடைவீதிப் போக்குவரத்து நெருக்கடியை உணர்ந் தலைப்பட்டு விட்டார்கள் செய்யாறு வட்டத்து மக்கள் திருவத்திபுரம் நகராட்சியின் மக்கள் தொகை 30 ஆயிரத்தை தாண்டி விட்டது. கல்லூரி, இரண்டு மேனிலைப் பள்ளிகள், உயர்நிலப்பள்ளி ஆகியவற்றில் படிக்கும் மாணவர் தொகை 5 ஆயிரத்தைத் தாண்டி விட்டது. துணை ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம் போலும் எண்ணற்ற அலுவலகங்களையும், குந்த இயல், உரிமை இயல், நடுவர் மன்றங்களையும் நாடி நாள்தோறும் நகருக்கு வந்து செல்லும் மக்கள் தொகை ஆயிரத்துக்கும் மேலாகி விட்டது.

இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னர்ப் பெருவழித்துறை எடுத்த கணக்கின்படி, நாள்தோறும் 85 பேருந்துகள் நகருக்கு வருகின்றன; 85 பேருந்துகள் நகரை விட்டுப் புறப்படுகின்றன, 80 லாரிகள் உள்ளே வருகின்றன; 80 லாரிகள் வெளியே செல்கின்றன. தஞ்சையில் கொள்முதல் செய்யும் நெல்லை, நவீன அரிசி ஆலைக்குக் கொண்டுவரும் அறுவடை காலத்தில் லாரிகளின் போக்குவரத்து மேலும் அதிகமாகிவிடுகின்றன.

திருவத்திபுரம் பெரிய நெல் கொள்முதல் நிலையம். நெல் முட்டைகளை ஏற்றிக்கொண்டும், கட்டப்பட்டுவரும் நூற்றுக்கணக்கான வீடுகளுக்குச் செங்கல்லையும், மணலையும் ஏற்றிக் கொண்டு வரும் மாட்டு வண்டிகளின் எண்ணிக்கை சில நூறைத் தாண்டும்.

திருவத்திபுரத்தில் வீட்டுக்கொரு சைகில் இருக்கிறது, அது மட்டுமல்லாமல், நகருக்கு வந்து செல்லும் வெளியூர் மக்களில் பாதி பேர் சைக்கிளில்தான் வந்து செல்லுகின்றனர். இவ்வளவு போக்கு வரத்தும் கடைவீதி வழியேதான். வைத்தியர் நெரு முனையிலிருந்து சின்ன வாராவதி வரையான 200 கெஜ தூரத்தை நடந்தே கடக்கும் ஒருவர், வண்டிகளில் மோதிக்கொள்ளாமல், சைக்கிளில் இடிபடாமல் கடந்துவிட்டால் அவரைவிடத் திறமைசாலி வேறு யாரும் இருக்க முடியாது. அவ்வளவு நெருக்கடி.

இந்த நெருக்கடியை, 1958-ல் காங்கிரஸ், தானே எதிர்பார்த்து மாற்றுப் பாதைக்கு வழி செய்திருக்க வேண்டும். தி. மு. க. உறுப் பினர் திரு. T. M. A. கோவிந்தன் அவர்கள் தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிய பின்னராவது உணர்ந்து மாற்றுப் பாதைக்கு வழி செய்திருக்க வேண்டும், செய்யவில்லை காங்கிரஸ் - செய்யாதது அது.

1977-ல் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற அ. இ. அ. தி. மு. க. வாவது உணர்ந்து மாற்றுப் பாதைக்கு வழி செய்ததா என்றால் இல்லை. மாருகத் திருவத்திபுரத்திற்கு அவ்வப்போது வருகை தந்த அமைச்சர்கள், ஏற்கனவே போக்கு வரந்து நெரிசல் மிகுந்திருக்கும் கடைவீதியில் மேடை கட்டித் தங்கள் கட்சிக் கொடிகளை ஏற்றி வைத்து, நெருக்கடிகளை அதிகமாக்கியது தான் அவர்கள் செய்த தொண்டு.

ஆனால், தி. மு. க. கைகட்டி இருத்து விடவில்லை. 1959-ல் தீர்மானம் நிறைவேற்றி விட்டோம்; நம் கடன் தீர்ந்து விட்டது என இருந்து விடவில்லை. ஆட்சியிலிருந்த அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசுக்கு மேலே கூறிய நெருக்கடி நிலைகளையெல்லாம் விளக்கிக் கூறி, ஒரு மாற்றுப்பாதைக்கு வழி வகுக்குமாறு வேண்டுகோள்களை அனுப்பி வைத்தது தி. மு. க.

மாற்றுப்பாதை கண்டது அ. இ. அ. தி. மு. க. அரசு. தெற்கிலிருந்து வரும் பஸ் லாரிகள் கடைவீதி வழியாக உள்ளே வர வேண்டும். பஸ்ஸ்டாண்டிலிருந்து புறப்படுவன எல்லாம் கோனேரிராயன் பேட்டை தோப்புத்தெரு, பங்களாத்தெரு, பெரியதெரு, வைத்தியர் தெரு வழியாக வெளியேற வேண்டும் என்பது தான் அந்த மாற்றுப் பாதை. அவைக்கு உதவாத இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்து விட்டு வெளியேறி விட்டது அந்த அரசும்.

1984 தேர்தலிலும், 1985 இடைத் தேர்தலிலும், நம்மை மறந்து விட்டது செய்யாறு தொகுதி. அது எக்கேடாவது கெட்டு போகட்டும் என எண்ணிச் செய்யாறு தொகுதிக்குத் தொண்டாற்றுவதைக் கைவிட்டு விடவில்லை தி. மு. க.

செய்யாறுக்கு ஒரு சர்க்கரை ஆலை வர இருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டது தி. மு. க. ஆலை செயல்படத் தொடங்கும்போது, கரும்பு ஏற்றிய 250 லாரிகள், நாள்தோறும் திருவத்திபுரம் கடைவீதியைக் கடந்து செல்ல நேரிடும். அந்த நெரிசலைத் தாங்கவே முடியாது என்பதை உணர்ந்து, ஆலை அனுமதிந்து அரசு ஆலை பிறப்பிப்பதற்கு நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னரே, முதலில் எடுத்து வைத்த புள்ளி விவரங்களோடு, வர இருக்கும் சர்க்கரை ஆலையால் ஏற்படபோகும் நெரிசலையும், விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் எடுத்துக் கூறி, மாற்றுப் பாதைக்கு வழி செய்யுமாறு உரிய அதிகாரிகளுக்கு 21-4-88-ல், ஒரு வேண்டுகோள் வைத்தது தி. மு. க. வேண்டுகோள் விடுத்ததோடு நில்லாமல், அத்துறையில் பல்வேறு நிலைகளில் உள்ள அதிகாரிகளையும், பொறியாளர்களையும், நேரிலும் சந்தித்து வேண்டுகோளை வற்புறுத்தியது.

தி. மு. க. முயற்சி பலனளிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. தலைமை செயலகம், அரசு போக்குவரத்துத் துறையிடமிருந்து, “தங்கள் வேண்டுகோள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டுள்ளது” என்ற தகவல், 6-5-88 நாளிட்ட, 39780/பி-2/88-2 எண் கடிதம் மூலம் தரப் பட்டுள்ளது. தகவல் தரப்பட்டது மட்டுமல்லாமல் பெருவழித்துறை இரண்டு திட்டங்களைத் தயாரிந்துள்ளது; ஒன்று ஆரணி சாலையில் கட்டியிருக்கும் புதிய குடிநீர் மேனிலைத் தொட்டிக்கு மேற்கே உள்ள அண்ணா அருளகத்துக்குச் சொந்தமான மனைகளுக்கு மேற்கில் தொடங்கி, தெற்கே நீண்டு செய்யாறு ஆற்காடு சாலையிலிருந்து ஆடவர் மேனிலைப் பள்ளிக்கு அணித்தாகப் பிரிந்து, தேவனேர் வழியாகக் கொடநகருக்குச் செல்லும் பாதையைச், சமாதியான் குளத்துக்கு மேற்கில் கடந்து, மேலும் தெற்கு நோக்கி நீண்டு, செட்டித்தெரு வழியாகக் கொடநகர் செல்லும் சாலையைக் கடந்து, செய்யாறு பாலத்துக்கு வடக்கில் பெரியார்சிலை இருக்கும் இடத் திற்கு அணித்தாகப் பாலத்தோடு இணைப்பது. இரண்டாவது: ஆரணி சாலையிலிருந்து தொடங்குவதற்குப் பதிலாக, ஆடவர் உயர் நிலைப் பள்ளிக்கு அருகில் மேற்கில் திரும்பி, சமாதியான் குளத்திற்கு மேற்கிலிருந்து தொடங்கி, பழைய முதலாவது திட்டத்தின்படி செய்வது மாற்றுப் பாதைக்கான வரைபடமும், மதிப்பீடும் தயாரிக்கப் பட்டு, பல்வேறு நிலைகளில் உள்ள பெருவழித்துறை அதிகாரிகளால் ஆய்வு செய்யப்பட்டு, இறுதியாக அத்துறைத் தலைமைப் பொறியாளரின் ஆய்வுக்கும் அனுமதிக்கும் அவர் மேஜை மீது வைக்கப் பட்டுள்ளது. விரைவில் செயல்பாட்டிற்கு வந்து விடும் என்ற நம்பிக்கை, தி. மு. க. விற்கு இருக்கிறது. அதுவரை, தன் முயற்சியைக் கைவிடாது தி. மு. க. மாற்றுப் பாதையை அமைத்தே தீரும்.

தொகுதி வாக்காள பெருமக்கள் தங்களை மறத்துவிட்டாலும், தி. மு. க. தொகுதியை மறக்காது என்பதற்கான நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டு இது.

[முதல் திட்டத்தின் மதிப்பீடு 40 லட்சம்; இரண்டாவது திட்டத்தின் மதிப்பீடு 25 லட்சம்; பாலத்திற்கான மொத்த செலவே 14 லட்சத்து 90 ஆயிரம்தான்; செய்யாறு காங்கிரசுக்கு முன் யோசனை இருந்து அப்போதே மாற்றுப் பாதையையும் அமைத்திருந்தால் 5 லட்சத்திற்கும் குறைவாகவே முடித்திருக்கலாம்! அவர்களின் முன் யோசனை இல்லாமையால், 'பொது மக்கள் தந்த வரிப் பணம் 40 லட்சம் பாழடிக்கப்பட வேண்டி நேர்ந்துள்ளது.]

4. அரசு மருத்துவ மனை

—:o:—

பழைய மருதிக்குக் கிழக்கில் உள்ள சந்துக்குக் கிழக்கில் இருந்த பழைய கட்டிடத்தில் செயல்பட்டு வந்த ஜில்லா போர்டு மருத்துவ மனை, 1960-ல் அரசு மருத்துவ மனையாக உயர்த்தப் பட்டது. இடம் போதாமையால் வேறு இடத்திற்குக் கொண்டுபோக நேர்ந்தது.

அப்பொழுது செய்யாறு தொகுதி காங்கிரஸ் கையில்தான் இருந்தது. மருத்துவமனை எதிர்காலத்தில் வளர்ச்சிபெற வேண்டிய ஒன்று என்பதைக் காங்கிரஸார் கருத்தில் கொண்டிருந்தால். கிழக்கே செய்யாறு காஞ்சீபுரம் சாலையும், மேற்கில், செய்யாறு ஆர்க்காடு சாலையும் எல்லைகளாக, மிக நீண்ட நிலப்பரப்பில் ஆடவர் பள்ளி அமைந்திருப்பதற்கு நிகராக, ஆடவர் பள்ளிக்கு வடக்கில், அப்போது வெற்றிடமாக இருந்த இடம் அவ்வளவையும் வளைத்துப் போட்டிருப்பர். மருத்துவ மனை வளாகம், ஆடவர் பள்ளி வளாகத்தைப் போல ஆர்க்காடு சாலை மேற்கு எல்லையாக, காஞ்சீபுரம் சாலை கிழக்கு எல்லையாக, இடையில் நீண்டு பரந்த இடமாக அமைந்திருக்கும்.

ஆனால், அன்றைய காங்கிரஸ் கருத்தில் கொள்ள தவறி விட்டதால், புதிய மருத்துவ மனை அப்போது ஜில்லா போர்டுக்குச் சொந்தமாக இருந்த சிறிய இடத்தில் கட்டப்பட்டது. ஆர்க்காடு சாலையை ஒட்டியிருக்கும் அந்தக் கட்டிடத்திற்கான அடிக்கல்

21-10-60-ல், அன்றைய செய்யாறு தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. பா. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் தலைமையில், அன்றைய சுகாதார அமைச்சர் கனம் எம். ஏ. மாணிக்கவேலு அவர்களால் நாட்டப் பட்டது. அதன் திறப்பு விழாவும் 23-3-63-ல் நடைபெற்று முடிந்தது.

இதில் ஒரு அநீதி. அடிக்கல் நாட்டியபோது தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர், திரு. பா. ராமச்சந்திரன் என்பதால், அவர் தலைமையில் அடிக்கல் நாட்டு விழா நடைபெற்றது. 23-3-63-ல் திறப்பு விழாவின் போது, தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் புலவர், ஆனால், திறப்பு விழாவில் அவர்க்கு இடம் தர, காங்கிரஸ் விரும்ப வில்லை. அதனால், விழாவிற்கான தலைமை இல்லாமலே, அன்றைய கவர்னர் உயர்திரு விஷ்ணுராம் மேதி அவர்கள் திறந்து வைத்தார் மருத்துவக் கட்டிடத்தில் பதிக்கப்பட்டிருக்கும் இரண்டு விழாக்களுக் கான கல் வெட்டுகளைப் பார்த்தால் இந்த உண்மை புலப்படும்.

காங்கிரஸ் தொகுதி, தி. மு. க. உறுப்பினர் புலவரை இவ் வாறு புறக்கணித்திருக்கும் நிலையில், தி. மு. க. காட்டியிருக்கும் பெருந்தன்மையினை இங்கே குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

திருவத்திபுரம் பேரூராட்சியில், 1958 முதல் 1965 வரை புலவர் உறுப்பினர். ஊராட்சித் தலைமை பண பலத்தால் காங்கிரசுக்குக் கிடைத்துவிட்டாலும், ஊராட்சியில், தி.மு.க. தான் பெரும்பான்மை பலம் பெற்றிருந்தது. அந்நிலையில் 21-10-60-ல் அடிக்கல் நாட்ட வந்த திரு. மாணிக்க வேலர்க்கு, ஊராட்சி வரவேற்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை 14-10-60 தேதிய கூட்டத்தில் 211-ஆம் எண் தீர்மானமாகவும், 23-3-63-ல் திறப்பு விழாவிற்கு வருகை தந்த மேதகு ஆளுநர்க்கு ஊராட்சி வரவேற்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை 18-3-63 தேதிய கூட்டத்தில் 186-ஆம் எண் தீர்மானமாகவும் கொண்டுவந்து புலவர் உள்ளிட்ட தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் முன் நின்று நிறைவேற்றியுள்ளனர். காங்கிரசின் சிறுமைக்கும் தி. மு. க. வின் பெருமைக்கும் இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

அதுகிடக்க 1967 பிறந்துவிட்டது; தி.மு.க. ஆட்சி மலர்ந்தது. மருத்துவ மனையை 100 படுக்கைகள் கொண்ட பெரிய மருத்துவ மனையாக விரிவு படுத்த தி. மு. க. விரும்பியது. தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் அரசைத் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வரவே, அரசும் அதற்கு அனுமதித்து விட்டது. ஆனால், போதுமான இடம் இல்லை. முன்பே கூறியதுபோல், 1960-லேயே இடம் வாங்கிப் போட்டிருந்தால் கேட்ட மருத்துவ மனை உடனடியாகக் கிடைத் திருக்கும்.

நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டியதாயிற்று; ஆனால், 1967-ல் கல்லூரி தொடங்கியதிலிருந்து செய்யாற்றில் நில விலை மளமள என ஏறி விட்டது. அதுவுமல்லாமல் புரிசை அய்யங்காரிடம் வாங்கி, டாக்டர் ராபர்ட்சன் வீடுகட்டியிருக்கும் இடம் வரை வீடுகள் கட்டப் பட்டு விட்டன. அதனால், மருத்துவ மனையின் பழைய கட்டிடம் தொடங்கி, டாக்டர் வீடு வரையான ஒரு ஏக்கர் 97 செண்டு நிலம் மட்டுமே வெற்றிடமாக இருந்தது. மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி அவர்கள் பரிதிபுரம் 42.44 சர்வே எண் நிலங்களைச் சேர்ந்த அந்த 1.90 ஏக்கர் நிலத்தை 59975 ரூபாய் கொடுத்து ஆர்ஜிதம் செய்து 28-7-72-ல் மருத்துவத்துறை அதிகாரியிடம் ஒப்படைத்தார்.

இந்த ஏழாண்டு காலத்தில், தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளில் உள்ள மருத்துவ மனைகளை விரிவு படுத்தவேண்டும் என்ற வேண்டுகோள்கள் தமிழகத்து அனைத்துத் தொகுதிகளிலிருந்தும் வந்து குவியவே, நம் மருத்துவ மனைக்கு அனுமதித்த 100 படுக்கைகள் 60 ஆகக் குறைக்க வேண்டியதாயிற்று. வேண்டிய இடத்தை 1960 லேயே வளைத்துப் போடத் தவறிய காங்கிரசால் வத்த இழப்பு இது.

1.97 ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கி, 60 படுக்கைகள் கொண்ட புதிய கட்டிடத்திற்கும் தொழுநோய்ப் பிரிவிற்கான கட்டிடத்திற்கும் வழி செய்து மருத்துவ மனையை விரிவு படுத்தியது தி. மு. க. வின் சாதனை.

மருத்துவ மனை வட்டத் தலைநகரில் மட்டும் வளர்ந்து விட்டால் போதாது. வட்டத்தின் நால்வேறு எல்லைகளிலும் இருக்கும் மக்களுக்கும், மருத்துவம் விரைவில் கிடைக்கவேண்டுமாயின், மருத்துவ மனைகள், அவர்களுக்கு அணித்தாக அமைவது இன்றியமையாதது என்பதைச் செய்யாறு தி. மு. க. உணர்ந்தது. பெருங்கட்டுரில், ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் ஏற்கெனவே இருந்தமையால், வாழ்குடை பிர்க்காவிற்கு ஒன்றும், தேத்துறை பிர்க்காவிற்கு ஒன்றும் ஆக இரண்டு ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் தேவை என முறையிட, அரசும் அம் முறையீட்டை ஏற்றுக் கொண்டது; தி. மு. க. ஆட்சிக்கு வந்த 1967 ஆம் ஆண்டிலேயே, 29-9-1967 அன்று, வாழ்குடை பிர்க்கா ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தை நாவல் பாக்கத்திலும், தேத்துறை பிர்க்கா ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தை ஆக்கூரிலும் மாண்புமிகு சாதிக் பாட்சா அவர்கள் துவக்கி வைத்தார்கள். வாடகைக் கட்டிடங்களில் துவக்கப்பட்ட அவற்றிற்கு வேண்டிய சொந்தக் கட்டிடங்கள், அடுத்த சில ஆண்டுகளிலேயே கட்டி முடிக்கவும் பட்டு விட்டன.

மருத்துவத் துறையில் தி. மு. க. வின் சாதனைகள் இவை.

5. கோயில் திருமண மண்டபம்

—:0:—

திருவோத்தூர், அருள்மிகு வேதபுரீஸ்வரர் திருக்கோயில், திருஞானசம்பந்தரால், ஆண்பனை பெண்பனையாகப் பாடப்பெற்ற பழைமையும் பெருமையும் வாய்ந்தது. ஆயினும் அதற்கு அரசு, ஆண்டொன்றிற்கு தஸ்திக் அலவன்ஸ் என்ற பெயரில் கொடுக்கும் ஆயிரம் ரூபாய் தவிர்த்து வேறு வருவாய் இல்லை. அந்தக் குறையை போக்கவும், செய்யாற்றில் இப்போது பல திருமண மண்டபங்கள் வந்து விட்டாலும், 1970-க்கு முன்னர் நல்ல திருமண மண்டபம் இல்லை, அந்தக் குறையைப் போக்கவும் தி. மு. க. திட்டமிட்டது.

1670-ல் புலவரைப் பொருளாளராகக் கொண்ட திருப்பணிக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. புலவர், தமிழ் நாட்டில் உள்ள வருவாய் மிக்க பெரிய கோயில்களையும், மடங்களையும் அணுகி 106000 நன் கொடை திரட்டினார். அறநிலையத்துறை ஆணையர் 109000 கொடுத்தார். இதில் கோயில் திருப்பணிக்காக 41900 செலவிடப்பட்டது.

திருமண மண்டபம் பெருவழித்துறை மேற்பார்வையில் கமிட்டி யால் கட்டப்பட்டது. 1975 அளவில் பணம் முழுவதும் செலவாகி விட்டது, மேலும் ஒரு லட்சம் தேவைப்பட்டது. ஆணையர் அளித்த உறுதி மொழியை நம்பி, புலவரைத் தலைவராகக் கொண்ட அண்ணா அருளகம் என்ற வேறு ஒரு நிறுவனத்திடமிருந்து கடன் பெற்று மண்டபம் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. மின்சாரம் பொறுத்துவதும் முடிந்து விட்டது. வெள்ளை அடிப்பது, வண்ணம் தீட்டுவது மட்டுமே குறையாக இருந்தன.

அப்போது குடியரசு துணைத் தலைவராக இருந்த மாண்புமிகு ஜட்டி அவர்கள், தம் துணைவியாரோடு பந்து திறப்பு விழாவில் பங்கு கொள்ள நாளும் கொடுத்து விட்டார்.

அந்நிலையில் நெருக்கடி நிலை பிறப்பிக்கப்பட்டு விடவே திருப் பணிக் கமிட்டி 25-2-76-ல் கலைக்கப்பட்டது. மின்சார விசிரிகள், சிமெண்டு மூட்டைகள், மரப்பலகைகள் போலும் 71 வகையான 43300 மதிப்புள்ள பொருட்களை அத்துறை ஆய்வாளரிடம் ஒப்படைத்து விட்டுத் திருப்பணிக் கமிட்டி விலகிக் கொண்டது.

திருப்பணிக்காக, 41900, மண்டபத்திற்காக 261000 ஆக 302900 செலவிடப்பட்டது: நன்கொடை மூலம் 106000, ஆணையர் மூலம் 109000 ஆக 215000 மட்டுமே கிடைத்தது. மேற்கொண்டு செலவிடப் பட்டிருக்கும் 87900 அண்ணா அருளகத்துப் பணம். இது அண்ணா அருளகத்துக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டியதே என்பதை புலவர் மீது அரசு தொடுத்த வழக்கில், சென்னைப் பெருநகர மூன்றாவது குற்ற இயல் நடுவர் அளித்த தீர்ப்பும், அத்தீர்ப்பை எதிர்த்து அரசு தொடுத்த வழக்கில், உயர்நீதி மன்றம் அளித்த தீர்ப்பும் உறுதி செய்துள்ளன.

இந்த நிலைகளையெல்லாம் விளக்கி, அ. இ. அ. தி. மு. க. அரசின் முதல் அமைச்சர், அறநிலையத்துறை அமைச்சர்களுக்கும் இன்றைய ஆளுநர்க்கும், மண்டபத்தை முடிக்குமாவும், அருளகத்துக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிதியினைக் கொடுத்து விடுமாவும் 1977 முதலாகவே தொடர்ந்து பல முறையீடுகள் வைக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் எந்த அரசும் அசைந்து கொடுப்பதாக தெரியவில்லை.

மண்டபம், நரிக்குறவர்கள், இலங்கை அகதிகள் ஆகியோரின் புகலிடமாகவும், உணவுப்பங்கீட்டுத் துறையின் கிடங்காகவும் மாறிப் பாழ்பட்டுப் போகிறது. 43000 மதிப்புள்ள பொருட்கள் போன இடம் தெரியவில்லை.

தி. மு. க. அரசின் ஆக்கப் பணிக்கும் அ. இ. அ. தி. மு. க. ஆளுநர் அரசுகளின் அழிவு வேலைக்கும் திருமண மண்டபம் ஒரு நல்ல எடுத்துக் காட்டு.

6. உரிமை இயல் நடுவர் மன்றம் (முன்சீப் கோர்ட்டு)

நிலம், வீடுபோலும் உடைமைகளை வாங்குவது விற்பது, தமக்குள்ளே பிரித்துக்கொள்வது, பணம் கொடுப்பது வாங்குவது ஆகியவற்றில் ஏற்படும் முறைகேடுகளை விசாரித்து நீதி வழங்குவது உரிமை இயல் நடுவர் மன்றம்.

அத்தகைய நடுவர் மன்றம் செய்யாறுக்குத் தேவை என உணர்ந்து, 1929-ல் நிறுவியது அப்போதைய அரசு. திருவோத்தூரில், காரனேஷன் சத்திரத்தில் செயல்பட்டு வந்தது. அது வரை இத்தகைய வழக்குகளில் நீதி பெற, இராணிப்பேட்டைக்கும், ஆரணிக்கும் சென்று அலைய வேண்டியிருந்த செய்யாறு மக்களுக்கு அது ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது. ஆனால், 1933-ல் ஏனோ எடுபட்டுப் போய்விட்டது. அப்போது செய்யாற்றில் காங்கிரஸ்தான் கொடிக்கட்டிப் பறந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால், அவர்கள் கிடைத்த அந்த நன்மையைக் காப்பாற்ற இயலாது கருதாது கைவிட்டுவிட்டனர்.

செய்யாறு மக்கள், மீண்டும் இராணிப்பேட்டைக்கும், ஆரணிக்கும் சென்று அலையவேண்டியதாயிற்று. வசதி படைத்தவர்கள், தங்களிடம் சிக்கிக் கொண்டவர்களை, 'உன்னை ஆரணி சூரிய குளத்துத் தண்ணீரைக் குடிக்க வைத்தால்தான் வழிக்கு வருவாய்' என வாய் கூசாமல் கூறி மிரட்டவும் செய்தனர்.

இக் கொடுமை நாற்பது ஆண்டுகாலம் தொடர்ந்தது. 1938 முதல் 1967 வரை காங்கிரஸ்தான் ஆட்சி பீடத்தில் இருந்தது. நம் வட்டத்தைச் சேர்ந்த வழக்கறிஞர்களெல்லாம் காங்கிரஸில்தான் இருந்தனர். நம் கோட்டத்தைச் சேர்ந்த நான்கு தொகுதிகளில் இரண்டு தொகுதிகளில் காங்கிரஸ்தான் வெற்றிபெற்றிருந்தது, அப்படியிருந்தும் 1933-ல் எடுப்பட்டுப்போன கோர்ட்டை, மீண்டும் கொண்டு வரும் முயற்சியோ, ஏன் அத்தகைய எண்ணமோ அவர்களுக்கு உண்டாகவில்லை.

1967 பிறந்தது. தி. மு. க. ஆட்சி மலர்ந்தது. தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர், செய்யாற்றில் ஒரு கோர்ட்டு இருந்ததையும், அதன் தேவை, 1933ஐக் காட்டிலும், 1967-ல் பெருகியிருப்பதையும் எடுத்துக்காட்டி, அரசுக்கும், சென்னை உயர்நீதி மன்றத்துக்கும்

வேண்டுமே கோள் வைத்தார். பலன் கிட்டியது. எம். எஸ். 1634 (உள்துறை) 9-7-70 ஆணை மூலம் அரசு அனுமதி வழங்க, ஆர். ஓசி. 8537/69 டி. 2. 20-8-70 ஆணை மூலம், உயர்நீதி மன்றம், குற்ற இயல் நடுவர் மன்றத்தோடு இணைந்து உரிமை இயல் நடுவர் மன்றம் (District Munsif Court, Sub Divisional Judicial Magistrates Court) செயல்பட அனுமதி வழங்கியது. அப்போது உயர் நீதி மன்ற தலைமை நீதிபதியாக இருந்த மாண்புமிகு வீராசாமி அவர்கள் வந்து, நடுவர் மன்றத்தை முறையாகத் துவக்கி வைத்தார்கள். தி. மு. க. சாதனையில் இதுவும் ஒன்று.

நடுவர் மன்றம் 19 ஆண்டுகாலம் சீராக நடைபெற்று வந்தது. நீதி கேட்டு ஆரணிக்கும், இராணிப்பேட்டைக்கும் சென்று அலைந்த பொதுமக்களின் சிரமம் குறைந்தது. 25-க்கும் மேற்பட்ட வழக்கறிஞர்கள் சிறப்பாகத் தொழில் புரிந்து வந்தார்கள்.

1980 பிறந்தது; முனிசிப் கோர்ட்டுக்கு வந்தது ஆபத்து. எடுத்துவிடப்படும் என்ற நிலை ஏற்பட்டவுடனே வழக்கறிஞர்கள் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் பாபு ஜனார்த்தனம் அவர்களையும், புலவரையும் அணுகினார்கள். ஆனால், அவ்விருவரும், “இப்போது ஆட்சியிலிருப்பது அ.இ.அ.தி.மு.க.ஆகவே, நாங்கள் சென்ருல் காரியம் கெட்டுவிடும். ஆளுங்கட்சிப் பிரமுகர்களை அழைத்துச் சென்ருல்தான் காரியம் கைகூடும். ஆகவே அவர்களை அழைத்துச் செல்லுங்கள்” என்று கூறி விட்டனர். ஆளுங்கட்சிக்காரர்களைப் பலமுறை அழைத்துச் சென்று முயற்சித்தார்கள் வழக்கறிஞர்கள். பலன், எடுபட்டுவிடுமோ என்ற சந்தேகநிலை போய், எடுப்பது உறுதிபட்டு, கோர்ட்டு எடுக்கப்படும் அரசு ஆணை, 1987 அக்டோபரில் பிறப்பிக்கப் பட்டுவிட்டது.

வழக்கறிஞர்கள் மீண்டும் தி. மு. க. வை நாடினார்கள். கோர்ட்டை எடுக்க, அரசு காட்டிய காரணங்களின் நியாயமற்ற தன்மைகளையும், கோர்ட்டு எடுக்கப்படாமல் இருப்பதற்கான காரணங்களின் நியாயத்தையும், முறையாக எடுத்து வைத்து, உயர் நீதி மன்ற தலைமை நீதிபதியிடமும் அரசின் சட்டத்துறை அமைச்சரிடமும். அத்துறை அதிகாரிகளிடமும் பலமுறை வாதாடினார்கள். வெற்றி கிடைத்தது. அ. இ. அ. தி. மு. க. அரசு பணிய வேண்டிய தாயிற்று.

செய்யாறு கோர்ட்டு தொடர்ந்து இருக்க வேண்டிய ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு விட்டது. கோர்ட்டை எடுத்த எட்டே மாதத்தில், மீண்டும் கொண்டுவந்து விட்டது தி. மு. க. 29-6-82-ல் உயர் நீதி

அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் எடுக்கப்பட்டுப் பின்னர், புலவர், பாபு, ஜனர்த்தனம் அவர்கள் முயற்சியால் மீண்டும் கொண்டு வரப்பட்ட மாவட்ட முன்சீப் கோர்ட்டு திறப்பு விழாவில் மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்ற நடுவர் இரத்தினவேல் பாண்டியன் அவர்கள்

7. துணை ஆட்சித்தலைவர் (ஆர். டி. ஓ.) அலுவலகக் கட்டிடம்

—:0:—

எஸ். டி. எம். கோர்ட்டோடு இணைந்து முன்சீப் கோர்ட்டு, இப்போது செயல்படும். 3.85 ஏக்கர் பரப்பில் அமைத்துள்ள கட்டிடம், 1902 முதல் 1949 வரை, ஆர். டி. ஓ. அலுவலகமாகப் பயன்பட்டு வந்தது. அதற்காவே நிலம் வாங்கி, கட்டிடம் கட்டப்பட்டது.

நம் மாவட்டத்தில் இருத்துவந்த நான்கு வருவாய்க் கோட்டங்களை, 1949-ல் இரண்டாகக் குறைக்க அரசு முடிவு எடுத்தபோது, செய்யாறு கோட்டம் எடுக்கப்பட்டு விட்டு, செய்யாறு தாலுக்கா, இராணிப்பேட்டைக் கோட்டத்தில் சேர்த்து விடப்பட்டது. செய்யாற்றில், கொடிகட்டி வாழ்ந்திருந்த காங்கிரஸ்காரர்களால் 47 ஆண்டு காலமாக நம் ஊரில் இருந்து வந்த செய்யாறு கோட்ட அலுவலகம் எடுபட்டுப் போவதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. கோட்டை விட்டு விட்டார்கள்.

1949-ல் கோட்டாட்சித் தலைவர் அலுவலகம் எடுபட்டுப் போகவே, அது செயல்பட்டிருந்த அந்தக் கட்டிடத்தில், எஸ்.டி.எம். கோர்ட்டு இடம் பிடித்துக்கொண்டது.

1939-ல் ஆரணி, செய்யாறு, வந்தவாசி வட்டங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு கோட்டம் மீண்டும் உருவாக்கப்பட்டது. அப்போதும் செய்யாறு தொகுதி காங்கிரஸ் கையில்தான் இருந்தது. இருந்தும் செய்யாற்றில் செயல்பட்ட அப்புதிய கோட்டத்திற்கு, ஆரணி கோட்டம் (Arani R. D. O. Office at Cheyyar) எனப் பெயர் மாற்றப் படுவதைத் தடுத்து, செய்யாறு கோட்டம் என்ற அதன் பழைய பெயரை நிலை நிறுத்திக் கொள்ளக் காங்கிரசால் முடியவில்லை.

அது மட்டுமன்று, 1949 முதல் பத்தாண்டு காலம் செயல்பட்டு வந்த எஸ். டி. எம். கோர்ட்டிற்கு வேறு ஒரு புதிய இடத்தைக் கண்டு பிடித்துக் கொடுத்துவிட்டு, கோட்டாட்சி அலுவலகமாக, 1902 முதல் 1949 வரையான 47 ஆண்டுகாலம் செயல்பட்டிருந்த அதன் பழைய இடத்தை அதற்கே உரியதாக்கவும், அன்றைய காங்கிரசால் முடியவில்லை. மாருகக் கோட்டாட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தைத் திருவோத்தூரில் உள்ள, இட நெருக்கடிமிக்க காரனேஷன் சத்திரத்

8. அரசின நலன்

—o::o—

தொடக்கத்தில், செய்யாறு தொகுதி, பெருங்கட்டுர், வெண்பாக்கம், தூசி, கஸ்பா பிர்க்காக்களோடு தேத்துறைப் பிர்க்காவையும் கொண்டிருந்தது. பின்னர்த் தேத்துறைப் பிர்க்கா நீக்கப்பட்டு விட வாழ்குடை பிர்க்காவைக் கொண்டதாக ஆயிற்று. ஆக, தி.மு.க.வின் பணி, செய்யாறு வட்டம் முழுவதும் செயல்பட வேண்டியதாயிற்று.

222 வருவாய்க் கிராமங்களைக் கொண்ட செய்யாறு வட்டத்தில் ஊருக்கு ஒரு காலனி என்று இராமல், இரண்டு மூன்று ஊர்களுக்கு ஒரே காலனி என்ற நிலையும் சில இடங்களில் இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு அசனம்மாபேட்டை, தென்கழனி, பெருங்கட்டுர் ஆகிய மூன்று ஊர்களுக்குப் பெருங்கட்டுர் காலனி ஒன்றே; அவ்வகையால், செய்யாறு வட்டத்தில் மொத்த அரிசனக் காலனிகள் 150.

புதிய வீட்டு மனைகள் தேவை இல்லாமை; சேரி நத்தம் என, அரசுக் கணக்கில் ஒதுக்கப்பட்ட பகுதி, ஒரு ஊரில் இருந்து விட்டால் அந்த ஊரில், காலனி மனைகளுக்காக என்று பட்டா நிலைத்தை விலை கொடுத்து அகப்படுத்தக் கூடாது; வீட்டு மனைகளுக்காக நன்செய் நிலங்களை வாங்கக்கூடாது என்பன போலும் அரசு விதிமுறைகள் ஏற்படுத்தும் தடை. காலனி மனைகளுக்கு என, அரசு, விலை கொடுத்துக் கையகப் படுத்த நடவடிக்கை எடுத்த நிலையில் நிலத்துக் குரியவர் நீதிமன்றம் சென்று பெற்று விடும் தடைபோலும் காரணங்களால், வீட்டு மனைப் பட்டா வழங்க இயலாது விடப்பட்ட சில காலனிகளைத் தவிர்த்து, தொகுதியில் உள்ள காலனிகள் 150-ல் நான்கில் மூன்று பங்கு காலனிகளுக்கு மனைப் பட்டாக்களை வழங்கி விட்டது தி. மு. க. அரசு.

இடம் கொள்ளாது நீளும் என்பதால், மனைப் பட்டா பெற்ற காலனிகளின் பெயர்ப் பட்டியல் அளிக்கப் படவில்லை.

தமிழகத்தில் அனைத்து ஊர்க்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கும் உயர்ந்த நோக்கத்தில், குடிநீர் வடிகால் வாரியம், தி.மு.க. ஆட்சியில் அமைக்கப் பட்டது. அவ்வாரியம் ஏற்படுவதன் மூன்னர் ஆங்காங்குள்ள கிணறுகளுக்கு அருகிலேயே மேனினைத் தொட்டிகளைக் கட்டி, மின்சார நீர் ஏற்றுவான் மூலம், தொட்டிகளை நிரப்பிக் குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் நடைமுறையில் இருந்தது.

அந்த நிலையில், அவ்வாறு மேனிலைத் தொட்டி அமைப்பதில் முயற்சி மேற்கொண்ட தி. மு. க. உறுப்பினர், அரிசன் நலத்துறை மூலம் நிதி பெற்று, காலனிகளுக்கே முன்னுரிமை அளித்தார். அதனால் அத்தகைய தொட்டிகள், ஊர்களில் அமைவதற்கு முன்பே காலனிகளில் அமைந்து விட்டன.

அவ்வாறு மேனிலைக் குடி நீர்த் தொட்டிகள் அமையப்பெற்ற காலனிகளின் பட்டியல் இதோ :

1. அருகாலூர்
2. வடுகப்பட்டு
3. செங்கெட்டாங்குண்டில்
4. பாப்பாந்தாங்கல்
5. குன்றத்தூர்
6. தளரபாடி
7. ராந்தம்
8. இருமரம்
9. சீவரம்
10. அழிபடைதாங்கி
11. வடமணப்பாக்கம்
12. தண்டப்பந்தாங்கல்
13. தென்னம்பட்டு
14. பிரம்மதேசம்
15. செய்யனூர்
16. வெங்களத்தூர்
17. அரசங்குப்பம்
18. திருப்பனமூர் மேட்டுக்காலனி
19. சுமங்கலி
20. காகனம்
21. சித்தாத்தூர்
22. சட்டுவந்தாங்கல்
23. சோழவரம்
24. கணிகிலுப்பை
25. கீழ்நாயக்கன் பாளையம்
26. இளநீர்குன்றம்
27. நெடுங்கல்
28. மேல்மா
29. மடிப்பாக்கம்
30. தும்பை
31. புளியரம்பாக்கம்
32. பெருங்களத்தூர்

33. கீழ்மட்டை
34. கீழ்ப்பழந்தை
35. கொருக்கை
36. புதுக்கோட்டை, அருந்ததிபாளையம்
37. முக்கூர்
38. வடபூண்டிப்பட்டு
39. மேல்கீஷமங்கலம்

1967-ல் தி. மு. க. ஆட்சி மலர்த்தது. அதைத் தாங்கிக் கொள்ள மாட்டாத மாற்றுக் கட்சியினர் தி. மு. க. விற்கு வாக்களித் தவர்கள் குடிசையில் வாழும் ஏழை எளியவர்கள்; அதிலும் குறிப்பாக அரிசன மக்கள் என்பதால், அவர்களின் குடிசைகளுக்கு தீ வைப் பதைத் தொடர்ந்து செய்யலாயினர். சென்னையில் திடீர் திடீர் எனக் குடிசைகள் தீப்பற்றி எரியலாயின. அது கண்டு கண் கலங்கிய அண்ணா அவர்கள் அரிசனங்களுக்குத் தீப்பிடிக்காத வீடுகள் கட்டித் தரத் திட்டம் வகுத்தார்.

ஆனால், நாம் கொடுத்து வைக்கவில்லை. ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காணத் துடித்த அண்ணா அவர்கள் இயற்கை எய்தி விட்டார்கள். என்றாலும், அண்ணாவிற்குப் பின்னர், தமிழக முதல்வர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட கலைஞர் அவர்கள் தமிழ் நாட்டில், அரி சனங்களுக்குக்காகக் கான்கிரீட் வீடுகளாகவே, ஆண்டொன்றிற்கு ஒரு லட்சம் வீடுகள் என்ற வகையில், ஐந்தாண்டு கால அளவில் ஐத்து லட்சம் வீடுகள் கட்ட திட்டம் இட்டார். திட்டம் ஓராண்டே செயல்பட்டது. 48609 வீடுகளே கட்டி முடிக்கப்பட்ட நிலையில், தி. மு. க. ஆட்சி கலைக்கப்பட்டு விட்டது. அந்த ஒரு ஆண்டில், தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள 234 தொகுதிகளிலும் கட்டப்பட்ட வீடுகள் 48609: விகிதாசாரப்படி, தொகுதிக்கு 210 வீடுகள் தான் கிடைத்திருக்க வேண்டும்.

ஆனால், செய்யாறு தொகுதியில் மட்டும், 1. தண்டரையில் 62, 2. பைங்கிணற்றில் 64, 3. வடமணப்பாக்கத்தில் 25, 4. முஞ்சூர்ப் பட்டில் 40, 5. கீழ்நாயக்கன் பாளையத்தில் 50, 6. சிறுநல்லூரில் 50, 7. சோதியம்பாக்கத்தில் 54, 8. கீழ்மட்டையில் 51, 9. திருவத்திபுரம் நகரத் துப்புரவாளர் காலனி 9 ஆக 405 வீடுகள் கட்டித் தரப்பட்டன.

செய்யாறு தொகுதி அரிசன மக்களுக்குத் தி. மு. க. ஆற்றிய பணிகள் இவை.

9. வீட்டு வசதிகள்

—0::0—

1967-ல் கல்லூரி வந்து விட்டது. அதற்கு முன்பே மகளிர் பள்ளி தனியாக பிரிந்து விட்டது. திருவோத்தூரில் மேலும் ஒரு உயர் நிலைப்பள்ளி வந்து விட்டது. கல்லூரி பேராசிரியர்கள், பள்ளி ஆசிரியர்கள், செய்யாற்றிலேயே தங்கியிருந்து கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் ஆகியோர் செய்யாற்றில் வந்து குவிந்து விட்டனர்.

முன்சீப் கோர்ட்டு வந்து விட்டது; வழக்கறிஞர்களின் எண்ணிக்கை கூடிவிட்டது. மருத்துவ மனையில் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை மிகவே, மருத்துவர்களின் எண்ணிக்கையும் உயர்ந்து விட்டது.

கோட்டாட்சித் தலைவர் அலுவலகம், மின் வாரியக் கோட்டப் பொறியாளர் அலுவலகம். மாவட்டக் கல்வி அலுவலகம் போலும் எண்ணற்ற அலுவலகங்கள் செய்யாற்றில் இடம் பெற்று விடவே, அவற்றில் பணி புரிய எண்ணற்ற அதிகாரிகள் வந்து விட்டனர்.

1967 வரை செய்யாற்றில் வீட்டு வசதி நிலை, தாங்கள் தாங்கள் குடிவாழ்வதற்குப் போதுமான வீடுகளை மட்டுமே கொண்டதாக இருந்தது. வாடகைக்கு வீடு கிடைக்கும் என எதிர்பார்க்க முடியாத நிலை. அதே நிலை தொடர்ந்தால், கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள், பள்ளி ஆசிரியர்கள், பல்வேறு அலுவலக அலுவலர்கள் ஆகிய அனைவருமே, செய்யாற்றில் பணி புரிய விரும்பாமல் வேறு இடம் தேடிப் போய்விடுவார்கள். கல்லூரி முதல் எந்த நிறுவனமும் ஒழுங்காக நடைபெறுது. அனைத்தையும் இழுத்து மூட வேண்டி நேரிடும்.

இந்த அபாயத்தை தி. மு. க. உணர்ந்தது. தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தை அணுகியது. அதுவரை சென்னை, மாநகராட்சி, மாவட்டத் தலைநகரங்கள், திருவண்ணாமலை போன்ற பெரிய நகராட்சிகள், இராணிப்பேட்டை போன்ற பெரிய தொழில் மையங்கள் ஆகிய இடங்களில் மட்டுமே வீட்டு வசதி வாரியம் வீடுகளைக் கட்டி வந்தது; தி. மு. க. எடுத்து வைத்த காரணங்களை ஏற்று, கல்லூரிக்கு அருகில், பைங்கினர் எல்லையில். நில மாடியில் இரு குடும்பங்கள், முதல் மாடியில் இரு குடும்பங்கள், வாழக்கூடிய 24

கட்டிடங்களைக் கட்டித் தந்தது. தமிழ் நாட்டிலேயே ஒரு ஊராட்சி எல்லைக்குள் தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் வீடு கட்டியது இது தான் முதல் நிகழ்ச்சி.

வீட்டு வசதி வாரியம் கட்டிய வீடுகள், செய்யாற்றின் தேவை யில் நூற்றில் ஒரு பங்கைக் கூட நிறைவேற்றி விடவில்லை. இதை உணர்ந்த தி. மு. க. அறிஞர் அண்ணா பெயரில் கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கம் ஒன்றை நிறுவி, கல்லூரிக்கு எதிரில் 17 ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கி, 125 மனைகளாகப் பிரித்து, வீடுகளையும் சங்கமே கட்டி உறுப்பினர்களுக்கு வழங்குவது எனத் திட்டமிடப் பட்டது. ஆனால், உறுப்பினர்கள், தங்கள் தங்கள் விருப்பம் போல் வீடு கட்டிக் கொள்ள விரும்பியதால். வீடு கட்டித்தரும் திட்டத்தைக் கைவிட்டு, மனைகளை மட்டும் ஒதுக்குவது, அதன்மேல் உறுப்பினர்கள் கேட்கும் கடன் கொடுப்பது என முடிவு எடுத்தது. அது மட்டும் அல்லாமல், சங்கம் நிலம் வாங்கி, உறுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கிய 125 மனைதாரர்க ளுக்கு மட்டுமல்லாமல் வேறு வேறு இடங்களில், மனைகளை வாங்கிக் கொண்டு சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாகச் சேர்வோர்க்கும் கடன் வழங்க முடிவு செய்தது. அந்த வகையில் அண்ணா வீடு கட்டும் சங்கம் மட்டும். இன்று வரை 84 லட்சம் கடன் கொடுத்து 320 புதிய மாடி வீடுகள் கட்டத் துணைப் புரிந்துள்ளது.

அறிஞர் அண்ணா கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கம் துவக்கப்பட்ட போது, உறுப்பினர்களுக்கு மனையாக மட்டும் கொடுக்காமல் வீடு கட்டியே கொடுப்பது என்பதையே கொள்கையாகக் கொண்டது, தங்கள் பழைய வீடுகளை இடித்துவிட்டுப் புதிய வீடுகள் கட்ட விரும் பியவர்களுக்கும் தாங்கள் விரும்பும் இடத்தில் மனைகள் வாங்கி, அங்கு வீடு கட்ட விரும்பியவர்களுக்கும், அச்சங்கத்தால் பயன் பெற முடியாது எனத் தெரிய வரவே, அவர்களுக்கு அவர்கள் கேட்கும் கடனை மட்டும் கொடுக்க, வேறு ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் தேவை என் பதை உணர்ந்தது தி. மு. க.

தொடக்கத்தில் கூட்டுறவு வீட்டு அடமானச் சங்கம் என்ற பெயரில், திருவத்தூரில் செயல்பட்டு வரும் சங்கத்தை, 1970-ல் தொடங்கிற்று, தி. மு. க. அச்சங்கம் இன்று வரை, 1 கோடி, 23 லட்சம் கடன் கொடுத்து 580 வீடுகள் கட்டி முடிக்கத் துணைப் புரிந்துள்ளது.

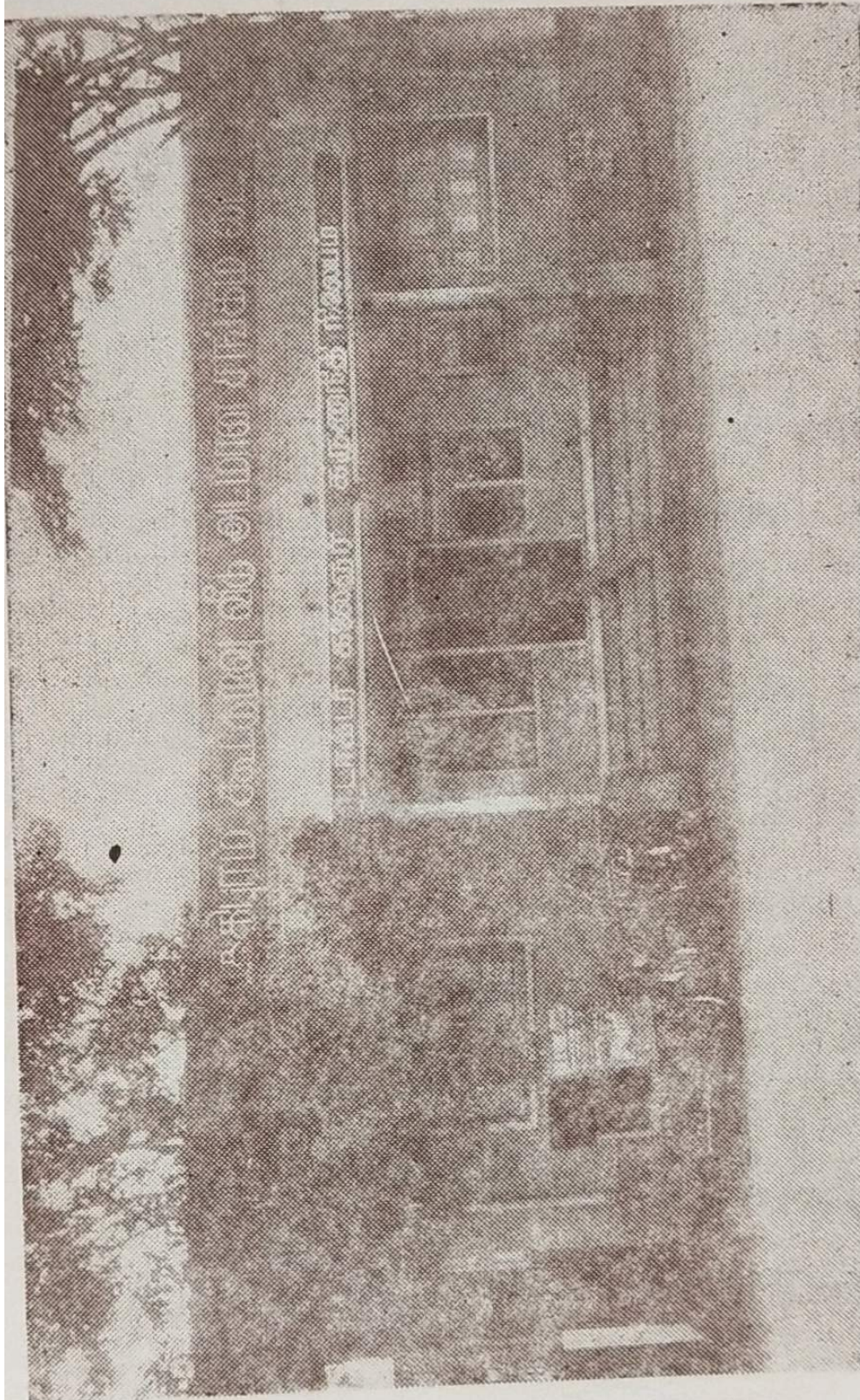
ஆக, இந்த இரண்டு சங்கங்கள் மூலம், 2 கோடி, 7 லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுத்து, செய்யாற்றில். 900 மாடிக் கட்டிடங்களைக் கட்டிக் கொடுத்துள்ளது தி. மு. க.

தி. மு. க. வின் மிகப் பெரிய சாதனைகளில் இதுவும் ஒன்று.

அது மட்டும் அன்று, மட்டு வசதி சங்கம் தொடங்கிய புதிதில் உதுப்பினர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதோடு இருந்து விடாது. அவ் வீடுகளுக்குத் தேவைப்படும் அவ்வளவு சிமிண்டையும், ஆலைகளிலிருந்து நேரடியாக வாங்கி, ஆலை விலைக்கே கொடுக்கவும் செய்தது. அவ்வாறு சலுகை விலையில் சிமெண்டு பெற்றுக் கொண்ட உறுப்பினர்கள் தாமாகவே முன்வந்து, மூட்டை ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் எனக் கொடுத்த நன்கொடைத் தொகையைக் கொண்டு, சங்கத்திற்கு என 50 ஆயிரம் மதிப்புள்ள, சொந்தக் கட்டிடத்தையுச் கட்டிக் கொண்டது அச்சங்கம்.

கழகத் தலைவர் அப்போதைய முதல்வர் கலைஞர் பெயரில் கட்டப்பட்ட அக்கட்டிடம், தி.மு.க. அரசு, மத்திய அரசால் கலைக்கப்பட்ட அன்று அரசு கலைக்கப்பட்டு விட்டது என்ற செய்தி வந்த ஒரு மணிக்கெல்லாம், அன்றைய அமைச்சர் மன்னை நாராயணசாமி அவர்களும், வீட்டு வசதி வாரியச் சங்க மாநிலத் தலைவர் திரு. பழனிவேல்ராசன் அவர்களும் வந்திருந்து திறந்து வைத்தார்கள்.

சங்கம் தன் கைக்காசைச் செலவிடாமல், தனக்கென ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டிக் கொள்ளத் துணை நின்றதும் தி. மு. க. வின் சாதனையேதான்.

10. கூட்டுறவுத் துறையில் தி. மு. க. சாதனை

செய்யாறு பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கம்

செய்யாறு பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கம், 1949-ல் துவக்கப்பட்டது. முதல், தி. மு. க. தலைமையிலேயே செயல்பட்டு வருகிறது. 1955 வரை, ஆறு ஆண்டு காலம், திரு. டி. எம். ரங்கசாமி நாயுடு அவர்கள் தலைமையிலும், 1955 முதல் 1968 வரை, 13 ஆண்டு காலம், திரு. சி. வே. சுப்பராயன் தலைமையிலும் செயல்பட்டு வந்தது.

1968 முதல் இன்று வரையான இந்த இருபது ஆண்டு காலம் திரு. பாபு ஜனார்த்தனம் அவர்கள் தலைமையில் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த இருபது ஆண்டுகால அளவில் அதன் வளர்ச்சிப் பட்டியல் இதோ:

1967-ல் பால் உற்பத்தி நாள் ஒன்றிற்கு 710 லிட்டர் ஆக இருந்தது. 1988-ல் 8840 லிட்டராக பெருகியுள்ளது.

1967-ல் கறவை மாடுகளின் எண்ணிக்கை 300 ஆக இருந்தது. 1-9-88-ல், 3000 ஆகக் கூடியுள்ளது.

1967-ல் முதலீடு 30 ஆயிரமாக இருந்தது. 1988-ல் 10 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது.

1967-ல் சொந்தமான கறவை இடம் ஒன்று கூட இல்லை; ஆனால் 1988-ல் 1) பரிதிபுரம் அலுவலகக் கட்டிடம், 2) திருவத் தூரில் புல்வளர்ப்புத்திட்டம், 3) வெங்கட்ராயன் பேட்டை 4) கொடநகர், 5) கீழ்ப்புதுப்பாக்கம், 6) காழியூர், 7) அனக்காவூர் 8) பெரும்பாலை ஆகிய ஊர்களில் மனைகள் என்ற வகையில் 13 லட்சத்து 30 ஆயிரம் மதிப்புள்ள உடைமைகளைப் பெற்றுள்ளது.

1967-ல், கறவை டிப்போக்கள் 6 ஆக இருந்தது. 1988-ல், 80 ஆக உயர்ந்துள்ளது.

1967-ல் உறுப்பினர் பங்குத் தொகை 3250 ஆக இருந்தது. 1988-ல் 1,56,500 ஆக உயர்ந்துள்ளது.

1967-ல் உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுத்த டிவிடென்ட், நூற்றுக்கு 6½ ஆக இருந்தது. 1988-ல் நூற்றுக்கு 12 ஆக உயர்ந்துள்ளது.

அதுமட்டும் அல்லாமல், பல்வேறு திட்டங்களின் கீழ் தாழ்த்தப் பட்ட, பிறப்படுத்தப்பட்டவர்கள் 1000 பேருக்குக் கறவை மாடுகள் வாங்கத் துணை செய்துள்ளது.

இவ்வகையில் வ. ஆ. மாவட்டத்திலேயே முதல் தரச் சங்கம் என்ற பாராட்டை ஒருமுகமாகப் பெற்றுள்ளது.

பால்வளத் துறையில் தி. மு. க. வின் சாதனை இது.

11. கூட்டுறவு நகர வங்கி

[அர்பன் பேங்]

திருவத்திபுரம் கூட்டுறவு நகர வங்கி எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்த் தொடங்கப்பட்டது; யார் யாரோ வங்கித் தலைவர்களாக இருத்து போய் விட்டனர். ஆனால், 1964 வரை வங்கியில் எந்த வளர்ச்சியும் இல்லை.

1964-ல் அது செய்யாறு தி. மு. க. முன்னணியில் ஒருவரான திரு. பொ. கா. ராமசாமி அவர்கள் அதன் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இயக்குநர்களிலும், தி. மு. க. வுக்கே பெரும்பாண்மை. இன்று வரை அவரே தலைவராகவும், ஓரிரு மாற்றம் தவிர்த்து அதே இயக்குநர்களும் இருந்து வருகின்றனர். இந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் வங்கி வளர்ச்சி பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்.

1964-ல் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை 1000. இப்போது 5400.

1964-ல் பங்குத் தொகை: 38500 ரூபாய். இப்போது 6 லட்சத்து 45 ஆயிரம்.

1964-ல் இந்த வங்கியை நம்பிப் பொதுமக்கள் டெபாசித் செய்திருந்த தொகை 2 லட்சத்து 75 ஆயிரம் தான். இப்போது 62 லட்சத்து 25 ஆயிரம்.

1964-ல் கடன் கேட்டு வந்தவர்களுக்கு ஒரு ஆண்டில் கொடுத்த கடன் 4 லட்சத்து 73 ஆயிரம் மட்டுமே! இப்போது ஆண்டொன்றிற்குக் கொடுக்கும் கடன் ஒரு கோடி.

1964-ல் வங்கிக்கு வந்த லாபம் வெறும் 2800; இப்போது ஒரு லட்சத்து 75 ஆயிரம்.

வராத கடன் போன்றவற்றால் வங்கியின் நிதி நிலைமை பாதிக்கக் கூடாது என்பதற்காக லாபத்தில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும்; 1964-ல் அவ்வாறு ஒதுக்கிவைத்தது ஒரு ஆயிரம் மட்டுமே; இப்போது 3 லட்சம்.

1964-ல் உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுத்த டிவிடென்ட் நூற்றுக்கு 6 ரூபாய்; இப்போது 12 ரூபாய்.

இவ்வாறு வளர்ச்சி பெற்று வரும் வங்கிக்குச் சொந்தமாக ஒரு கட்டிடம் தேவை என்பதை உணர்ந்து, வைத்தியர் வீதியில், கூட்டுறவு பரல் உற்பத்தியாளர் சங்கத்துக்கு எதிரில் 7500-க்கு ஒரு மனை வரங்கி அதில் 1½ லட்சம் மதிப்பீட்டில் கட்டிடம் கட்ட முடிவு செய்து

மாநிலப் பதிவாளர் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அவர் 1½ லட்சத்தில் முடியாது 4 லட்சம் தேவைப்படும் எனக் கூறிவிட்டார். வங்கிப் பணத்திலிருந்து அவ்வளவு பெருந்தொகையைக் கட்டிடத்தில் போட்டுவிட்டால், வங்கி வளர்ச்சி பாதிக்கப் பட்டுவிடும் என்பதால் அந்த எண்ணம் கைவிடப் பட்டது, என்றாலும் சொந்தக் கட்டிடம் தேவை என்ற முடிவு கைவிடப் படவில்லை.

அந்நிலையில் ஜில்லா போர்டு, தாலுக்கா போர்டுகளில் உறுப்பினராகவும், தலைவராகவும் இருந்து செய்யாறு வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டு மறைந்து போன திரு. தோ. மு. ஆதிகேசவல் நாயுடு அவர்களின் மாடி வீடு, அதாவது, இப்போது வங்கி செயல் பட்டுவரும் கட்டிடம் விற்கப்பட இருக்கிறது எனத் தெரியவரவே, அதை வாங்குவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது, ஒரு லட்சத்து 60 ஆயிரம் விலை முடிவு செய்து ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு, மாநிலப் பதிவாளரின் அனுமதி கேட்டு 24-8-81ல் எழுதப்பட்டது. அனுமதி உடனடியாக வரவில்லை. பத்திரம் எழுதிய நான்கு மாதங்களுக்குள் பத்திரம் பதிவாகி விடவேண்டும் என்பதாலும், அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ள வேறு சிலர் முயற்சிப்பது தெரிய வந்ததாலும், வேலூர் இணைப்பதிவாளர் பரிந்துரை செய்துவிட்டார்; ஆகவே மாநிலப் பதிவாளரின் ஒப்புதலும் கிடைத்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையின் பேரிலும், 22-9-82-ல் கட்டிடம் வாங்கப்பட்டது.

பல லட்சம் விலை போகக்கூடிய மாடிக் கட்டிடத்தை, அதுவும், கடை வீதியின் மையப் பகுதியில் உள்ள கட்டிடத்தை 1 லட்சம் 60 ஆயிரம் கொடுத்து வாங்கியது தி. மு. க. வின் சாதனை.

வாங்கிய கட்டிடம் எத்தனை லட்சத்துக்கு விலை போகும் என்பது ஊரார் அனைவருக்கும் தெரியும். ஆனால், இதை இவ்வளவு குறைந்த விலைக்கு வாங்கி விட்டாரே தலைவர்; இந்தப் பெருமை அவருக்கு அல்லவா போய்ச்சேரும்; சோலாமா...

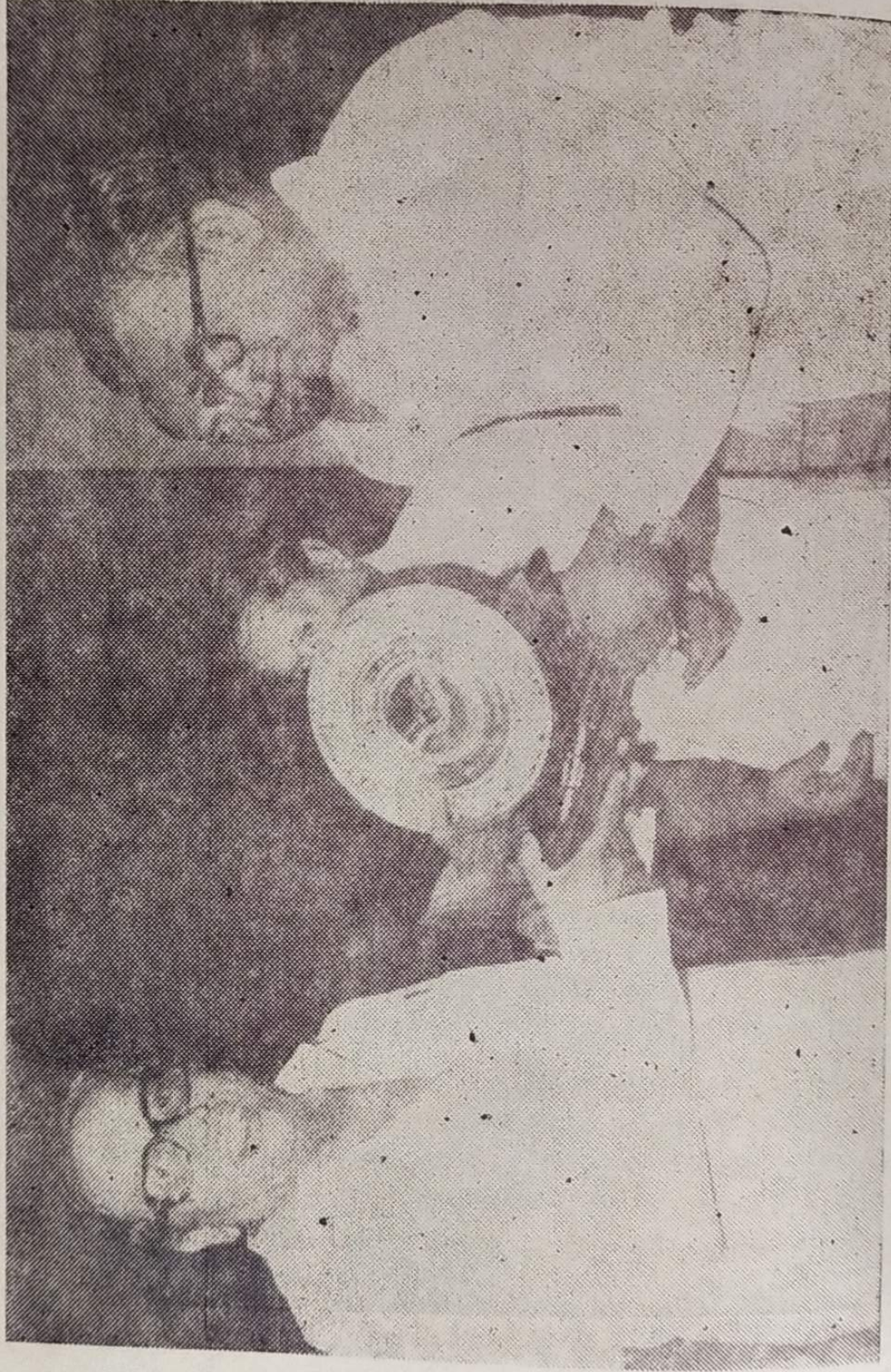
குழுவை ஏன் கலைக்கக்கூடாது எனக்கேட்டு வேலூர் இணைபதிவாளர் 12-1-84-ல் நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டார். அதற்கு நியாயமான காரணங்களை அடுக்கடுக்காக எடுத்து வைத்துப் பதில் அளிக்கப் பட்டது. ஆனால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாது வங்கியை கலைப்பதிலேயே குறியாக இருந்தது அ. இ. அ. தி. மு. க. அரசு அக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் “கலைக்கப்படுவது உறுதி இன்ன தேதியில் கலைக்கப் பட்டுவிடும். அதன் பின்னர் நிர்வாகக் குழு நியமிக்கப் பட்டுவிடும்; இன்னினனார் இயக்குநர்கள்; இன்னார்தான் தலைவர் என்றெல்லாம் கனவு காணவும் வெளிப்படையாகக் கூறித்திரியவும் தொடங்கி விட்டார்கள்.

அரசிடம் நியாயத்தை எதிர்பார்த்துப் பயன் இல்லை என்பது தெரியவரவே, வேலூர் இணைபதிவாளர் நோட்டீசை எதிர்த்து, மாவட்ட நீதி மன்றம், சென்னை உயர்நீதி மன்றம் டெல்லி உச்சநீதி மன்றங்களிலெல்லாம் வாதிடப்பட்டது; அவ்வகையில் தலைவருக்கு மட்டும் 50 ஆயிரம் செலவு.

நீதி மன்றங்களில் வழக்கின் போக்கினை அறிந்து கொண்ட காரணத்தால், அரசு நேரடிசு கொடுத்தது தவறு எனத் தீர்ப்பு வழங்கப் பட்டுவிடும் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டது அ. இ. அ. தி. மு. க. அரசு. இந்த நல்ல புத்திவர அரசுக்கு 3½ ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டது. ஏன் கலைக்கக் கூடாது எனக்கேட்டு 12-1-84-ல் கொடுத்த நோட்டீசை 2-7-87-ல் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டது. எந்தக் கட்டிடம் வாங்கியது முறைகேடானது என்ற காரணத்தைக் காட்டி கலைக்கும் நோட்டீசைக் கொடுத்ததோ, அந்தக் கட்டிடம் வாங்கியது முறைதான் என்றும் உணர்ந்தது. அதற்கான ஒப்புதலையும் 12-12-87-ல் அளித்து விட்டது.

தகாதவர்களின் தவறான யோசனை கேட்டுத் தவறான நடவடிக்கை எடுத்த அ. இ. அ. தி. மு. க. அரசைப் பணிய வைத்ததும் தி. மு. க. வின் சாதனைதான்.

கூட்டுறவுப் மாநிலப் பால் உற்பத்தி சங்கங்களில், திறப்பாகச் செயல்பட்டமைக்காக, செய்யாறு
கூட்டுறவுப் பால் உற்பத்திச் சங்கத் தலைவர், திரு. பாபு ஜனார்தனம் அவர்கள் உயர்நீதி
மன்றத்தலைமை நீதிபதி ரத்தினவேல் பாண்டியன் அவர்களிடம் கேட்பாயம் பெறுகிறார்

12. மண்ணின் மதிப்பு உயர்ந்ததும் தி.மு.க. சாதனை

கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கங்கள் இரண்டும் இவ்வாறு 2 கோடிக்கும் மேலான கடன் வழங்க, 900க்கும் மேலான மாடி வீடுகள் கட்டப்படவே, நிலத்தின் மதிப்பும் மளமள என உயர்ந்து விட்டது.

1963இல் மகளிர் பள்ளிக்குப் பரிதிபுரம் க.எ. 38/பி.7. 2.50 நிலம் ரூ. 5500க்கு வாங்கப்பட்டது. ஒரு ஏக்கர் விலை ரூ.2200 தான். இப்போது, அங்கு அரசு மதிப்பு சதுர அடிக்கு 20 ரூபாய். அதன்படி பார்த்தால், ஒரு ஏக்கர் எட்டு லட்சத்து எழுபத்திரண்டாயிரம் ஆகிறது. அன்று 5500க்கு வாங்கிய அந்த 2.50 ஏக்கர் நிலத்தின் இன்றைய மதிப்பு 21 லட்சத்து 8 ஆயிரம். 400 மடங்கு உயர்ந்துவிட்டது.

1967இல் கல்லூரிக்குக் கீழ்ப்புதுப்பாக்கம் எல்லையில் 40 ஏக்கர்; பைங்கிணர் எல்லையில் 2.50 ஏக்கர்; கொடநகர் எல்லையில் 7.50 ஏக்கர் ஆக 60 ஏக்கர் வாங்கப்பட்டது. இந்த 60 ஏக்கருக்கும் அப்போது கொடுத்த மொத்த விலை 1 லட்சத்து 45ஆயிரம்தான். அதன்படி ஒரு ஏக்கரின் அன்றைய மதிப்பு 2400 தான். இப்போது அரசாங்க மதிப்பு, கொடநகர் எல்லையாயின் 20 ரூபாய்; கீழ்ப்புதுப்பாக்கம், பைங்கிணர் எல்லையாயின் எட்டு ரூபாய். அதன்படி பார்த்தால், அந்த 60 ஏக்கரின் மொத்த மதிப்பு 1 கோடியே 81 லட்சத்து 64 ஆயிரம் ஆகிறது. ஒரு ஏக்கரின் விலை 3 லட்சம்; 125 மடங்கு உயர்ந்து விட்டது.

1969இல் மருத்துவமனைக்குப் பரிதிபுரம் க. எண். 42, 44இல் 2 ஏக்கர் வாங்கப்பட்டது; அதற்குக் கொடுத்த மொத்த தொகை 60000க்கும் சற்று குறைவே. ஒரு ஏக்கர் 30000தான் ஆகிறது; இப்போது அப்பகுதி நிலத்தின் அரசு மதிப்பு சதுர அடிக்கு 15 ரூபாய். அதன்படி அந்த நிலத்தின் இன்றைய மதிப்பு 13 லட்சம். ஒரு ஏக்கர் 6 லட்சத்து 54 ஆயிரம். 22 மடங்கு உயர்வு.

திருவத்திபுரம் நகராட்சி, அதை அடுத்துள்ள ஊராட்சி எல்லைக் குட்டிட்ட நிலங்களின் இந்த அளவு மதிப்பு உயர்வும், தி.மு.க.வின் சாதனைதான்.

தி.மு.க. இவ்வாறு கட்டிக் கொடுத்த வீடுகளில், அவ்வப்போது தேவைப்படும் சிறுசிறு பழுதுகளைச் சரிசெய்து கொள்ளவும் அரிசன மக்களிடையே வசதி இன்மையால், ஒரு சில வீடுகள் சிறிதே பழுதடைவது உணர்ந்து, அதை அரசே பழுது பார்க்க வேண்டும் என்ற முறையீடு தொடர்ந்து வைக்கப்பட்டு வந்த பின்னர், அரசு அசைந்து கொடுப்பதாகக் காட்டிக் கொண்டது.

அரசின் சமூக நலத்துறை, ஆதித் திராவிடர் நலன் குறித்த பல்வேறு திட்டங்களுக்காக, 23-4-86இல், 140.43 கோடி அனுமதித்து வெளியிட்ட 1153 எண் ஆணையில், 9ஆவது இனமாக, 48609 பழைய வீடுகளைப் பழுது பார்க்க 10.93 கோடி ஒதுக்கிவிட்டு, அந்த ஆணையின் 6ஆவது பத்தியில், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், ஒன்றிய ஆணையர்களிடம், பழுது பார்ப்பதற்கான திட்டங்களைப் பெற்று அரசுக்கு அனுப்புமாறு, 'ஆதி திராவிடர் வீட்டு வசதி மேம்பாட்டு வாரிய மேலாண்மை இயக்குநர்க்கு ஆணையும் பிறப்பித்தது.

ஆனால், அது நடைபெற்றதா என்றால்; அதுதான் இல்லை. அந்த அரசு ஆணையை நம்பி, ஆங்காங்கே உள்ள அதிகாரிகள் ஆர்வத்தோடு செயல்பட்டனர். அவசர அவசரமாக 11.88 கோடிக்கான திட்டங்களைத் தயாரித்து அனுப்ப, தாட்கோ மேலாண்மை இயக்குநர் 2-12-86லேயே ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடி நல இயக்குநர்க்கு அனுப்ப, அவர், 13-8-87இல், அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தார். அதிகாரிகள், இவ்வளவு ஆர்வம் காட்டித் திட்டங்களை அனுப்ப வைத்தனர். ஆனால் நடந்தது என்ன தெரியுமா?

அரசின் சமூகநலத்துறைச் சிறப்பு ஆணையரும், செயலாளருமான திரு. தங்கராஜ் அவர்கள் 8-3-88இல் 361 எண்ணிட்ட ஒரு கடிதத்தை தாட்கோ மேலாண்மை இயக்குநர்க்கு அனுப்பி, அதில் அடங்கியுள்ள அறிவுரைகளை, ஆங்காங்குள்ள நல அதிகாரிகளுக்கு அறிவித்த விடுமாறு பணித்துள்ளார்.

அக்கடிதத்தில், "அரசு இலவசமாகக் கட்டிக் கொடுத்த வீடுகளைப் பழுது பார்ப்பதற்கும் அரசையே எதிர்பார்ப்பது நல்ல மரபாகாது அரசு கட்டிக் கொடுத்த வீடுகளைப் பழுது பார்த்துக் கொள்வது அவை வீடுகளைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களின் கடமை என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறி விடுங்கள்" என்ற புத்திமதி கூறி முடித்துவிட்டார்.

அரசு, ஆதி திராவிடர் நலனில் பெரும் அக்கறை கொண்டிருப்பதுபோல், ஒரு சில கோடிகளை ஒதுக்கி விட்டதாக ஆணை பிறப்பிப்பதும், அதை அதிகாரிகள் செயல்படுத்த விரையும்போது அவர்களின் காலை வாரி விடுவதும் விந்தையிலும் விந்தை.

கான முறையீட்டினை அளித்து அண்ணா அவர்களின் வாக்குறுதியும் நினைவூட்டப்பட்டது.

ஆலை அமைப்பதற்கு முன்னர் நிபுணர் குழுவின் கருத்தறிய வேண்டியது முறையாகவே, கலைஞர் அவர்கள் ஒரு நிபுணர் குழுவை உடனடியாக அமைத்தார். குழுவினர், செய்யாறு வட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சென்று பார்வையிட்டு, பாலாற்றங்கரையில் ஒன்றும், செய்யாற்றங்கரையில் ஒன்றும் ஆக, இரண்டு ஆலைகளுக்கு வாய்ப்பிருப்பதை உணர்ந்து அவ்வாறே அரசுக்குப் பரிந்துரை அறிக்கையினை அளித்தனர்.

ஆனால் தன் தொகுதிக்குத் தேவையானவற்றைக் கேட்டுப் பெறுவதைக் காட்டிலும் செய்யாறு தொகுதி வளர்ச்சி பெறக்கூடாது என்பதில் குறியாக இருந்த ஒருவர், கலைஞரிடம் நெருக்கமாக இருப்பதாக நடித்து வந்தமையாலும், அதுவும் தன் செயலெல்லாம் வெறும் நடிப்பு என்பதைக் கலைஞர் அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளாத அளவு திறம்பட நடித்து வந்தமையாலும், செய்யாறு ஆலைக் கான அரசு ஆணை வழங்குவது தடைபட்டுக் கொண்டே வந்தது. ஆனால், செய்யாற்றில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை அமைக்க வேண்டிய வலுவான காரணங்களை செய்யாறு தொகுதி உறுப்பினர் தொடர்ந்து எடுத்து வைத்து வந்தமையால் செய்யாற்றின் மீது கட்டப்பட்ட தண்டரை அணையின் திறப்பு விழாவினை 20-11-75ல் நிறைவேற்றி செய்யாறு தொகுதிக்குத் திமுக கொடுத்த இரண்டாவது வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி வைத்த அதே மேடையில் கலைஞர் அவர்கள், “இனிப்பான வேண்டுகோள்! கசப்பான பதில் வராது” எனக் கூறிச் சர்க்கரை ஆலைக்கான பச்சைக் கொடியினை காட்டினார்.

கழக ஆட்சி தொடர்ந்து இருந்திருந்தால் கலைஞர் கையாலேயே செய்யாறு சர்க்கரை ஆலையும் துவக்கப்பட்டிருக்கக்கூடும். ஆனால், ஆட்சி கலைக்கப்பட்டுவிட்டது என்றாலும், முயற்சி கைவிடப்படவில்லை.

1977ல், திமுக ஆதரவு பெற்று ஜனதா ஆட்சி மத்தியில் ஏற்பட்டதும், அவ்வாட்சியில் எரிபொருள் அமைச்சர் பொறுப்பேற்றிருந்த திரு. பா. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் மூலமாக, மத்திய அரசிடமும், தமிழ்நாடு சட்ட மன்றத்தில், தொகுதி திமுக உறுப்பினர் மூலம், அ இ அ தி மு க அரசிடமும் முறையிட்டு வற்புறுத்தப்பட்டு வந்தது.

1980ல், திமுகவோடு, கூட்டணி கொண்டு பாராளுமன்ற தேர்தலில் போட்டியிட்ட வேட்பாளர்களை ஆதரித்துப்பேச, செய்யாறுக்கு வருகை தந்த இன்றைய குடியரசுத் தலைவர் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்களிடமும் வேண்டுகோள் வைக்கப்பட்டது.

செய்யாறு தொகுதி வாக்காள பெருமக்கள் திமுக வை மறந்து விட்ட நிலையிலும் சர்க்கரை ஆலைக்கான முயற்சியைத் திமுக கை விட்டு விடவில்லை.

மதுராந்தகம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை, தன்னுடைய பி. யூனிட் ஆலையைச் செய்யாற்றில் நிறுவ திட்டமிட்டு அதற்கான அரசு ஆணையை எதிர் நோக்கி நிற்கிறது என்பதறிந்து, அ இ அ திமுக அமைச்சரவையில், தொழில் துறை பொறுப்பேற்றிருந்த திரு. ராசாராம் அவர்களிடம், திமுக சென்று வேண்டுகோள் வைத்தது. அதற்கான அரசு ஆணையை விரைவில் பெற்றுத் தருவதாக அவரும் வாக்களித்திருந்தார்.

அந்நிலையில், மத்திய அரசு, தமிழ்நாட்டிற்கு நான்கு புதிய சர்க்கரை ஆலைகளை அனுமதித்துள்ளது. இந்நேரம் முயற்சித்தால் செய்யாறுக்கு ஒரு ஆலை கிடைத்துவிடும் என்ற செய்தியைத் தமிழக அரசின் தொழில் துறையில் பணி புரியும் முக்கிய அதிகாரி அவர்கள் மூலம் தெரிய வரவே, 8-12-87ல் மத்திய அரசின் முடிவை அறிவுறுத்தி அந்நான்கில் ஒன்றைச் செய்யாறுக்குப் பெற்றுத் தருமாறு அ இ அ திமுக அமைச்சர் திரு. ராசாராம் அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடப்பட்டது. தி.மு.க.வின் வேண்டுகோளுடன், ஆளும் கட்சியினரின் வேண்டுகோளும் இருந்தால் வலுவாக இருக்கும் என்பது உணர்ந்து, அன்றைய செய்யாறு தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. குப்பு சாமி, வெண்பாக்கம் ஒன்றியப் பெருந்தலைவர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் செய்யாறு ஒன்றியப் பெருந்தலைவர் திரு. அருளானந்தம் ஆகியோரிடமும், அத்தகைய வேண்டுகோள்கள் பெற்று அமைச்சருக்கு அனுப்பப்பட்டன.

இதற்கிடையில், தமிழ்நாட்டில் நான்கு சர்க்கரை ஆலைகளை அமைப்பதற்கான வாய்ப்புகளைக் கண்டறிய, மத்திய நிபுணர்குழு வர இருக்கிறது எனத் தெரியவந்தது. சர்க்கரை ஆலை அமைப்பது தொடர்பான இறுதி முடிவை, மத்திய விவசாய அமைச்சர், உணவு பங்கீட்டு அமைச்சர், சர்க்கரைத் துறை இணைச் செயலர் ஆகிய மூவர் குழுவே முடிவு செய்யும் என்பதும் தெரியவந்தது. அம் மூவரில், விவசாய அமைச்சர் திரு. தில்லான் அவர்கள் நாடாளுமன்றச் சபாநாயகராக இருந்தபோது செய்யாறு தொகுதி உறுப்பினர் தமிழ்நாடு சட்டமன்றச் சபாநாயகராக இருந்தார். அதனால் திரு. தில்லான் அவர்களோடு நெருங்கிப்பழகும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தார். அவரோடு ஒரு மாதகாலம் உலகச் சுற்றுப்பயணம் மேற் கொண்டிருந்தார். 1975ல் நிகழ்ந்த நம் தொகுதி சட்டமன்ற

உறுப்பினரின் மணிவிழாவைச் செய்யாறுக்கு வந்து கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார் திரு. தில்லான். இந்த நெருங்கிய நட்புரிமையைப் பயன் கொண்டு அவருக்கு 20-12-87ல் வேண்டுகோள் வைக்கப் பட்டது. முறைப்படி, உணவு மற்றும் பங்கீட்டு அமைச்சருக்கும் வேண்டுகோள் விடப்பட்டது.

இதில் தி.மு.க. வின் முயற்சி மட்டும் போதாது. மத்தியில் ஆட்சி புரியும் காங்கிரஸ்காரர் முயற்சியும் தேவை என்பதை உணர்ந்து புலவர் அவர்கள் அப்போது கேரள ஆளுநராகத் திருவனந்தபுரத்தில் இருந்த திரு. பா. இராமச்சந்திரன் அவர்களைத் தொலைபேசி மூலம் 18-2-88 அன்று தொடர்பு கொண்டு நிபுணர் குழு வர இருப்பதையும், குழுவில் இடம் பெற்றிருப்பவர் இன்னின் னார் என்பதையும் கூறி, டெல்லியில் உரியவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு, வரும் குழுவினர் செய்யாற்றைத் தேர்ந்தெடுக்க அறிவுறுத்தி அனுப்புமாறு கூறுங்கள் எனக் கேட்டுக் கொண்டார். தொலைபேசி கட்டணம் ரூ. 255/- ஆயிற்று.

நிபுணர் குழு வந்து சென்று விட்டது. முடிவு தெரியவில்லை. மாறாக, சேத்தியாத் தோப்பு, அறந்தாங்கிகளுக்கு அனுமதி கிடைப்பது உறுதியாகி விட்டது. செய்யாறு ஐயப்பாட்டில் நிற்கிறது எனக் கூறப்பட்டது. உடனே, மத்திய அரசில் உணவுத் துறை சர்க்கரைப் பிரிவில் இணைச் செயலாளராக இருக்கும் திரு. லஷ்மி ரதன் அவர்கள் புலவர் பேரவைத் தலைவராக இருந்தபோதே பழக்கப்பட்டவர். புலவரிடத்தில் அன்புடையவர். அதனால் அவருக்கு 23-3-88ல் ஒரு வேண்டுகோள் வைத்தார் புலவர். அதில் செய்யாறு சர்க்கரை ஆலை அமைக்க தி. மு. கழகம் 1967 முதல் எடுத்து வரும் முயற்சிகளும், 1967ல் அண்ணா அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியும் நினைவூட்டப் பட்டு ஆலை கிடைக்கத் துணை நிற்குமாறு வேண்டிக் கொள்ளப் பட்டார்.

எடுத்த முயற்சி பலன் அளித்துவிட்டது. செய்யாறு ஆலைக் கான அரசு ஆணை எம். எஸ். 990 (தொழில்துறை) 2.9.88 இல் பிறப்பிக்கப்பட்டுவிட்டது. அண்ணா அவர்கள் 1967ல் அளித்த வாக்குறுதி, கலைஞர் அவர்கள் 1975ல் வழங்கிய வாக்குறுதி உண்மைநிலை பெற்றுவிட்டது.

தி. மு. க., ஆட்சியிலிருந்தும் செய்யாறு தொகுதியிலிருந்தும் அகற்றப்பட்ட நிலையிலும் ஆற்றிய அயரா முயற்சியின் பலன்தான் செய்யாறு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை.

14. அண்ணா அருளகம்

1967 தேர்தலில், செய்யாறு தொகுதியில், மீண்டும் வெற்றி பெற்றது தி.மு.க. ஒரு நாளைக்கு 10 ஊர்கள், 15 ஊர்கள் எனப் பட்டியல் போட்டு அறிவித்து விட்டு, வாக்காளர்களுக்கு நன்றி செலுத்த ஊர்தோறும் செல்லும்போது, அவ்வூரைச் சேர்ந்த ஆதி திராவிடர் குடியிருப்புகளுக்கும் தவறாது செல்வது வழக்கம். ஒருநாள் தலிரபாடி காலனி மக்களுக்கு நன்றி கூறிக் கொண்டிருக்கும்போது, அக்காலனியைச் சேர்ந்த, இளம் வயதுடைய ஒரு தாய், தன் இரு கைகளிலும் இரண்டு குழந்தைகளை அணைத்துக் கொண்டவாறே வந்து, அக்குழந்தைகளைப் புலவர் காலடியில் தவழ விடுத்து, “இரட்டைக் குழந்தைகளைப் பெற்று விட்டேன். வேலைக்கு வாய்ப்பு இல்லை. வருவாய்க்கு வழி இல்லை. இரண்டு குழந்தைகளையும் எங்களால் காப்பாற்ற முடியாது; இந்த இரண்டில் ஒன்றையாவது காப்பாற்றுங்கள்” எனக் கூறிக் கண்கலங்கி விட்டாள்.

புலவர் உள்ளிட்ட கழகத் தோழர்களின் கண்களும் குளமாகி விட்டன. அந்நிலையில், தங்களால் இயன்ற சிறு உதவியை மட்டுமே செய்ய முடிந்தது. ஆனால், புலவர் உள்ளத்தில், காக்கும் வழி காணாது கைவிடப்படும் குழந்தைகளுக்குப் புகலிடம் அளிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஆழமாக வேரூன்றி விட்டது.

கழக ஆட்சி மலர்ந்தது. கல்லூரி, தண்டரை அணை எனப் பல்வேறு பணிகளுக்கிடையேயும், அத்தகைய புகலிடம் ஒன்று காண வேண்டும் என்ற எண்ணம் கழகத் தோழர்கள் உள்ளத்தில் பசுமையாக இருந்துகொண்டே இருந்தது.

சீரங்கம் பெரிய கோபுரத்தைக் கட்டி முடித்த பெருமைக்குரிய அகோபில மடம் ஜீயர் அவர்களைப் பெற்றளித்த பெருமைக்குரிய மண், செய்யாறு மண். மடத்துக்கு திருவத்திபுரம் நகரில், ஒரே இடத்தில் வரிசையாக இருந்த 13 வீடுகளும், 22 ஏக்கர் நிலமும் விற்கப்பட இருக்கின்றன என்பது தெரிய வந்தது. கல்லூரிப் பணி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் நேரம். அவ்வுடைமைகளை வாங்கி னால், கல்லூரியில் பணிபுரிய வரும் பேராசிரியர்களின், செய்யாற்றில் குடியிருக்க நல்ல வீடுகள் இல்லையே என்ற குறையும் தீரும். நிலங்களை மனைகளாகப் பிரித்து விற்பதால் கிடைக்கும் லாபம், கல்லூரி

கட்டிடம் கட்டவும் பயன்படும் என்று எண்ணி, ஜீயரை அணுகிற்று தி.மு.க. பலமுறை சென்று பேசியும், அவர் இரண்டு லட்சத்திற்குக் குறையாது என்று கூறிவிட்டார். கல்லூரிக் கமிட்டியிடம் அவ்வளவு பணம் இல்லை. நாள்தோறும் சென்று வசூலிக்கும் நன்கொடை, கல்லூரிக் கட்டிடம் கட்டும் பணியின் அன்றாடத் தேவைக்கே போதுமானதாக இல்லை. அதனால் அவற்றை வாங்கும் எண்ணம் அப்போது கைவிடப்பட்டது.

1970 பிறந்தது. இந்த மூன்று ஆண்டு காலத்தில், கல்லூரிக் கட்டிடப் பணி, மகளிர் பள்ளிக் கட்டிடப் பணிகள் ஓரளவு முடிவுறவே, திருவோத்தூர் அருள்மிகு வேதபுரீஸ்வரர் திருக்கோயில் திருப்பணி, திருமண மண்டபப் பணிகள் தொடங்கப்பட்டன. அவற்றிற்கான நிதிப் பொறுப்பும் புலவரிடமே இருந்தது. திருமண மண்டபத்திற்கான வரைபடமும், மதிப்பீடும் அறநிலையத்துறைப் பொறியாளரிடமிருந்து வரக் காலதாமதப்பட்டது. அதனால், கோயில் கணக்கிலிருந்து, தற்காலிகமாகக் கடன் வாங்கிக் கொள்ளும் வாய்ப்பு இருந்தது. அதனால், அனாதை இல்லம் அமைக்கும் எண்ணத்திற்கு வடிவம் கொடுக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

சென்னையில் “அன்பகம்” கண்டுவிட்டு மறைந்து விட்டார் அண்ணா. அதனால், அவர் பெயரோடு இணைத்து “அருளகம்” அமைக்கத் திட்டமிட்டு, 25-5-70இல் கூடிய கூட்டத்தில், “அண்ணா அருளகம்” என்ற பெயரில், புலவர் தலைமையில், ஒரு குழு அமைக்கப் பட்டது. நிதி திரட்ட, “அண்ணா ஒரு காவியம்” என்ற நாடகம் 6-7-70இல், தி.மு. கழகத்தின் அன்றைய பொருளாளர், எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. செலவு போக, ரூ. 59912 கிடைத்தது.

கையில் ஓரளவு நிதியும் சேர்ந்து விட்டது. கடன் பெறவும் வாய்ப்பு இருந்தது. ஆகவே, மீண்டும் ஜீயரை அணுகிப் பலமுறை பேசி, 1.75 லட்சத்திற்கு விலை முடிவு செய்து, 25-12-70இல், நாடகம் மூலம் கிடைத்த நிதியோடு, கோயில் நிதியிலிருந்து 50 ஆயிரம் கடன் வாங்கி, ஒரு லட்சம் கொடுத்து ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டது.

இதற்கிடையில், வேலைவாய்ப்பற்றுக் கிடக்கும் இளைஞர்களின் உழைப்பு பாதி, அரசு மானியம் பாதி என்ற அடிப்படையில், நாட்டின் தேவைகளை நிறைவேற்ற “சீரணி” என்ற அரிய திட்டத்தை துவக்கி வைத்துச் சென்றிருந்தார் அண்ணா. அருளகத்துக்காக, 75 ஆயிரம் மதிப்பீட்டில் ஒரு கட்டிடம் கட்டத் திட்டமிட்டு, அதற்காகச் சீரணி

இந்நிலையில், 1976இல் கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது. கழகத் தோழர் பலர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு, சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். சர்க்காரியா கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டு, கழகத் தலைவர் கலைஞர் உள்ளிட்ட, பல கழக முன்னணியினர் மீது, பொருளாதாரக் குற்றச்சாட்டுக்கள் மீது பல வழக்குகள் போடப் பட்டன. கழகத் தோழர்களிடையே ஒரு குழப்பமானநிலை; கழகத் தலைவருக்கு எதிராகச் சிலர் செயல்பட்டு, கழகத்தை விட்டே வெளியேறிக் கொண்டிருந்தனர்.

அவ்வாறு வெளியேறித் தலைவரைத் தனிமைப்படுத்துவோர் பட்டியலில் புலவரையும் ஒருவராக எதிர்பார்த்து, புலவரை, நாள் தோறும் கண்காணித்து வந்தது மத்தியப் புலனாய்வுத் துறை. அந்நிலையில், புலவர் அறிக்கை ஒன்று வெளியிட்டார். அதில், “கழகத் தலைவர் கலைஞரை நாள்தோறும் சந்திப்பேன்; கழகத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இக்கடுமையான சோதனை காலத்தில், கழகத்தைக் காப்பது குறித்துப் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பேன்; ஆனால், முடிவு எடுக்க வேண்டியவர் தலைவர். அவர் முடிவை ஏற்று அதன்வழி நிற்பது என் கடமை. கழகத் தலைவரைத் தனிமைப்படுத்த சிலர் எடுத்த முயற்சிக்கும் எனக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் கிடையாது; என்றும் தி.மு.க. தலைமைக்குக் கட்டுப்பட்டு நிற்பவன் நான்” எனத் திட்டவட்டமாகக் கூறிவிட்டார். அது தினமணியில் அப்படியே வெளியாகிவிட்டது. அவ்வளவுதான் புலவர் மீது வீழ்ந்து விட்டது மத்திய அரசின் அருட்பார்வை!

5-1-77 அன்று, காவல்துறைப் புலனாய்வுப் பிரிவினர், புலவரின் செய்யாறு வீடு, ஆட்சி கலைக்கப்பட்டாலும் அரசியல் சட்டப்படி அவர் சபாநாயகர். ஆகவே, அவர் சென்னையில் வசித்து வந்த அரசு மாளிகை கூவம் இல்லம், சென்னையிலுள்ள அவர் நண்பர் எம்.எம். தணிகைமலை அவர்களின் வீடு, செய்யாற்றில் மாதச் சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டு கல்லூரி முதலாம் பணிகளைப் புலவரின் கட்டளை ஏற்றுச் செய்து வந்த எம்.பி. கிருஷ்ணன் வீடு ஆகிய நான்கு இடங்களையும், ஒரே நாளில் ஒரே காலத்தில், சோதனை செய்து கல்லூரி, கோயில், ஆடவர் பள்ளி, மகளிர் பள்ளி, அண்ணா அருளகம் ஆகிய வற்றிற்குத் தொடர்பான அத்தனை கணக்குகளையும், அத்தனை ஆவணங்களையும் கைப்பற்றி எடுத்துச் சென்று விட்டனர்.

ஆறு மாதங்கள் கழிந்து விட்டன. எம். ஜி. ஆர். அரசு அமைக்கு மளவு பெரும்பான்மை பெற்ற 1977 தேர்தலிலும், செய்யாறு தொகுதியில் தி.மு.க. வெற்றி பெற்றது. ஒருநாள் சட்டப்பேரவை விவாதத்தில் பங்கு கொண்டு புலவர் பேசிய பேச்சு, எம்.ஜி.ஆருக்குக் கடும் சினம்

அவர்களுக்குச் சொந்தமான கடைவீதி 155 ஆம் எண் கட்டிடத்தை வாடகைக்கு எடுத்து அதில் செய்ய வேண்டியிருந்த சில பழுது பார்ப்புகளைச் செய்து முடித்து, 1982 ஆம் ஆண்டு, அக்டோபர் திங்கள் காந்தியார் பிறந்த 2ஆம் தேதியன்று, திருமுருக. கிருபானந்த வாரியார், வாலாஜாபேட்டை தீனபந்து ஆஸ்ரமத்தின் தந்தை திருவாளர் தியாகி கே. ஆர். கல்யாணராமய்யர் ஆகிய இரு பெரியார்களின் திருக்கைகளால் இல்லம் துவக்கப்பட்டது.

இல்லம் அன்றுமுதல் இன்றுவரை, 25 மாணவர்களோடு இனிதே நடைபெற்று வருகிறது. இல்லத்தை வாரியார் சுவாமிகள் போலும் பெரியவர்கள் மட்டும் அல்லாமல், செய்யாறு கோட்ட துணை ஆட்சித் தலைவர் போலும் அரசு அதிகாரிகளும் அவ்வப் போது வந்து பார்வையிட்டுத், தங்கள் வாழ்த்துக்களை வழங்கி வருகிறார்கள்.

இதற்கிடையில், அண்ணா அருளகக் குழு, 1975 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு, சங்கங்களின் பதிவுச் சட்டத்தின், 10வது பிரிவின் கீழ் (Section 10 of the Tamil Nadu Societies Registration Act 1975), வ. ஆ. மாவட்டம், செய்யாறு பிரிவு, சங்கங்களின் பதிவாளர் அலுவலகத்தில், 1983 பிப்ரவரி 22ல், 1983ஆம் ஆண்டு 6 ஆம் எண் சங்கமாகப் பதிவும் செய்யப்பட்டுள்ளது.

அண்ணா அருளகம், இவ்வாறு நன்கு நடைபோடத் தொடங்கியது. ஆனால், மீண்டும் ஒரு பெரிய இடையூறு. சர்க்காரியா கமிஷன் தீர்ப்பின் அடிப்படையில், கழகத் தலைவர் உள்ளிட்ட கழக முன்னணியினர் பலர் மீது எம். ஜி. ஆர். அரசு பல வழக்குகளைப் போட்டிருந்தது. ஆனால் அவையெல்லாம் விசாரணைக்கும் வராத நிலையிலேயே இருந்தன. புலவர் மீது போட்ட வழக்கு ஒன்றுதான் விசாரணைக்கு வந்து தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட முதல் வழக்கு. அந்த முதல் வழக்கின் தீர்ப்பே இவ்வாறு ஆகிவிட்டது என்றால், நல்லவர் எம். ஜி. ஆரால் அத்தீர்ப்பின் முடிவைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியுமா? சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் 5.1.82ல் மேல் முறையீடு செய்து விட்டார். 655/1981 எண் வழக்காகப் பதிவு செய்யப்பட்டு விட்டது.

சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில், இந்த வழக்கிற்கு முன்னர் எத்தனையோ வழக்குகள், ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுப் பதிவாகி, விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. முறைப்படி வந்திருந்தால், இன்று வரையும் கூட இந்த வழக்கு விசாரணைக்கு வந்திருக்காது. ஆனால் எம். ஜி. ஆரிடம் அந்தப் பொறுமையை, முறைமையை எதிர்பார்க்க முடியாது அல்லவா?

குடிநீரைச் செய்யாற்றிலிருந்து, தெள்ளாறு வரையுள்ள ஊர் களுக்கெல்லாம் கொண்டு செல்லும் நல்லதிட்டம் ஒன்று. அதன் தலைப்பைத் திருவத்திபுரத்திற்கு அண்மையில் இருக்கும் செய் யாற்றை வென்றான் என்ற ஊரின் அருகில் அமைப்பது திட்டம். அப்படி அங்கே தலைப்பை அமைத்தால், அங்கிருந்து தொடங்கி, செய்யாற்றின் இரண்டு கரைகளிலும் உள்ள பல ஊர்களில் பலநூறு ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நேரிடைப் பாசனம் அளிக்கும் ஊற்றுக் கால் வாய்கள் வறண்டு விடும். ஆகவே, தலைப்பை ஒரு கிலோமீட்டர் மேற்கே கொண்டு செல்லுமாறு; குடிநீர் வாரியத் தலைவராக அப்போது இருந்த வேலூர் அரங்கநாதன் அவர்களிடம் கூறியிருந்தார் புலவர். அவ்வளவே.

அத்திட்டத்திற்கு அடிக்கல் நாட்ட எம்.ஜி.ஆர். வருகிறார். அன்று, அதாவது 27-7-84 நாளன்று காலை, வேலூர் காவல்துறைப் புலனாய்வுப் பிரிவு தலைமை அதிகாரி ஒருவர் செய்யாறுக்கு வந்து, இத்திட்டத்திற்கு ஏதேனும் நீதிமன்றத் தடை பெறப்பட்டுள்ளதா எனப் புலவரைக் கேட்டார். அத்தகைய எண்ணமே இல்லை எனப் புலவர் கூறிவிட்டார். அன்றே, சென்னையில் நம் தி.மு.க. தலைமை நிலைய சட்டமன்றப் பிரிவு செயலாளர் வழக்கறிஞர் திரு. கணபதி அவர்களைச் சென்னைக் காவல்துறை பெரிய அதிகாரி ஒருவர் சந்தித்து, தெள்ளாறு திட்டத்திற்குப் புலவர் ஏதேனும் நீதிமன்றத் தடை வாங்கியுள்ளாரா எனக் கேட்டார். அவரும் அத்தகைய முயற்சி எதுவும் இல்லை எனக் கூறிவிட்டார்.

குடிநீர்த் திட்டம் போலும் நல்ல பணிகளைப் புலவர் முடித்து வைக்க முயற்சிப்பாரேயல்லாது, முடக்கி வைக்க முயற்சிக்க மாட்டார் என்பது, காவல்துறை மூலம் தெளிவாக உணர்த்தப்பட்டிருந்தும், அன்று அந்நிகழ்ச்சியில் பேசிய எம். ஜி. ஆர். "இதுபோலும் நல்ல திட்டங்கள் நடைபெறக் கூடாது என்று நினைக்கிற நல்லவர் களும் இருக்கிறார்கள். தடையுத்திரவு பெற நீதிமன்றத்தையும் நாடி யுள்ளார்கள்; அந்த நல்லவர்களை நீங்கள் அடையாளம் கண்டு கொள்ள வேண்டும்" என்று நடவாத ஒன்றை நடந்ததாகக் கூறிப் புலவர் பெயரைக் கூறாமல் கூறி, அவர்மீது புழுதி வாரி இறைத்து விட்டார்.

எம்.ஜி.ஆர். உள்ளம் அந்த அளவோடு அமைதிகண்டு விடாது, காணவில்லை, சென்னை சென்றதும் புலவர்மீது உயர்நீதி மன்றத்தில் தொடுத்திருக்கும் மேல்முறையீட்டு வழக்கை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வழி செய்யுமாறு காவல்துறையினருக்கும், அரசு தலைமை வழக்கறிஞருக்கும் ஆணையிட்டார். அவர்களும் அதுகுறித்துச் சிறப்பு

மனு ஒன்று போட்டார்கள். அவ்வளவுதான். வழக்கு 5-9-84 அன்று, அதாவது தெள்ளாறு திட்டத்திற்கு எம்.ஜி.ஆர். அடிக்கல் நாட்டிய தேதிக்கு 40 நாட்களுக்கெல்லாம் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது. அதுவும் அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில், அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசின் பரிந்துரையால் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாகப் பதவி உயர்வு பெற்ற ஒரு நீதிபதியின்கீழ் வந்துவிட்டது. விசாரணை நடைபெற்ற நாட்கள் மொத்தத்தில் 11 நாட்களே; 26-2-85 அன்று, அதாவது ஐந்து மாதம் 20 நாட்களில் விசாரணை முடிந்து விட்டது; ஆனால், தீர்ப்பு உடனடியாக வழங்கப்படவில்லை. 1986 செப்டம்பர் முதல் தேதியன்றுதான் வழங்கப்பட்டது; விசாரணை முடிந்து ஒரு ஆண்டு ஏழு திங்கள் ஐந்து நாட்கள் கழித்து. இவ்வளவு நீண்ட இடை வெளிக்கான பின்னணி என்னவோ தெரியாது. ஆனால் தீர்ப்பு எம்.ஜி.ஆர். நம்பியிருந்த தீர்ப்பாக அமையவில்லை.

“புலவர்மீது சாட்டிய குற்றச்சாட்டுக்களில் எதுவும் நிரூபிக்கப்பட வில்லை; ஆகவே அனைத்துக் குற்றச்சாட்டுக்களிலிருந்தும் புலவரை விடுவிக்கிறேன் எனக் கீழ்க்கோர்ட்டு அளித்த தீர்ப்பு உறுதிசெய்யப் படுகிறது; அரசின் மேல்முறையீட்டு மனு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது” எனத் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது.

“In the result, the order of acquittal passed by the lower court is confirmed and this appeal fails and stands dismissed,” என்பதுதான் அத்தீர்ப்பு.

புலவர்மீது, 5-1-77இல் தொடங்கிய வழக்கு ஒன்பது ஆண்டுகள் ஏழு மாதங்கள் கழித்து 1-9-86இல் முடிவுற்றது.

மாணவர் இல்லம் நடைபெறும் வீடு மிக்க தொலைவில் இருப்பதால், அருளகத் தலைவரும், இயக்குநர்களும் அவ்வப்போது சென்று இல்லத்தைக் கண்காணிக்க இயலவில்லை. பள்ளியில் படிக்கும் இல்லத்து மாணவர்கள், முற்பகல் வகுப்புகள் முடிந்ததும், இல்லத்துக்குச் சென்று, பகல் உணவு முடித்துக்கொண்டு, பிற்பகல் வகுப்பு தொடங்குவதற்குள் பள்ளிக்கு வர இயலவில்லை. இந்தக் காரணங்களால் இல்லத்துக்கான கட்டிடத்தை மேனிலைப் பள்ளிக்கு அளித்ததாகக் கட்ட முடிவு செய்யப்பட்டது. அதனால் 13 வீடுகளும் விற்கப்பட்டு விட்டன. 40 மனைகள் தவிர்த்து அருளகக் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக என நிறுத்திக் கொண்டிருந்த மனைகள் உட்பட எல்லா மனைகளும் விற்கப்பட்டு விட்டன.

செய்யாறு காஞ்சிபுரம் சாலையில், நகராட்சி எல்லைக்குள், ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வாங்க முடிவு செய்து முன்பணம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது;

1967இல் தலிரபாடி காலனித் தாய் தூண்டிவிட்ட சிறுகடர், இந்த இருபதாண்டு கால அளவில் பெருஞ்சுடராக வளர்ந்து பேரொளி வீசத் தொடங்கியுள்ளது.

மத்திய காங்கிரஸ் அரசும், மாநில அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசும் தொடுத்த வழக்குகளை எதிர்த்து, நீதிமன்றங்களின் நெடிய படிக்கட்டுகளைப் பத்தாண்டு காலம் ஏறி ஏறி இறங்கிய நிலையிலும், புலவர் தலைமையிலான அண்ணா அருளகக் குழு சாதித்துள்ள மிகப் பெரிய சாதனை இது.

ஆற்காடு, செய்யாறு, வந்தவாசி வழி,
இராணிப்பேட்டை - திண்டிவனம் ரெயில் இணைப்பு:

15. காங்கிரஸின் கருத்தின்மையும் தி.மு.க. முயற்சியும்

ஒரு பகுதியில் தொழில் வளர், ஒன்று அங்கே தொழிலுக்குத் தேவைப்படும் மூலப்பொருள் கிடைக்க வேண்டும் அல்லது அப்பகுதி புகைவண்டித் தொடருக்கு அண்மையில் இருக்கவேண்டும்; நெய்வேலியில் பல தொழில்கள் பெருகியுள்ளன; காரணம், அங்கு மூலப் பொருளாய் நிலக்கரி கிடைத்துள்ளது. இராணிப்பேட்டையில் மூலப் பொருள் இல்லையாயினும், தொழில்மயமாகி விட்டது; காரணம் அது புகைவண்டித் தொடரை அடுத்து இடம் பெற்றுள்ளது.

செய்யாறு தொகுதியில், தொழிலுக்கு உதவும் மூலப்பொருளும் இல்லை; அணித்தாகப் புகைவண்டித் தொடரும் இல்லை; மூலப் பொருளை இயற்கைதான் அளிக்க வேண்டும்; ஆனால், புகைவண்டித் தொடரைச் செய்யாறுக்குக் கொண்டு வந்து, செய்யாற்றை ஒரு தொழில் மையமாக ஆக்கலாம்.

இத்தகைய எண்ண ஓட்டம் இந்த நாட்டை ஆண்ட வெள்ளையனுக்கு இருந்தது. அதனால் அவன் காலத்தில் இராணிப்பேட்டையையும், திண்டிவனத்தையும், ஆற்காடு, செய்யாறு, வந்தவாசி வழியாக இணைக்கும் ஒரு ரெயில் தொடர் அமைக்க ஆய்வு செய்தான். ஆனால், வெள்ளையனுக்குப் பிறகு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அந்த எண்ண ஓட்டம் இல்லை; ஆகவே அதில் அவர்கள் கருத்தைச் செலுத்தவில்லை; திட்டம் கிடப்பில் போடப்பட்டு விட்டது.

வனத்தையும் இணைக்கும் வகையில் ரயில்பாதை போட்டால் இத்தகைய குறை நீங்கும்” என்றும், 1962 அக்டோபர் 29இல், கேள்வி நேரத்தில் பங்கு கொண்டு, “கனம் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட என் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா? கேள்வி ஒன்று: வடாற்காடு மாவட்டத்தில், இராணிப்பேட்டையையும் திண்டிவனத்தையும் இணைக்கப் புகை வண்டித் தொடர் அமைக்கும்படி, நம் அரசாங்கம் இந்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தியுள்ளதா? அப்படியானால், அத்திட்டம் எப்போது நிறைவேறும்? கேள்வி இரண்டு: பெரிய மாவட்டமாக இருந்தும் அங்கே போதிய ரயில்பாதை இல்லை என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறதா? அப்படி உணர்ந்து இந்தத் திட்டத்தை வற்புறுத்துவதற்கு அரசாங்கம் நினைக்கிறதா?” என்றெல்லாம் பேசியும், கேள்விகள் கேட்டும் இத்தொடர் அமைப்பின் இன்றியமையாமையினை காங்கிரஸ் அரசுக்கு நினைவூட்டி உள்ளார். அவர் கடைசியாக நினைவூட்டியது 1962 அக்டோபர் 29இல். அதன்பிறகும் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேல் காங்கிரஸ் ஆட்சிதான் தொடர்ந்து இருந்தது. அப்போதாவது அதற்கான முயற்சியை மேற்கொண்டார்களா காங்கிரஸ் காரர்கள் என்றால் இல்லை.

1967 முதல் 1975 வரை, தமிழக ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்ததும் தி.மு.க.தானே? செய்யாறு தொகுதியில் வெற்றி பெற்றிருந்ததும் தி.மு.க.தானே? இராணிப்பேட்டை — திண்டிவனம் இணைப்பை அப்போது பெற்றிருக்கக் கூடாதா என்பது முறையான கேள்விதான். ஆனால், மாநில அரசின் அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்ட திட்டங்கள் என்னென்னவோ அவற்றைப் பெறுவதற்கே அந்த ஒன்பது ஆண்டு காலம் போதவில்லை. அதனால் மத்திய அரசின் அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்ட அந்த இணைப்பில் கருத்தைச் செலுத்த, செய்யாறு தி.மு.க. விற்கு நேரம் இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆனால், அதை மறந்து விடவில்லை.

1977 தேர்தலில் மத்தியில் ஜனதா ஆட்சி அமைந்தது. ஜனதா என்பது, காங்கிரஸின் ஒரு கிளையே அல்லாது வேறு அன்று. அந்த ஆட்சியில் மின்துறை அமைச்சர் பொறுப்பேற்றிருந்தவர் திரு. பா. இராமச்சந்திரன் அவர்கள். செய்யாறு தொகுதியில் 1957ஆம், 1962இல் செய்யாறு வட்டத்து ஒரு பகுதியை உள்ளடக்கிய பெரணமல்லூர் தொகுதியிலும் காங்கிரஸ் சார்பில் வெற்றி பெற்றவர். 24-2-79இல் செய்யாறு தொகுதி பைங்கிணர் ஊராட்சியில் கிராம விவசாயக் கூட்டுறவு சங்கக் கட்டிடத் திறப்புவிழா. அதை அவர் திறந்து வைக்கிறார்; தலைமை வகித்த புலவர், இராணிப்பேட்டை-திண்டிவனம் இணைப்பை வற்புறுத்தி தமக்குள்ள செல்வாக்கைப்

பயன்படுத்தி, அதை முடித்து வைக்குமாறு வேண்டுகோள் வைத்தார். ஆனால் அவரோ, அவ்வேண்டுகோளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

1982 அக்டோபர் 24இல், செய்யாறு தொகுதியில் ஒரு காங்கிரஸ் நண்பர் வீட்டுத் திருமணம். அதற்கு வந்தார் திருவாளர் பா. ரா. அப்போது அவர் இந்திரா காங்கிரசில். கேரளாவின் மேதகு ஆளுநராகப் பொறுப்பேற்று முதன் முறையாகச் செய்யாறுக்கு வருகிறார். நம் வட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர், பெரிய பதவி பெற்று வருகிறாரே; அவருக்குப் பாராட்டு விழா கொண்டாட வேண்டும் என்ற உணர்வு காங்கிரசுக்கு உண்டாகவில்லை. ஆனால், அத்திருமணத் திற்குச் சென்ற புலவர், கதர்ப்பட்டாடை ஒன்றைப் போர்த்திப் பாராட்டிவிட்டு, மேதகு ஆளுநராய் இந்த உயர்ந்த பதவியில் இருக்கும் போதாவது, இராணிப்பேட்டை-திண்டிவனம் இணைப்பிற்கு வழி வகுக்குமாறு வேண்டுகோள் வைத்தார். அப்போதும், அது அவர் கருத்தில் நின்றதாகத் தெரியவில்லை.

1980இல், தி.மு.க. ஆதரவோடு, அரக்கோணம், வந்தவாசி ஆகிய இரண்டு நாடாளுமன்றத் தொகுதிகளில் காங்கிரஸ் வேட்பாளர் களாக நின்ற திரு. வேலு அவர்களையும், திரு. பட்டுசாமி அவர்களையும் ஆதரித்துப் பேசு செய்யாறுக்கு வருகை தந்த, இன்றைய குடியரசுத் தலைவர் வணக்கத்திற்குரிய ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர் களிடமும், இந்த வேண்டுகோள் வைக்கப்பட்டது. ஆனால், அவரும் அதைச் செய்யவில்லை. வெற்றி பெற்றுச் சென்ற இரு காங்கிரஸ் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் அதில் கருத்தைச் செலுத்தவில்லை.

1984 வந்தது. இராணிப்பேட்டை-திண்டிவனம் இணைப்பு, மத்திய அரசின் அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்டது. ஆகவே, நாடாளு மன்றம் சென்று வாதிட்டால்தான் அதைப் பெற முடியும்; பெற்று விடலாம் என்று புலவர் அரக்கோணம் நாடாளுமன்றத் தொகுதியின் தி.மு.க. வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டார். தேர்தல் கூட்டங்களில் வாய்ப்பு அளித்தால், அந்த இணைப்பிற்கு வழி செய்வேன் என்ற வாக்குறுதியையும் கொடுத்தார். ஆனால் அன்று வீசிய, அரசியல் அலையோசையில் புலவர் கொடுத்த வாக்குறுதி, வாக்காளர் காது களில் நுழையவில்லை.

புலவர் வெற்றி பெற்றுச் சென்றிருந்தாலும் மத்தியில் அமைந்தது காங்கிரஸ் அரசு; ஆகவே தி.மு.க. உறுப்பினரால் அந்த இணைப்பைப் பெற்றிருக்க முடியாது என வாதிடல் கூடும். அந்த வாதத்தில் வலு வில்லை; எந்த அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசு செய்யாறு டிஸ்ட்ரிக் முன்சீப்

கோர்ட்டை எடுத்ததோ, அதே அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசைத், தாங்கள் எடுத்து வைத்த வாதங்களின் வன்மையால் பணிய வைத்து, அந்தக் கோர்ட்டை மீண்டும் பெற்றவர்கள் தி.மு.க. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள். எதிர்க்கட்சி ஆட்சியிலும் காரியம் சாதிக்க வல்லது தி.மு.க. ஆகவே, தி.மு.க. வெற்றி பெற்றிருந்தால் இணைப்பைப் பெற்றே தந்திருக்கும்.

அரக்கோணம், வந்தவாசி ஆகிய இரண்டு தொகுதிகளிலும், காங்கிரசே வெற்றி பெற்றது. வெற்றி பெற்ற அந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், இரண்டு தொகுதிகளுக்கும் ஒருசேரப் பயன் அளிக்கும் இந்த இணைப்பிற்காக நாடாளுமன்றத்தில் வாதாடியுள்ளனரா என்றால் இல்லை.

இரயில்வே தொடர்பான பொருள் குறித்து நாடாளுமன்றத்தில் ஐந்து முறை பேசியுள்ளார் அரக்கோணம் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர். அப்பேச்சில் ஓரிடத்திலாவது இந்த இணைப்பு குறித்து பேசியுள்ளாரா என்றால் இல்லை. வேறு எந்தெந்த இணைப்புகள் குறித்தெல்லாம் பேசியுள்ளார்? 1985-86 ஆண்டிற்கான ரயில்வே பட்ஜெட் விவாதத்திலும், 1986-87 ஆண்டிற்கான ரயில்வே பட்ஜெட் விவாதத்திலும், “பாகாலாவுக்கும் திருப்பதிக்கும் இடையில் பிராட்கேஜ் (அகல ரயில் பாதை) இருக்கிறது. காட்பாடிக்கும் பாகாலாவுக்கும் இடையில் மீட்டர் கேஜ் (குறுகிய ரயில் பாதை) இருக்கிறது. இதையும் பிராட்கேஜாக மாற்றி விட்டால், இந்தியப் பெருநாட்டில் உள்ள பாலாஜி பக்தர்களெல்லாம் சிரமப்படாமல் திருப்பதிக்குச் செல்ல வசதியாக இருக்கும்” என்று பாலாஜி பக்தர்களுக்காக வாதாடியுள்ளார். அந்த இரண்டு ஆண்டு பட்ஜெட் விவாதங்களிலும் திருவண்ணாமலை, செங்கம், திருப்பத்தூர், கிருஷ்ணகிரி, பாலக்கோடு வழியாக, பாண்டிச்சேரியையும் பெங்களூரையும் இணைக்கும் வேறு ஒரு இணைப்பிற்காக வாதாடியுள்ளார். ஆனால், இராணிப்பேட்டை-திண்டிவனம் இணைப்பைப் பற்றி பேச்சே இல்லை.

அதேபோல், வந்தவாசி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ரயில்வே தொடர்பாக நாடாளுமன்றத்தில் ஒருமுறைதான் பேசியிருந்தாலும், 1987-88 ஆண்டுக்கான ரயில்வே பட்ஜெட் விவாதத்தில் பேசிய அந்த ஒரு பேச்சிலும் அவரும் பாண்டிச்சேரி-பெங்களூர் இணைப்புக்காகத் தான் வாதாடியுள்ளார்; இல்லை மற்றோர் இணைப்பு குறித்தும் வாதாடியுள்ளார்; அது செங்கல்பட்டையும்-திருவண்ணாமலையையும் இணைக்கும் இணைப்பு பற்றியது; இராணிப்பேட்டை-திண்டிவனம் இணைப்பு அவர் பேச்சிலும் இடம்பெறவில்லை.

அவ்விருவருக்கும் தொகுதி தெரிந்திருக்க வேண்டும். தொகுதியின் தேவை தெரிந்திருக்க வேண்டும். தெரிந்திருந்தால், எந்தெந்த இணைப்புகளுக்கோ, ஒரு முறைக்கு இருமுறை விழுந்து விழுந்து வாதாடியவர்கள், இராணிப்பேட்டை — திண்டிவனம் இணைப்பு பற்றிக் குறிப்பிட்டாவது இருந்திருப்பார்கள். ஆக, அது அவர்கள் குற்றம் அன்று; தொகுதி தெரியாத, தொகுதியின் தேவை அறியாதவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த வாக்காளர் குற்றம்.

அதனால் இராணிப்பேட்டை-திண்டிவனம் இணைப்பு கிடைக்கவில்லை; அதனால் செய்யாறு தொகுதியில் பெரிய தொழில் எதுவும் வரவில்லை. தொகுதி மக்களின் பொருளாதார நிலை உயரவில்லை. தொகுதி வளர்ச்சியில் செய்யாறு காங்கிரசின் கருத்தில்லாமைக்கு இது ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

திருவத்திபுரத்திற்கு இருப்புப் பாதை இணைப்புத் தேவை என்பதைத் தி.மு.க.வினர் 1953லேயே உணர்ந்து அதற்காகச் செயல்பட்டனர்.

நகராட்சி மன்ற, ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களையும் ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களையும் வாக்காளர்களே தேர்ந்தெடுக்கும் முறை புதிய முறை அன்று. அது 1953லேயே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. 1953இல் அம்முறையில் நடைபெற்ற திருவத்திபுரம் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் தேர்தலில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தைச் சேர்ந்த திரு மா. இராஜு முதலியார் அவர்கள் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இப்போதைய நகராட்சித் தலைவர் திரு போ.கா. ராமசாமி அவர்கள் உள்ளிட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டு, திரு மா. ராஜு முதலியார் தலைமையில் அமைந்த ஊராட்சி மன்றம் 1953 அக்டோபர் 8ஆம் நாள் நடைபெற்றக் கூட்டத்தில், 125ஆம் எண் தீர்மானமாகக் கீழ்க்காணும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிச் செய்யாறு புகைவண்டித் தொடரோடு இணைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தி இருக்கிறது என்பதை நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

1953 அக்டோபர் 8. தீர்மானம் எண் : 125.

திருவத்திபுரம் பஞ்சாயத்து, செய்யாறு தாலுக்காவின் தலைமை இடமாக இருக்கிறது. இது பெரிய கேடித்திரமும் வியாபார ஸ்தலமும் ஆகும். இந்தத் தாலுக்கா, வடாற்காடு ஜில்லாவில் விவசாயத்தில் அதிகப்படி உற்பத்தித் தாலுக்கா. இதிலிருந்து வியாபாரப் போக்கு

வலுப்பெற்றது. அப்போது, திருவத்திபுரத்தில் திராவிட இயக்கத்தின் மிகப் பெரிய எதிரியாகவும், காங்கிரஸின் மிகப் பெரிய தலைவராகவும் இருந்தவர் திருவாளர் தேசூர் கோபால் முதலியார் அவர்கள். பின்னர் ஊராட்சி மன்றத் தலைவராகவும் இருந்து மறைந்து விட்டார்.

அவர் காங்கிரஸ்காரர். திராவிடர் இயக்கத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்தவர் என்றும் பாராமல், தாங்களே பெரும்பான்மையாக இருந்த ஊராட்சியில் 1959 மார்ச் 16இல் நடைபெற்ற கூட்டத்தில், “திரு. கோபால் முதலியார் திருவுருவப் படத்தை, அப்போதைய செய்யாறு தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. பா. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தலைமையில், அன்றைய நிதி அமைச்சர் கனம் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களைக் கொண்டு திறப்பது; அவர் வாழ்ந்து வந்த காசிகாரத் தெருவுக்குக் கோபால் முதலியார் தெரு எனப் பெயர் சூட்டுவது என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து (தீர்மானம் எண்: 49) நிறைவேற்றி வைத்து, தி.மு.க. தன் பெருந்தன்மையைக் காட்டிக் கொண்டது.

அதுகிடக்க, தி.மு.க.வே பெரும்பான்மையாக இருந்த திருவத்தி புரம் ஊராட்சி மன்றம், அப்போது ஆட்சியில் இருந்த காங்கிரஸ் அமைச்சர் யார் நகருக்கு வருகை தந்தாலும், அவருக்கு மன்ற வரவேற்பு வழங்க வேண்டும் என்ற தீர்மானங்கள் நிறைவேற்ற துணை நின்று, தி.மு.க. தன் அரசியல் முதிர்ச்சி, பண்பாடுகளைக் காட்டிக் கொண்டுள்ளது.

ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் கனம் லூர்தம்மாள் சைமன் அவர் களுக்கு வரவேற்பு அளிக்கும் தீர்மானத்தை 1959 மார்ச் 23 தேதிய கூட்டத்திலும், (தீர்மானம் எண்: 80) சென்னை மாநில முதல் அமைச்சர் கனம் காமராஜர் அவர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்கும் தீர்மானத்தை 1959 டிசம்பர் 30ஆம் தேதி கூட்டத்திலும் (தீர்மானம் எண்: 359), நிதி அமைச்சர் கனம் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்கும் தீர்மானங்களை 1960 மார்ச் 12 மற்றும் 30 ஆகிய இரு நாட்களில் நடந்த கூட்டத்திலும் (தீர்மானங்கள்: 55, 71) நிறைவேற்றியது.

இவ்விரு தீர்மானங்களை அடுத்து நிறைவேற்றிய தீர்மானம், தி.மு.க.வின் பெருந்தன்மையை மேலும் உயர்த்துவதாக அமைந்து விட்டது.

செய்யாறுக்கு அப்போது வர இருந்த நிதி அமைச்சர் கனம் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களோடு, அப்போதைய செய்யாறு தொகுதி

சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. பா. ராமச்சந்திரன் அவர்களும் வருகிறார். ஆனால், அமைச்சருக்கு வரவேற்பு அளிக்க எண்ணிய காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு, அதற்காக இரண்டு கூட்டங்களில் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு, திரு. பா. ராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கும் வரவேற்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்டாகவில்லை. ஊராட்சி உறுப்பினராக இருந்த புலவர், அக்குறைபாட்டை உணர்ந்து திரு. பா. ராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கும் வரவேற்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தைக் கொடுத்தார். புலவர் அது செய்துவிடவே, புலவர் தீர்மானம் மட்டும் இருந்தால், அது தி.மு.க.விற்குப் பெரிய புகழைக் கொடுத்துவிடும் என்பதோடு தங்களுக்குப் பெரிய மானக்கேட்டையும் கொடுத்துவிடும் என அஞ்சினர் காங்கிரஸ்காரர். அதனால், புலவர் கொடுத்த ஒரு தீர்மானமே போதுமானதாகவும், காங்கிரசைச் சேர்ந்த திரு. V. K. சுந்தரேச முதலியார் ஒரு தீர்மானத்தையும், அப்போது காங்கிரசை ஆதரித்து வந்த திராவிடர் கழகத்தைச் சேர்ந்த திரு. பா. அருணாசலம் ஒரு தீர்மானத்தையும் கொடுத்து வைத்தார்கள்.

தீர்மானம் கொடுத்து விட்டார்கள்; ஆனால் அத்தீர்மானம் வந்த 1960 ஏப்ரல் 20ஆம் தேதி கூட்டத்திற்குத் தீர்மானம் கொடுத்த காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. V.K. சுந்தரேச முதலியார் வரவில்லை. காங்கிரசைச் சேர்ந்த தலைவர், துணைத்தலைவர், திராவிடர் கழகத்தைச் சேர்ந்த பா. அருணாசலம் ஆகியோர் வந்திருந்தனர். தி.மு.க. நினைத்திருந்தால் அத்தீர்மானத்தைத் தோற்கடித்திருக்க முடியும். ஆனால், தீர்மானத்தை ஒருமுகமாக நிறைவேற்றிக் கொடுத்து, தி.மு.க. தன் பெருந்தன்மையை நிலைநாட்டிக் கொண்டது.

அமைச்சர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்கும் தீர்மானங்கள் மேலும் தொடர்ந்தன. அமைச்சர்கள் கனம் எம்.ஏ. மாணிக்கவேலர், கனம் பி. கக்கன் ஆகியோர்க்கு வரவேற்பு அளிக்கும் தீர்மானம் 1960 அக்டோபர் 14ஆம் தேதி கூட்டத்திலும் (தீர்மான எண்: 211), அறநிலையம் மற்றும் உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் கனம் எம். பக்தவத்சல முதலியார் அவர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்கும் தீர்மானம் 1960 டிசம்பர் 14ஆம் தேதிய கூட்டத்திலும் நிறைவேற்றப்பட்டது (தீர்மான எண்: 244).

1958 தொடங்கி ஊராட்சி மன்றத்தின் ஓர் உறுப்பினராக இருந்த புலவர் இப்போது செய்யாறு தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் ஆகிவிட்டார்.

தம் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. பா. ரா. அவர்களுக்கு வரவேற்பு கொடுக்க அவர்கள் மறந்துவிட்ட நிலையில், அவருக்கு வரவேற்பு கொடுக்கும் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததோடு அது நிறைவேறவும் துணை நின்றவர் புலவர். அவர் நம் ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினராக இருப்பதோடு, இப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் ஆகிவிட்டார். ஆகவே, அவருக்கு நம் மன்ற சார்பில் ஒரு பாராட்டு கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம், தலைவர் உள்ளிட்ட காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு வந்ததா என்றால் இல்லை. வராது; வரவில்லை. அந்தப் பெருந்தன்மை காங்கிரஸ்காரரிடம் இல்லாத ஒன்று அல்லவோ?

தம் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்க்கு மதிப்பளிக்கத் தவறிவிட்டது காங்கிரஸ். ஆகவே, இனி எந்த அமைச்சருக்கும் வரவேற்பு அளிக்கக் கூடாது என்ற முடிவுக்கு தி.மு.க. சென்றதா என்றால், அதுதான் இல்லை. அந்த நிலைக்குத் தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்ளும் கட்சி அல்ல தி.மு.க.

அமைச்சர்களுக்கு வரவேற்பு கொடுப்பது தொடர்ந்தது. செய்தித் துறை அமைச்சர் கனம் ஜி. பூவராகவன் அவர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்கும் தீர்மானம் 1962 ஆகஸ்ட் 31ஆம் நாள் கூட்டத்திலும் (தீர்மான எண்: 91) ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் கனம் எஸ். எம். ஏ. மஜித் அவர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்கும் தீர்மானம் 1962 நவம்பர் 14ஆம் நாள் கூட்டத்திலும் (தீர்மானம் எண்: 123) தமிழ்நாடு கவர்னர் விஷ்ணுராம் மேதி அவர்களுக்கு வரவேற்பு கொடுக்கும் தீர்மானம் 1963 ஆகஸ்ட் 18ஆம் தேதிய கூட்டத்திலும் (தீர்மான எண்: 186), கூட்டுறவு அமைச்சர் கனம் நல்ல சேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் அவர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்கும் தீர்மானம் 1963 ஆகஸ்ட் 19 தேதிய கூட்டத்திலும் (தீர்மானம் எண்: 58), முதல் அமைச்சராகி வருகை தந்த கனம் எம். பக்தவத்சல முதலியார் அவர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்கும் தீர்மானம் 1963 டிசம்பர் 2ஆம் தேதிய கூட்டத்திலும் (தீர்மானம் எண்: 103) நிறைவேறத் துணை நின்றது தி.மு.க.

செய்யாறு தொகுதியில் தி.மு.க. காங்கிரசுக்குக் கொடுத்த மதிப்பும் மரியாதையும் இவை.

செய்யாறு தொகுதி காங்கிரஸ், செய்யாறு தி.மு.க.வை எந்த அளவுக்கு அவமதித்தது என்பதை இனி நோக்குவோம்.

செய்யாறு அரசினர் மருத்துவமனைக்குச் செய்யாறு தொகுதியின் அப்போதைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. பா. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் தலைமையில், சுகாதார அமைச்சர் கனம் மாணிக்கவேலர்,

1960 அக்டோபர் 21இல் அடிக்கல் நாட்டியுள்ளார். அப்போது திருவத்திபுரம் பேரூராட்சியில் தி.மு.க.வே பெரும்பான்மை. புலவரும் அதில் ஓர் உறுப்பினர். அந்த ஊராட்சி, அமைச்சர் வருகையை மதித்து அவருக்கு வரவேற்பு அளிக்கும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியுள்ளது. தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற உரிமையில், திரு. பா. ராமச்சந்திரன் தலைமையில் அடிக்கல் நாட்டுவிழா. யாரும் குறை கூற முடியாத நிலையில் சிறப்புற நிறைவேற்றியது.

1963 மார்ச் 23இல் மருத்துவமனையின் திறப்பு விழா; திறந்து வைக்க அப்போதைய ஆளுநர் மேதகு விஷ்ணுராம் மேதி அவர்கள் வருகிறார்கள். அப்போது செய்யாறு தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் புலவர். திருவத்திபுரம் பேரூராட்சியின் உறுப்பினராகவும் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறார். ஆளுநர் வருகையை மதித்து, தி.மு.க. பெரும்பான்மையாக இருக்கும் பேரூராட்சி, ஆளுநர்க்கு வரவேற்பளிக்க முடிவு செய்து 1963 மார்ச் 18இல் கூடிய கூட்டத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றியுள்ளது.

அடிக்கல் நாட்டியபோது செய்யாறு தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. பா. ராமச்சந்திரன் என்பதால், அவர் தலைமையில் அவ்விழாவிற்கு வழி வகுத்த காங்கிரஸ் அரசு, அதன் திறப்புவிழாவின் போது, செய்யாறு தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் புலவர் என்பதால், திறப்புவிழாவிற்கு அவரைத் தலைமைதாங்க வைத்திருக்க வேண்டும். இந்த மரபும் பண்பாடும் காங்கிரசிடம் இல்லாத காரணத்தால், திறப்பு விழாவைத் தலைமை இல்லாமலே முடித்து விட்டது.

திறப்புவிழாவிற்கு வருகை தரும் ஆளுநர்க்கு வரவேற்பளிக்கத் தீர்மானம் நிறைவேற்றுகிறது தி.மு.க. பெரும்பான்மையாக உள்ள பேரூராட்சி; அத்தீர்மானத்தை உடனிருந்து நிறைவேற்றித்தந்த தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினரைப் புறக்கணித்து விட்டு, திறப்பு விழா நிகழ்த்தியது காங்கிரஸ் அரசு.

இதுதான் காங்கிரஸ் கற்றுக்கொண்ட நாகரிகம்! இதோ, அவ் விரண்டு விழாக்களின் கல்வெட்டுக்கள்.

செய்யாறு ஊராட்சி ஒன்றியக் கட்டிடத் திறப்புவிழா, 1963 சூலை 24இல் அன்றைய தமிழக முதல்வர், பெருந்தலைவர் காமராசர் கட்டிடத்தைத் திறந்து வைக்கிறார். திறக்க இருக்கும் கட்டிடம் செய்யாறு ஒன்றியக் கட்டிடம். அன்றைய செய்யாறு தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் புலவர். ஆகவே அந்நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை

அரசினர் வாடார் மருத்துவ நிலையம்

செய்யாறு.

காபிக்கு ஆண்டு பங்குவித்த தீங்கள்

10 ஆண்டுகள்

தமிழ் நாடுகவர்னர்,

உயர்திரு. வி. ஸ்ரீநிவாசம் மேதிகி அங்காளன்

திறந்து வைக்கப் பெற்றது.

23-3-1963

தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் தி. மு. க. வைச் சேர்ந்தவர் என்பதால்.
தலைமை இல்லாமலே அரசு மருத்துவ மனைத் திறப்பு விழாவின் கல்வெட்டு

1280 ராயசிருஷ்ணபுரம் ஆராதகிரீவேந்தர் பல ஸோகங்க
கூட்டுறவு சங்கம்

21-8-1963ல்

வேண்டி கூட்டுறவு மத்தியப் பங்குத் தலைவர்

திரு. B. பக்தவத்சலம் நாயுடு அவர்கள் தலைமையில்
தமிழகாடு கூட்டுறவு அமைச்சர்

நவீன லிஸ்டேபிசி சாகுகரை மனருடியாசுவாசால
தூணியகிடங்கு திறந்து வைக்கப்பட்டது

கொ. முனுசாமி கவுண்டர் R. காமாத்தை கவுண்டர்
செயலாளர் தலைவர்

நிர்வாகஸ்தர்கள்

கூட்டுறவு சங்கம்

கூட்டுறவு கட்டை கவுண்டர்

பு. ஏ. பரகராஜ கவுண்டர்

செய்யாறு தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் புலவராகவும், அவர் தி.மு.க. என்பதால்
21-8-1963-ல் செய்யாறு தொகுதியில் திறக்கப்பட்ட ஒன்பதற்கும் மேற்பட்ட கூட்டுறவுக்
சங்கக் கட்டிடங்களின் திறப்பு விழாக்களில், ஒரு கட்டிடத் திறப்பு விழாவின் கல்வெட்டு

தாங்கும் பொறுப்பைப் புலவருக்குத்தான் கொடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால், அடுத்த தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் பா.ரா. அவர்களை தலைமை தாங்கச் செய்தது காங்கிரஸ்.

செய்யாறு தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் புலவர் அல்லவா? செய்யாறு ஒன்றியக் கட்டிடத் திறப்புவிழா அவர் தலைமையில் அல்லவா நடைபெற வேண்டும் எனக் கேட்டு மறுத்தாரா பா. ரா. என்றால், அவரும் அவ்வாறு செய்யவில்லை.

இந்நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை தாங்க வேண்டிய உரிமை புலவருக்குத்தான். அவருக்கு அந்த உரிமை தராத இந்த நிகழ்ச்சிக்கு நான் வரமாட்டேன் எனக் கூறி மறுத்து விட்டாரா தமிழக முதல்வர் காமராசர் என்றால், அவரும் அவ்வாறு செய்யவில்லை.

மரபு கெட்ட அந்நிகழ்ச்சியில் அவர்கள் இருவருமே பங்குகொண்டு விழாவை முடித்துள்ளனர். இதோ, அந்தக் கல்வெட்டு. இதுதான் காங்கிரஸ் கற்றுக்கொண்ட பண்பாடு; கடைப்பிடிக்கும் நாகரிகம்!

கூட்டுறவு அமைச்சர் நல்ல சேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார், 1963 ஆகஸ்டு 21இல் நம் நகருக்கு வர இருக்கிறார் எனத் தெரிந்தது. ஆகஸ்டு 19இல் ஊராட்சி மன்றத்தைக் கூட்டி, அவருக்கு வரவேற்பு அளிக்கும் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

மன்றாடியார் வந்தார். காலையிலேயே வந்து விட்டார். செய்யாறு தொகுதி முழுவதும் சென்று ஒன்பதுக்கும் மேற்பட்ட, கூட்டுறவு தொடர்பான கட்டிடங்களைத் திறந்து வைத்தார். தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் புலவர். அவருக்கு ஒரு நிகழ்ச்சியிலாவது பங்கு கொள்ள வாய்ப்பளித்தார்களா என்றால் இல்லை. ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும், தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் துணை சபாநாயகராக இருந்து, 1962இல் அரக்கோணம் தொகுதியில் தோல்வி கண்ட திரு. பக்தவத்சல நாயுடு அவர்கள் தலைவர். மாண்புமிகு மன்றாடியார் திறப்பாளர்.

தங்கள் பார்வைக்கு ஒன்பதில் ஒன்று :

திறப்பு விழாக்களையெல்லாம் முடித்துவிட்டு மாலை பேரூராட்சிக்கு வந்தார் அமைச்சர். நம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் தலைமையில் நடத்தவேண்டிய நிகழ்ச்சிகளை, நமக்கு அழைப்புகூடக் கொடுக்காமல் நடத்தி முடித்துவிட்டு வருகிறாரே அமைச்சர், அவருக்கு வரவேற்பு அளிக்கும் நிகழ்ச்சியில் நாம் பங்கு கொள்ளலாமா என எண்ணினாரா

தி.மு.க. உறுப்பினர் என்றால் இல்லை. ஊராட்சி மன்ற நுழைவாயிலில் காத்திருந்து முதல் மாலை சூட்டி மேடைக்கு அழைத்துச் சென்று புலவர் வாழ்த்தி வரவேற்றார்.

தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினரை மதிக்க மறுப்பது காங்கிரஸ் மரபு, பண்பாடு. மதியாதாரையும் மதித்துப் பாராட்டுவது தி.மு.க. மரபு, பண்பாடு.

காங்கிரஸின் பெருந்தன்மையில்லாச் செயலுக்கு முடிகூட்டுவது போலும் ஒரு நிகழ்ச்சி.

திருவத்திபுரம் நகரில், 1960இல் புதிதாக நிறுவப்பட்ட அரசு மகளிர் உயர்நிலைப்பள்ளிக் கட்டிடக் குழுவின் தலைவர், அப்போது காங்கிரஸில் இருந்த திரு. அ. குமாரசாமி முதலியார்; துணைத் தலைவர், இப்போதும் காங்கிரஸில் இருக்கும் திருவாளர் க. சி. எத்திராச முதலியார்; பொருளாளர் புலவர். மகளிர் பள்ளி பற்றிய விளக்கத்தில் கூறியவாறு பள்ளிக்கு நிதி சேர்த்துக் கொடுத்தவர் புலவர்; தங்கள் சமுதாய நிலத்தைத் தங்கள் சமுதாய மக்களின் எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாமல், பள்ளி விலை கொடுத்து வாங்கப் பெருந் துணையாக இருந்தவர் புலவர்.

பொதுமக்கள் பாதி; அரசு பாதி என்ற அடிப்படையில், 25 ஆயிரம் மதிப்பீட்டில் இரண்டு அறைகளைக் கொண்ட ஒரு கட்டிடம் கட்ட முடிவு செய்து, அதன் அடிக்கல் நாட்டு விழாவிற்கு, அப்போது முதலமைச்சராகிவிட்ட கனம் எம். பக்தவத்சல முதலியார் அவர்களை அழைப்பது எனத் திட்டமிடப்பட்டது. அது அறிந்ததும், பேரூராட்சி மன்றம், 1963 டிசம்பர் இரண்டாம் தேதி அவசரக் கூட்டத்தைக் கூட்டி, அவருக்கு வரவேற்பு அளிக்கும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. பேரூராட்சி மன்றத்தில் அன்று புலவர் உறுப்பினர். தி.மு.க. தான் பெரும்பான்மை.

விழா நடத்துவது பற்றி விவாதிக்கக்கூடிய கட்டிடக் குழு கூட்டத்தில், நடைபெறுவது காங்கிரஸ் ஆட்சி. கட்டிடத்திற்கு அரசிடமிருந்து நிதிபெற வேண்டியிருக்கிறது; திரு பா. ரா. பெரணமல்லூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்றாலும், காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர். அவரைத் தலைமை தாங்க அழைக்க வேண்டும் எனத் தலைவர், துணைத் தலைவர் இருவருமே எடுத்த எடுப்பிலேயே கூறினார்கள். அது கேட்ட புலவர், “என் தொகுதியில் ஒரு பள்ளிக்கு அரசு நிதி கிடைத்து அது வளர்ந்தால், அதற்காக மகிழ்ச்சி அடைபவர் என்னைவிட வேறு யாரும் இருக்க முடியாது. ஆகவே உங்கள் முடிவை நானும் ஏற்றுக்

கொள்கின்றேன். ஆனால், தன்மான இயக்கத்தில் வளர்ந்தவன் நான். அடிக்கல் நாட்டு விழா, செய்யாறு தொகுதியில் இருக்கும் செய்யாறு மகளிர் பள்ளிக் கட்டிடத்திற்கு; செய்யாறு தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினன் நான்; கட்டிடக் குழுவின் பொருளாளன்; இந்த உரிமையில் விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கும் உரிமை எனக்கே உண்டு; அதற்கு மாறான முடிவிற்குக் கட்டிடக்குழு வந்திருப்பதால், பள்ளி வளர்ச்சியையும், என் தன்மானத்தையும் காப்பாற்றிக் கொள்ள, கட்டிடக் குழுவிலிருந்து விலகிக் கொள்கிறேன்” எனக் கூறிவிட்டு விலகல் கடிதத்தையும் கொடுத்துவிட்டு வெளியேறி விட்டார் புலவர். புலவரின் முடிவு அறிந்த தலைவரும் துணைத்தலைவரும், பள்ளி வளர்ச்சிக்கு முழுப் பொறுப்பாளியாகிய புலவரைப் போகவிடுவது முறையாகாது என்ற எண்ணம் வந்து, புலவர் விலகலை மறுத்தார்களா என்றால் இல்லை; மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

விழா நடந்தது. என்று? 1963 டிசம்பர் 17இல், அதாவது புலவரின் சமுதாய நிலம் பள்ளிக்குக் கிரையம் ஆன நான்கு நாட்களுக்கெல்லாம். திரு பா.ரா. தலைமை வகித்தார். மாண்புமிகு பக்த வத்சலனார் அடிக்கல் நாட்டினார்.

வருகை தரும் முதல்வருக்கு வரவேற்பளிக்கும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தது தி.மு.க. பெரும்பான்மையில் இருந்த பேரூராட்சி; தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினரும், கட்டிடக் குழுவின் பொருளாளரும், பள்ளிக்கு நிதியையும் நிலத்தையும் தேடித் தந்தவருமான புலவரைப் புறக்கணித்து விட்டு விழா நடத்திற்று காங்கிரஸ்.

தி.மு.க.வின் பெருமைக்கும், காங்கிரஸின் சிறுமைக்கும் அப்பட்டமான எடுத்துக்காட்டு இது.

அடிக்கல் நாட்டு விழாவில், அன்று அவர்கள் பதித்த கல்வெட்டைக் காட்ட முடியவில்லை. காரணம் கையாலாகாத்தனம்.

ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் தலைமையில் விழா நடத்தினால், அரசிடம் நிதி பெறலாம் என்ற கமிட்டியின் எண்ணம் பலிக்கவில்லை. கமிட்டி தன்னிடம் இருந்த பணத்தைக் கொண்டு ஒரு சிறிய கட்டிடத்தைத் தரை மட்டத்திற்கு இரண்டடி உயரம் வரையே கட்ட முடிந்தது. அதற்குமேல் கையில் காசு இல்லாமையால் கட்டிடப் பணியைக் கைகழுவி விட்டு ஓடிவிட்டது.

1967 பிறந்தது. கழக ஆட்சி மலர்ந்தது. புலவர் தலைமையில் புதிய கமிட்டி அமைந்தது. அரசு பாதி, பொதுமக்கள் பாதி என்ற

திட்டத்தில் 3.50 லட்சம் மதிப்புள்ள மிகப் பெரிய இருமாடிக் கட்டிடம் கட்ட திட்டமிடப்பட்டது. பெரிய கட்டிடத்திற்கு முன்னே பரந்த திறந்தவெளி இருந்தால்தான் கட்டிடம் எடுப்பாகத் தோன்றும் என்பதால், மதில் சுவரிலிருந்து 100 அடி உள்ளே தள்ளி புதிய கட்டிடம் கட்டத் துவங்கியதும், மதில் ஓரம் கட்டித் தரைமட்டமே விடப்பட்ட காங்கிரஸ் கட்டிடம் அகற்றப்பட்டபோது, அடிக்கல் நாட்டு விழாவில் அவர்கள் பதித்த கல்வெட்டுக் கல்லும் காணாமல் போய் விட்டது.

புதிய கட்டிடத்திற்கு, அப்போதைய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு. பெல்லியப்பா அவர்களின் துணைவியார் திருமதி மாயா அம்மையார் அடிக்கல் நாட்டினார். அது, கட்டிடத்தை அலங்கரித்துக் கொண்டு இன்றும் ஒளி வீசுகிறது.

17. பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடும், காங்கிரஸின் சீர்கேடும்

அரசு பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடம் இல்லை; ஆசிரியர் அமர நாற்காலி இல்லை; மாணவர் உட்கார பெஞ்சு இல்லை; எழுதிப் பாடம் கற்பிக்க கரும்பலகை இல்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் அரசு பள்ளிகளின் அவலநிலை இது.

இக்குறைபாட்டைத் தீர்க்க காங்கிரஸ் அரசு, கண்ணியமான முறையில் பிச்சை எடுக்கத் துணிந்து விட்டது. பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடு என்ற பெயரில் ஆங்காங்குள்ள பொதுமக்களை, மாணவர்களின் பெற்றோர்களை அணுகி, ஒரு நாற்காலி வாங்கித் தாருங்கள், உங்கள் பெயரை அதில் தீட்டுகிறோம்; ஒரு அல்மையரா வாங்கித் தாருங்கள், அதில் உங்கள் பெயரைத் தீட்டுகிறோம் என்று ஆசை காட்டியும் அரசு இயந்திரத்தை முடுக்கி விட்டும் ஏராளமான பொருட்களைத் திரட்டி, ஓரிடத்தில் வைத்து கண்காட்சிபோல் காட்டுவதுதான் பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடு.

அத்தகைய மாநாடு ஒன்று, திருவத்திபுரத்தில், ஆடவர் பள்ளித் திடலில் 20-6-66இல் நடைபெற்றது. காங்கிரஸ் தன் மரபையும் பண்பாட்டையும் கைவிடக்கூடாது அல்லவா? வழக்கம்போல் தொகுதி

அண்ணா அவர்களிடம், அங்குர மல்லூர், பர்வதவர்த்தினி அம்மையார், தம்மர்ப்பள்ளிக்கு
பர்வதவர்த்தினி வீண நாயகம் அரசு உயர் நிலைப்பள்ளி எனப் பெர் சூட்டுமாறு
வெண்டுக்கொளும், கல்லூரிக்கு நன்கொடையும் கொடுக்கிறார்

சட்டமன்ற உறுப்பினர் புலவர் அழைக்கப்படவில்லை. மாநாடு நடந்துவிட்டது.

அந்த மாநாட்டில், காங்கிரஸ் மிகப் பெரிய மோசடியைச் செய்து விட்டது. சக்கரமல்லூரில் ஒரு அம்மையார்; பர்வதவர்த்தினி என்பவர். கொடைக்குணம் படைத்தவர். விடுவார்களா காங்கிரஸ் கையேந்திகள்? அவரிடம் சென்றார்கள். உங்களுர் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு 50 ஆயிரத்தில் ஒரு கட்டிடம் கட்ட 50000 தாருங்கள்; மேஜை நாற்காலிகள் வாங்க 2000 தாருங்கள்; உங்களுர் அரசு உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு, உங்கள் பெயரோடு உங்கள் கணவர் பெயரையும் சேர்த்து “பர்வதவர்த்தினி வினாயகம் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளி” எனப் பெயர் சூட்ட வழி செய்கிறோம் என்று வாக்குறுதி அளித்தார்கள். இவர்கள் வாக்குறுதியை நம்பி, அந்த அம்மையார் இவர்கள் கேட்டதையெல்லாம் கொடுத்து விட்டார்கள். வாங்கிக் கொண்டார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். ஆனால் வாக்குறுதியைக் காற்றில் பறக்க விட்டு விட்டார்கள். அவர்கள் கூறியது நடைபெறவில்லை.

1967 பிறந்தது. கழக ஆட்சி மலர்ந்தது. செய்யாறு கல்லூரிக்கு நன்கொடை திரட்ட, புலவர் தலைமையில் அமைந்த கல்லூரி குழு, அந்த அம்மையாரை அணுகி, 5000 கொடுத்தால் ஓர் அளவுக்கு அவர் பெயர் சூட்டப்படும்; 1000 கொடுத்தால் அவர் பெயர் நன்கொடையாளர் பட்டியலில் கல்லில் பொறிக்கப்படும் என்று கூறியதும், அந்த அம்மையார், “நன்கொடை கேட்க வருகிறவர்களெல்லாம் இப்படித் தான் வாக்குறுதி கொடுக்கிறார்கள். வாங்கிச் சென்றதும் மறந்து விடுகிறார்கள்” எனச் சலித்துக் கொண்டார்.

காரணம் கேட்டார் புலவர். பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாட்டில் நடைபெற்றதைக் கூறினார்கள் அம்மையார். அதுகேட்ட புலவர், இப்போது நன்கொடை எதுவும் கொடுக்க வேண்டாம்; நடந்ததை எழுதி, வேண்டுகோளை நிறைவேற்றித் தருமாறு அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு மனு ஒன்று என்னிடம் தாருங்கள். கல்லூரித் திறப்பு விழாவுக்கு வாருங்கள்; விழா மேடையில் அண்ணாவிடம், இப்போது கொடுத்த மனு ஒன்றை நேரில் கொடுங்கள். விரும்பினால் தாங்கள் விரும்பும் நன்கொடையை அண்ணாவிடமே தாருங்கள் எனக் கூறி, மனு ஒன்றை எழுதச் செய்து பெற்றுக்கொண்டு வந்துவிட்டார் புலவர்.

விழாவிற்கு அம்மையார் வந்தார்கள்; அண்ணாவிடம் மனுவின் நகலையும், ரூ. 2000 நன்கொடையையும் தந்தார்கள்; அந்தப் படம் இதோ :

பலன் கிடைத்து விட்டது. அரசு பள்ளிகளுக்குத் தனியார் பெயர் சூட்ட அரசு விதித்திருந்த விதிகளுக்கெல்லாம் விலக்கு அளித்துவிட்டு, 19-9-1968 நாளிட்ட, கல்வித்துறை எம்.எஸ். 1462 எண்ணிட்ட ஆணை மூலம், அப்பள்ளிக்குப் “பர்வதவர்த்தினி வினாயகம் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளி” என்று பெயர் சூட்ட அனுமதி வழங்கி விட்டது தி.மு.க. அரசு; வழங்கி விட்டார் அண்ணா. அப்பெயர், அப்பள்ளியின் முகப்பில் அழகுறக் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அந்த உத்திரவு பெற்ற மகிழ்ச்சியில், அந்த அம்மையார், புலவருக்கு நன்றி தெரிவித்து ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள் : அதன் புகைப்பட நகல் இதோ :

வாக்குறுதிகளை வாரி வழங்கி, நன்கொடைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு ஏமாற்றத் தெரிந்தது காங்கிரஸ்.

வாக்குறுதி கொடுத்தது எந்தக் கட்சி ஆயினும் அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றிப் பழக்கப்பட்டது தி.மு.க. என்பதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு இது.

சிஹங்கட்டுர், 110 கிலோவாட் துணை மின் நிலையத்தை வாரியத் தலைவர்,
திரு. அப்பாதுரையார் தலைமையில் நாவலர் துவக்கி வைத்தார்

ந்றி
கள்
ந்றி
து.
மிழ்

டத்
குதி
கள்
ந்றி
மின்
. க.
ஒரு
ராறு
த்த

ண்டு
ற்கு

பெரி
மின்
யத்
தன்
ய்து
மின்
மின்
ராறு
ப் பு
தலை
ந்றி
க்கு

மின்
ப் பு

18. மின்சாரப் பணிகள்

1962 தேர்தலில் செய்யாறு தொகுதியில், தி. மு. க. வெற்றி பெற்றது என்றாலும், அப்போது அதற்குக் கிடைத்த அதிக வாக்குகள் இருநூற்று ஐம்பது மட்டுமே. ஆனால், 1967 தேர்தலில் வெற்றி பெற்றபோது, அது. இருபத்தைந்தாயிரமாக உயர்ந்து விட்டது. அந்த 25000 வாக்குகளை வாங்கிக் கொடுத்ததின் பெரும்பங்கு தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தையே சேரும்.

செய்யாறு தொகுதியின் பெரும்பகுதி, வேலூர் மின் திட்டத்தின் கீழும் (இப்போது திருவண்ணாமலை மின் திட்டம்) சிறு பகுதி காஞ்சி மின் திட்டத்தின் கீழும் இருந்து வந்தது. அவ்விரு திட்டங்கள் மூலம், 1962-ல் அதாவது செய்யாறு தொகுதியில் தி. மு. க. வெற்றி பெறும் வரை, செய்யாறு தொகுதியில் இருந்த விவசாய மின் இணைப்பு 5500-க்கும் குறைவு. ஆனால் 1977-ல், அதாவது தி. மு. க. ஆட்சி முடியும் நிலையில், அது 13000-ஐத் தாண்டிவிட்டது. ஒரு ஆண்டுக்கு ஆயிரம் இணைப்புகள் கொடுக்கப்பட்டன. இது செய்யாறு தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினரின் அரிய முயற்சியால் கிடைத்த பெரும்பயன்.

மின் வாரியம், செய்யாறு தொகுதியில், சட்டமன்ற வேண்டு கோளை எவ்வாறெல்லாம் நிறைவேற்றி வைத்தது என்பதற்கு இரண்டு எடுத்துக் காட்டு,

ஒன்று: செய்யாறு வட்டம் வடங்கம் பட்டுத்தாங்கல் பெரியவர் திருவேங்கிட பாரதியார் தன் மகன் திருமணப் பந்தலை மின் விளக்குகளால் அழகு செய்து காண விரும்பும் தம் ஆசையைத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் புலவரிடம் தெரிவித்தார். தன் நண்பர் ஆபரேட்டர் திரு. குப்புசாமி அவர்கள் மூலம் அதைச் செய்து விடலாம் என்ற புலவர். அப்போது பாரதியார், வீட்டிற்கு மின் இணைப்பு இல்லையே என்றார். அதற்குப் புலவர் பரவாயில்லை: மின் இணைப்பு கேட்டு, மின் வாரியத்திற்கு ஒரு மனு எழுதித் தருமாறு கூறினார். அது கேட்ட பாரதியார், ஊருக்கே மின் இணைப்பு இல்லையே என்றார். புலவர் அறிவுரைப்படி, ஊராட்சி மன்றத் தலைவர், ஊருக்கு மின் இணைப்பு தேவை எனத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அத் தீர்மானத்தோடு, ஒரு வேண்டுகோளை மின் வாரியத்துக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

மின் வாரியம் விரைந்து செயல்பட்டது. ஊருக்கும் மின் இணைப்பு கிடைத்தது. பாரதியார் வீட்டுக்கும் மின் இணைப்பு

கிடைத்தது. பாரதியார் விரும்பியபடியே அவர் குறித்த அந்நாளில், மின் விளக்குகள் ஒளி வீச, திருமணம் இனிதே நிறைவேறிற்று. மின் வாரியத் துறையின் விரைந்த செயல்பாட்டுக்கு இது ஒரு நல்ல எடுத்துக் காட்டு.

இரண்டாவது: 1966-ல் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சென்னை யாறு தொகுதியில், ஒரே நாளில் பல கூட்டங்களில் கலத்து கொண்டார். அவற்றில் கொடையம்பாக்க நிகழ்ச்சியும் ஒன்று. கொடையம்பாக்கத்தில் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுவது மட்டுமல்லாமல், அந்த ஊர் தெருவிளக்கு ஏற்றுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது. தெருவிளக்கு ஏற்றுவதற்கான அழைப்பிதழைக் காஞ்சீபுரம், ஏகாம்பரேசுவரர் கோயில் சன்னதி தெருவில் இருந்த மின் வாரியக் கட்டுமான பிரிவுக் கோட்டப் பொறியாளர் திரு. ராமசாமி அவர்களிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தார் புலவர். பொறியாளருக்கு ஒன்று புரியவில்லை. இடையில் ஏழே நாட்கள். அழிபடைதாங்கியிலிருந்து தான் மின் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டும். 75 கம்பங்களும் அதற்குத் தேவையான கம்பியும் தேவை. தம்மிடம் ஒரு கம்பமும் இல்லை. ஒரு அடி கம்பியும் இல்லை. எப்படி முடியும் புலவர்? எனக்கேட்டுத் தயங்கி நின்றுவிட்டார். புலவர் சென்னைக்கு விரைந்தார். வாரியத் தலைவர் திரு. அப்பாதுரை முதலியாரிடம் அழைப்பிதழையும் கொடுத்து, கம்பமும், கம்பியும் இல்லா நிலைமையையும் தெரிவித்தார். திரு. அப்பாதுரையார் கம்பத்திற்கும் கம்பிக்கும் ஏற்பாடு செய்வதாக வாக்களித்தார்; வாக்களித்தவாறே அவற்றைக் காஞ்சிக்கு அனுப்பியும் வைத்தார். கோட்டப் பொறியாளர் விரைந்து செயல்பட்டார். ஒரே வாரத்தில் 75 கம்பங்கள் நடப்பட்டு, கம்பியும் இழுக்கப்பட்டு குறிப்பிட்ட நாளன்று இணைப்பும் கொடுக்கப் பட்டது. அழைப்பிதழில் கண்டவாறே அண்ணாவு்ம் விளக்கேற்றி வைத்தார்கள்.

மின் துறையின் அரிய செயல்பாட்டுக்கு அரியதோர் எடுத்துக் காட்டு இது.

1967-ல் தி. மு. க. அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் அமைந்து, ஒரு குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் தமிழகத்தில் உள்ள சிற்றூர்கள் பேரூர்கள் பெருநகரங்கள் காலனிகள் அனைத்திற்கும் நூற்றுக்கு நூறு மின் இணைப்பு வழங்கி விட வேண்டும் எனத் திட்டமிட்டது தி.மு.க. அரசு. ஆனால் அந்தக் குறிக்கோளை செய்யாறு தொகுதி 1967 தொடங்குவதற்கு முன்பே நிறைவேற்றி விட்டது. மின்சாரத் துறையில், தி. மு. க. வின் சாதனை இது.